

Západočeská univerzita v Plzni

Právnická fakulta

Katedra občanského práva

Diplomová práce

Právo a sport v ledním hokeji

Maxim Volek

© 2023, ZČU v Plzni

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

Fakulta právnická
Akademický rok: 2022/2023

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

(projektu, uměleckého díla, uměleckého výkonu)

Jméno a příjmení: **Maxim VOLEK**
Osobní číslo: **R18M0465P**
Studijní program: **M6805 Právo a právní věda**
Studijní obor: **Právo**
Téma práce: **Právo a sport v ledním hokeji**
Zadávací katedra: **Katedra občanského práva**

Zásady pro vypracování

1. Úvod
2. Právo a sport
3. Právní postavení profesionálního sportovce ledního hokeje
4. Smluvní vztahy v hokeji
5. Rozdíl právní úpravy v hokeji v USA
6. Závěr
7. Seznam použité literatury
8. Přílohy

Rozsah diplomové práce:
Rozsah grafických prací:
Forma zpracování diplomové práce: **tištěná**

Seznam doporučené literatury:

viz příloha

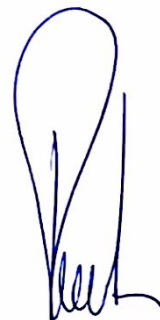
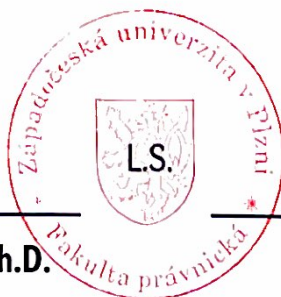
Vedoucí diplomové práce: **JUDr. Alena Bányaiová, CSc.**
Katedra občanského práva

Datum zadání diplomové práce: **31. března 2022**

Termín odevzdání diplomové práce: **31. března 2023**

JUDr. et PhDr. Stanislav Balík, Ph.D.
děkan

Doc. JUDr. Jan Pauly, CSc.
vedoucí katedry

Prohlášení

„Prohlašuji, že jsem tuto diplomovou práci na téma „Právo a sport v ledním hokeji“ zpracoval samostatně a že jsem vyznačil prameny, z nichž jsem pro svou práci čerpal způsobem ve vědecké práci obvyklým.“

Plzeň, březen, 2023

Maxim Volek

Poděkování

Tímto chci poděkovat JUDr. Aleně Bányaiové, CSc. za cenné a podnětné rady a připomínky. Dále také za její ochotu a podporu při konzultacích a zpracování mé diplomové práce. Současně chci poděkovat také Mgr. Janu Rottovi, který mně poskytl cenné rady a informace. Dále chci poděkovat také své rodině a blízkým, kteří se mnou po dobu celého mého studia neztráceli trpělivost a víru a neustále mě povzbuzovali.

Obsah

Seznam zkratk	9
Úvod	10
1 Právo a sport	12
1.1 Sport	12
1.2 Definice pojmu sport	13
1.3 Sportovní organizace	15
1.3.1 Spolky	18
1.3.2 Sportovní spolky	19
1.4 Sportovní normy jako pravidla chování ve sportu	20
1.4.1 Právní normy	20
1.4.2 Sportovní normy	22
1.4.3 Rozdíly mezi normami	23
1.5 Evropské právo a sport	24
1.5.1 Walrave a Koch – problematika sportu a evropského práva	25
1.5.2 Bosman – Bosmanovo pravidlo	26
1.6 Sportovci individuálních a kolektivních sportů	27
2 Právní postavení profesionálních sportovců ledního hokeje	29
2.1 Právní postavení profesionálních sportovců obecně	29
2.2 Sportovec jako osoba samostatně výdělečně činná	31
2.3 Sportovec jako zaměstnanec	33
2.4 Mladistvý sportovec	34
2.5 Právní postavení sportovce na mezinárodní úrovni a na úrovni evropského práva ..	35
3 Smluvní vztahy v ledním hokeji	37
3.1 Hráčská smlouva	37
3.1.1 Práva a povinnosti stran	38
3.1.2 Doba trvání smlouvy a její ukončení	40

3.1.3	Shrnutí.....	42
3.2	Sportovní agent	42
3.2.1	Povinnosti sportovního agenta.....	43
3.2.2	Odměna sportovního agenta	44
3.2.3	Regulace agentů.....	44
3.3	Sportovní smlouvy nezletilých.....	45
3.3.1	Smlouva s nezletilým sportovcem	46
4	Rozdíly právní úpravy v hokeji v USA.....	50
4.1	USA.....	50
4.1.1	Základní vymezení.....	51
4.1.2	Kolektivní práva	51
4.1.3	Práva a povinnosti.....	52
4.1.4	Skončení smlouvy.....	54
4.2	Slovensko	54
4.2.1	Základní vymezení.....	55
4.2.2	Práva a povinnosti sportovců podle slovenské úpravy	57
4.2.3	Skončení smlouvy.....	60
4.2.4	Kolektivní práva	61
4.3	Francie.....	61
4.4	Dánsko.....	62
4.5	Shrnutí.....	63
5	Doporučení de lege ferenda	64
5.1	Regulace právního postavení sportovců a právní ochrany.....	65
	Závěr	68
	Resumé.....	70
	Seznam použitých zdrojů	71
	Seznam tabulek	77

Příloha č. 1 Hráčská smlouva profesionálního hokejisty	79
Příloha č. 2 Hráčská smlouva nezletilého sportovce.....	92

Seznam zkratek

AHL	American Hockey League / Americká hokejová liga
CAIHP	Czech Association of Ice Hockey Players / Česká asociace hokejistů
CBA	Collective Bargaining Agreement / Kolektivní smlouva
ČAUS	Česká asociace univerzitního sportu
ČOV	Český olympijský výbor
ČR	Česká republika
ČSLH	Český svaz ledního hokeje
ČUS	Česká unie sportu
DIF	The national olympic comettee and sports confederation of Denmark / Národní olympijský výbor a sportovní konfederace Dánska
EU	Evropská unie
FACR	Fotbalová asociace České republiky
HDP	Hrubý domácí produkt
IIHF	International Ice Hockey Federation / Mezinárodní federace ledního hokeje
MMR	Ministerstvo pro místní rozvoj
MOV	Mezinárodní olympijský výbor
MŠMT	Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy České republiky
NHL	National Hockey League / Národní hokejová liga
NHLPA	National Hockey League Players' Association / Hráčská asociace NHL
NSA	Národní sportovní agentura
OSVČ	Osoba samostatně výdělečně činná
SDEU	Soudní dvůr Evropské unie
SPC	Standard Player Contract / Standardní hráčská smlouva
USA	United States / Spojené státy americké
WADA	Word Anti-Doping Agency / Světová antidopingová agentura

Úvod

Téma pro tuto diplomovou práci jsem si vybral proto, že již od dětství sport v mém životě hraje obrovskou roli a v podstatě celý život některý ze sportů aktivně praktikuji, ale také z důvodu, že vykonávám práci hokejového agenta, jejíž primárním cílem je péče a ochrana hráče ledního hokeje.

Cílem práce je poskytnout ucelený pohled na problematiku profesionálních sportovců – zejména hráčů ledního hokeje – a jejich právní postavení, kde se nabízejí dvě možnosti, jakým způsobem je možné na sportovce nahlížet. První možností, podle které jsou sportovci upravováni, je právní postavení z hlediska soukromého práva a druhou možností je naopak právní postavení na základě pracovního práva, kdy činnost sportovce vykazuje znaky závislé práce. Oproti jiným právním řádům se postavení profesionálních sportovců v českém právním prostředí nijak zvlášť neřeší. Profesionální sportovci jsou v České republice považováni za osoby samostatně výdělečně činné a na základě toho nemají jinou volbu než uzavírat inominátní smlouvy podle zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů.

Práce bude rozdělena do několika kapitol. První kapitola je věnována především definování pojmů, které s prací souvisí. Jedná se o pojmy jako sport, spolky a sportovní spolky, sportovní a právní normy a evropské právo a sport, přičemž dojde k uvedení dvou základních rozsudků, které změnily chápání sportu v EU. Závěrečným pojmem nutný k definování jsou individuální a kolektivní sportovci, přičemž souvisle s definicí bude uvedeno, jaké jsou mezi nimi rozdíly.

Dále se práce bude zabývat právním postavením profesionálních sportovců ledního hokeje, kdy dojde k nastínění, jakým způsobem jsou vztahy upravovány dle aktuálního českého právního řádu, ale v návaznosti na to také práce poskytne možný pohled na právní postavení sportovce v pracovněprávní rovině. V této části je cílem podrobněji zjistit, jakým způsobem je v soukromoprávní rovině sportovec upravován a zda je možné brát sportovce za zaměstnance. Přičemž podle názoru autora lze u profesionálních sportovců jisté znaky závislé práce spatřit. Značnou nevýhodu lze spatřit v aktuálním prostředí, kdy jsou sportovci stavěni do nevýhodných situací. Především jde o uzavírané smlouvy, kdy jsou z pohledu práva slabší stranou a mají velice málo prostředků na ochranu. Pokud by však sportovci

opravdu vykazovali znaky práce nelze na sportovce pracovněprávní úpravu souhrnně využít, a to vzhledem razantním rozdílům s aktuální pracovněprávní úpravou. Jde tedy pouze o hypotetické možnosti pohledu na postavení profesionálního sportovce ledního hokeje.

Třetí částí je zaměřena na analýzu sportovní smlouvy v ledním hokeji, kde jsou zejména nastíněny problémy spojené právě s právním postavením hokejistů. Mimo analýzy sportovní smlouvy profesionálního hokejisty dojde také k analýze sportovní smlouvy nezletilého sportovce. Dále také bude vysvětleno, kdo jsou sportovní agenti a jaké je jejich postavení v rámci vztahů ke sportovcům.

Další kapitola se snaží zjistit, jaké jsou právní úpravy v zahraničí a jakým způsobem přistupují k právnímu postavení profesionálních sportovců nebo právní ochraně. Především se bude jednat o právní úpravu v USA, Dánsku, Francii či na Slovensku. Následně zjištěné informace se použijí při vytváření doporučení de lege ferenda.

1 Právo a sport

Pod pojmem sport si snad každý dokáže představit aktivitu, při které se zásadně vyvíjí fyzická činnost. Pro společnost sport byl, je a vždy bude důležitý faktor, který spojuje a utužuje vztahy ve společnosti.

Kapitola se zabývá především vysvětlením charakteristiky základních pojmů, které se týkají této práce a objevují se v oblasti práva a sportu. V první řadě je nutné vysvětlit, jak český právní řád vnímá a upravuje pojmy jako sport, sportovec, sportovní organizace, spolek, sportovní spolek a sportovní a právní normy. Také budou nastíněny rozdíly mezi sportovcem individuálním a kolektivním. Dále práce znázorní, jak vnímá sport evropské právo podle postojů SDEU a bude i zmíněna judikatura SDEU, která vytvořila základy pro chápání vztahu sportovního práva a evropského práva. To vše je třeba vysvětlit, aby bylo možné se v práci následně zabývat jejím předmětem, kterým je právo a sport.

1.1 Sport

„Sport tvoří součást dědictví každého muže a ženy a nelze jej ničím jiným nahradit.“¹

Sport již existuje řadu let a století a vždy především šlo o to se bavit. Slovo sport vzniklo jako odvozenina z latinského slova „deportare“ neboli „bavit se“, které bylo později převzato do románských jazyků², kde se pro slovo sport využívalo slovo „disport“.³

Sport v historii nezastával pouze funkce zábavy, ale jeho prostřednictvím docházelo k výchovným lekcím nebo byl provozován kvůli léčebným, kultovním či náboženským účelům. Takové praktiky bylo možné nalézt u kmenů indiánů ze Střední Ameriky, kteří brali sport jako rituál, při kterém mohlo dojít i k usmrcení soupeře, který ve sportovní aktivitě prohrál.⁴ Ke zformování sportu, jak jej známe,

¹ JURKA, Helena. *Právní úprava profesionálního sportu v České republice a zahraničí*. Praha: Wolters Kluwer, 2018. Právo prakticky. ISBN 978-807552-883-4, s. 1.

² KUBÍČEK, Jiří. Sport a právo. *docplayer* [online]. Brno: Masarykova univerzita, 2012 [cit. 2023-02-27]. ISBN 9788021060401. Dostupné z: <https://docplayer.cz/1435277-Sport-a-pravo-jiri-kubicek.html>, s. 12.

³ OLIVOVÁ, Věra. *Sport a hry ve starověkém světě*. Praha: ARTIA, 1998. ISBN 59-085-88, s. 8.

⁴ TÁBORSKÝ, František. *Sportovní hry: základní pravidla – organizace – historie*. Praha: GRADA, 2004. ISBN 80-247-0875-2, s. 9.

došlo v devatenáctém století v období industrializace. Hlavní vliv na formování sportu měla především organizovaná kosmopolitní kapitalistická společnost, která začala ve sportu pro sportovní organizace zakotvovat pravidla a platné struktury v oblastech místní, regionální, národní, kontinentální a celosvětové úrovně.⁵

1.2 Definice pojmu sport

Mimo historického významu slova sport můžeme k jeho charakteristikám přiřadit soutěživost, pohyb, tradice. Sport by se obecně dal popsat jako pohybová tělesná aktivita, při které se využívá vybavení, náradí či případně je možné sport vykonávat bez náradí, kdy jsou jasně definována pravidla, která účastníci určitého sportu musí dodržovat.⁶ Současně můžeme sport rozlišit do několika kategorií, kdy ho bereme jako sport rekreační, výkonnostní nebo profesionální.⁷ Výsledky, které vyplývají z daného sportu, jsou následně změřitelné, aby je účastníci mohli porovnat s výsledky ostatních sportovců, kteří sport také provozují.⁸ Sport rekreační je chápán jako činnost uskutečňovanou masově, tedy jde o masu lidí, která konkrétní sport vykonává za účelem zábavy nebo zdravého životního stylu. Výkonnostní, nebo také můžeme říct poloprofesionální sport, je kategorií, kdy je sportovec členem sportovní organizace, za kterou jejím jménem soutěží. U profesionálního sportu by se dalo říct, že jde o poslední stupeň, kdy sportovec je členem národní sportovní organizace, kdy je členství povinné. Tito sportovci se pravidelně účastní národních nebo mezinárodních soutěží, na které získávají národní nominace.⁹

Sport jako pojem práva není zcela lehké definovat. Na území České republiky máme tři různé právní systémy, které sport ovlivňují. Jde o mezinárodní

⁵ TÁBORSKÝ, František. *Sportovní hry: základní pravidla – organizace – historie*. Praha: GRADA, 2004. ISBN 80-247-0875-2, s. 9.

⁶ MAISNER, Martin, Petr DOUBRAVA, Jiří JANÁK, Barbora VLACHOVÁ a Michaela DOMBROVSKÁ. *Základy sportovního práva*. V Praze: C. H. Beck, 2019. Právní praxe. ISBN 978-80-7400-744-6, s. 1.

⁷ RŮŽIČKA, Hynek. *Právní postavení profesionálních sportovců a profesionální sportovní smlouvy*. V Praze: C. H. Beck, 2022. Beckova edice právní instituty. ISBN 978-80-7400-895-5, s. 4.

⁸ MAISNER, Martin, Petr DOUBRAVA, Jiří JANÁK, Barbora VLACHOVÁ a Michaela DOMBROVSKÁ. *Základy sportovního práva*. V Praze: C. H. Beck, 2019. Právní praxe. ISBN 978-80-7400-744-6, s. 1.

⁹ LISSE, Luděk. *Sportovní právo: rozhodování sporů v oblasti sportu v ČR*. V Praze: C. H. Beck, 2020. Právní praxe. ISBN 978-80-7400-789-7, s. 8.

právo, které podává definici sportu v tzv. Evropské chartě sportu vypracované roku 1992 pod záštitou Rady Evropy, dále samotná Evropská charta sportu, která vnímá sport jako „sociální právo každého jednotlivce“ a doporučuje vládám členských států výkon tohoto práva zajistit. Současná moderní společnost začala pomalu spatřovat nebezpečí zdravotních problémů, kdy se čím dál více vyskytují problémy s kardiovaskulárními chorobami nebo s obezitou. Vše vyplývá z nezdravého životního stylu dnešní společnosti. Lidé mají stále méně pohybu, stravují se špatnými potravinami a mají stres pramenící ze zrychleného chodu života. Na to právě Evropská charta sportu reaguje doporučeními a snaží se proti tomu bojovat pod heslem „Sport pro všechny“. V neposlední řadě zde pak máme českou sportovní legislativu.¹⁰

V České republice se sport bere jako nekonstituční. Tento pojem znamená, že o sportu není žádná zmínka, jak v zákoně č. 1/1993 Sb., o Ústavě ČR, tak ani v Listině základních práv a svobod nebo v jiných ústavních zákonech.¹¹ Z toho tedy plyne, že v českém právním řádu není pojetí sportu jako základní lidské právo výslovně uváděno a jediná dosavadní zmínka, která sport právně zakotvuje, je v zákoně č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, který se ve znění pozdějších předpisů Evropskou chartou inspiroval. Zákon uvádí ve svém úvodu definici sportu následovně: „Sport je pro účely tohoto zákona každá forma tělesné činnosti, která si prostřednictvím organizované i neorganizované účasti klade za cíl harmonický rozvoj tělesné i psychické kondice, rozvoj společenských vztahů, upevňování zdraví a dosahování sportovních výkonů rekreačně nebo v soutěžích všech úrovní, a to individuálně nebo společně.“¹² Zákon ve svém ustanovení také definuje, co se myslí pod pojmem sport pro všechny, kdy je definicí myšleno: „Sport pro všechny se rozumí organizovaný a neorganizovaný sport a pohybová rekreace určená širokým vrstvám obyvatelstva.“¹³ Subjekty, jako je sportovec, zákon vysvětluje takto: „Každá fyzická osoba, která v daném kalendářním roce skutečně vykonává sportovní činnost, pro kterou je u sportovní organizace evidována.“¹⁴

¹⁰ KUBÍČEK, Jirí. Sport a právo. *docplayer* [online]. Brno: Masarykova univerzita, 2012, s. 13 [cit. 2023-02-27]. ISBN 9788021060401. Dostupné z: <https://docplayer.cz/1435277-Sport-a-pravo-jiri-kubicek.html>, s. 13

¹¹ Tamtéž, s. 37.

¹² § 2 odst. 1 zákona č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, ve znění pozdějších předpisů.

¹³ § 2 odst. 4 *ibid.*

¹⁴ § 2 odst. 3 *ibid.*

Vznik zákona o podpoře sportu byl pro český sport výjimečně důležitou událostí, nicméně zákonné definice jsou stále moc obecné a neurčité. Potřebné oblasti sportovního práva, které by vyřešil komplexní zákon, doposud v českém právním řádě chybí. Následky absence komplexnosti zákona můžeme spatřovat v tom, jakými amatérskými způsoby je v České republice sport provozován, a to především v oblasti smluvních vztahů, kde schází řádné profesionální jednání nebo kde dochází ke ztrátám zisků, které by bylo možné získat.¹⁵ Samotný zákon se tedy spíše zabývá veřejným sportovním právem a pro sportovní právo soukromé nemá žádné uplatnění a je v zásadě bezvýznamný.¹⁶

Z dat, které poskytuje Evropská unie na základě jejích průzkumů, se pravidelně věnuje sportu okolo 41 % evropských občanů. Největší zajímavostí je, že sport podle dat v roce 2009 vytvářel kolem 2 % celkového HDP v EU a v roce 2011 sport v České republice vytvářel 2,7 % HDP.¹⁷ Tím horší je, že stát i nadále nedostatečně podporuje a chrání sportovce a doposud neexistuje žádná právní úprava, která by pozitivně pomohla a vytvořila by náležité podmínky pro sport a sportovce, kteří ho praktikují. Pozitivní zmínkou je schválená novela zákona o podpoře sportu, o které bude zmíněno v poslední kapitole této práce.

1.3 Sportovní organizace

Dalším pojmem, který je nutný pro tuto práci vysvětlit z důvodu snazšího pochopení materie, jsou sportovní organizace a jejich právní zakotvení. Do struktury sportovních organizací lze zařadit sportovní kluby, svazy nebo tělocvičné jednoty. Obecně se sportovní organizace dělí do tří různých odvětví na základě jejich působnosti – organizace v oblasti turistiky, profesionálního a amatérského sportu. U organizace profesionálního sportu můžeme pak nalézt propojenost se strukturou na úrovni mezinárodně-sportovní. Komplexně se fungování organizací a podmínky pro vznik nebo zánik řídí v českém právním řádu na základě zákona

¹⁵ JURKA, Helena. *Právní úprava profesionálního sportu v České republice a zahraničí*. Praha: Wolters Kluwer, 2018. Právo prakticky. ISBN 978-807552-883-4, s. 4.

¹⁶ RŮŽIČKA, Hynek. *Právní postavení profesionálních sportovců a profesionální sportovní smlouvy*. V Praze: C. H. Beck, 2022. Beckova edice právní instituty. ISBN 978-80-7400-895-5, s. 44.

¹⁷ JURKA, Helena. *Právní úprava profesionálního sportu v České republice a zahraničí*. Praha: Wolters Kluwer, 2018. Právo prakticky. ISBN 978-807552-883-4, s. 4.

č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů.¹⁸ Za další legislativní akt, který upravuje sportovní organizace, se považuje již v předchozí podkapitole zmiňovaný zákon o podpoře sportu. Zákon sportovní organizaci definuje jako: „*právní osobou, jež je založená za jiným účelem než dosažení zisku, zahrnuje-li činnosti této právnické osoby činnost v oblasti sportu.*“¹⁹

U sportovních organizací, které mají právní formu spolku, dochází k dalšímu rozdělení, a to podle působnosti daných sportovních organizací. Pokud jde o správu sportovních organizací, můžeme si ji vysvětlit na základě pyramidového uspořádání, ve kterém je především důležité vědět, že jakákoliv sportovní organizace v takovém uspořádání má svou vlastní právní subjektivitu.²⁰ K tomu je důležité vědět, že všechny jsou součástí národních federací, které mají ve smyslu vztahu k mezinárodním organizacím postavení vyšší. V České republice tedy rozdělujeme sportovní organizace na:

- sportovní svazy, kluby – sportovně-technicky monotematické (FAČR),
- sportovní a tělocvičné organizace – multisportovní, specificky monotematické (ČAUS),
- střešní sportovní organizace, unie – pro různé sporty a aktivity (ČUS),
- speciální sportovní organizace – bez vlastní členské základny (ČOV).²¹

Zaměříme-li se podrobněji na základní články struktury a bude se předpokládat rozdělení úrovní na národní a nadnárodní, lze považovat za základní články takové struktury kluby. Kluby lze definovat jako základní stavební kámen, který seskupuje sportovce na základě typu vykonávané sportovní činnosti, tudíž

¹⁸ MAISNER, Martin, Petr DOUBRAVA, Jiří JANÁK, Barbora VLACHOVÁ a Michaela DOMBROVSKÁ. *Základy sportovního práva*. V Praze: C. H. Beck, 2019. Právní praxe. ISBN 978-80-7400-744-6, s. 47.

¹⁹ § 2 zákona č. 115/ 2001 Sb., o podpoře sportu.

²⁰ LISSE, Luděk. *Sportovní právo: rozhodování sporů v oblasti sportu v ČR*. V Praze: C. H. Beck, 2020. Právní praxe. ISBN 978-80-7400-789-7, s. 12.

²¹ DVOŘÁK, František. Organizační struktura a postavení sportovních spolků v ČR. *FTVS* [online]. 2016 [cit. 2023-03-23]. Dostupné z: https://ftvs.cuni.cz/FTVS-677-version1-14112016_organizacni_struktura.pdf

sportovce provozující sportovní činnost v konkrétní sportovní oblasti. Kluby mají převážně právní charakter spolku na základě § 214 občanského zákoníku. Kluby však nejsou povinný v takové právní formě vystupovat. Zákon nijak neupravuje povinnost a přenechává volbu právní formy klubům. Kluby tak mohou mít jakoukoliv jinou právní formu právnické osoby, např. obchodní korporace ve smyslu zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstev ve znění pozdějších předpisů, kde nejčastěji vystupují jako akciové společnosti nebo společnosti s ručením omezeným. Vystupuje-li klub jako kapitálová obchodní korporace, tak je vyloučen členský poměr mezi sportovcem a klubem. V takovém případě existuje pouze analogie, jejíž právní vazba vychází prostřednictvím smluv sjednaných mezi profesionálními sportovci a klubem, který reguluje jejich reciproční práva a povinnosti. Nejvyužívanější však v České republice zůstává právní forma spolku, a to především z důvodu jejího snadného zřízení a nízkých legislativních a ekonomických požadavků na provoz a realizaci povinností vůči státu.²²

V rámci organizační struktury existují také vyšší články, než jsou kluby. Kluby se tedy mohou spolčovat do městských, okresních i krajských (regionálních) svazů, federací, asociací či odlišně pojmenovaných právnických osob, které mohou disponovat různými úrovněmi, zejména na základě teritoriality nebo administrativního členění. Dohromady tyto sportovní instituce vyšší úrovně fungují jako elementární úrovně nebo meziúrovně v hierarchii sportovních institucí, které se pohybují v konkrétní sportovní oblasti. Jak bylo zmíněno výše, organizace mají svou vlastní právní subjektivitu. K tomu dochází především díky subordinačnímu principu, který je zajištěn na základě mechanismu, kdy struktura nevychází z majetkové účasti, ale vychází na základě samovolnému podřízení se pravidlům vyšších úrovní takových uspořádání a v závěru vydaným sportovním normám nejvyšší úrovně, kterou je národní sportovní organizace. Takový systém funguje tak, že nejnižší postavená úroveň do svých stanov či řádu implementuje ustanovení o řízení se na základě vydaných právních předpisů nadřízené sportovní organizace. Dokumenty o podřízenosti jsou buď ve stanovách či řádech pojmenovány anebo jsou opatřeny na základě generální zmocňovací klauzule.

²² LISSE, Luděk. *Sportovní právo: rozhodování sporů v oblasti sportu v ČR*. V Praze: C. H. Beck, 2020. Právní praxe. ISBN 978-80-7400-789-7, s. 11.

Stejný systém je uplatňován v případě vztahu národních a nadnárodních sportovních organizací.²³

1.3.1 Spolky

Úplně první právní úprava spolků se objevila již za Rakouska – Uherska v zákoně č. 134/1867 ř. z., o právě spolčovacím. Další právní úpravu lze najít ve staré úpravě zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů. Výklad pojmu byl však jiný, než jak je chápán dnes. Spolek jako takový vznikl až díky rekonstrukci soukromého práva a vzniku zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, kdy byl zákon zrušen a došlo k vytvoření nového pojmu – spolky. Sportovní organizace byla v době zákona o sdružování občanů chápána jako občanské sdružení.²⁴ Tento zákon obsahoval pouhých 22 ustanovení a pro sportovní organizace byl především důležitý § 2, který uvádí: „*Občané mohou zakládat spolky, společnosti, svazy, hnutí, kluby a jiná občanská sdružení, jakož i odborové organizace (dále jen, sdružení) a sdružovat se v nich.*“²⁵

Spolky jsou obecně podle nového občanského zákoníku upraveny v ustanoveních § 214 až § 302. Atributy spolků jsou následující. Spolky vznikají na základě dobrovolnosti jejich členů a společné vůle o vytvoření samosprávného spolku. K založení jsou vždy potřeba minimálně tři osoby. Zakládající členové spolku musejí rozhodnout o obsahu stanov, které musejí být všemi stranami akceptovatelné. V obsahu stanov musí být vždy uveden název a sídlo, účel spolku, práva a povinnosti členů spolku a musí dojít také k určení statutárních orgánů. Stanovy v úplném znění musejí členové spolku uložit v sídle spolku. Poslední podmínkou ke vzniku spolku je označení „spolek“ nebo „zapsaný spolek“ v názvu spolku. K oficiálnímu vzniku spolku dochází až dnem zápisu do veřejného rejstříku, kterému předchází předání návrhu na zápis spolku do veřejného rejstříku. V případě, že dojde k nezapsání spolku do veřejného rejstříku do třiceti dnů od předložení návrhu a nedošlo k rozhodnutí o odmítnutí, je nahlíženo na spolek jako platně zapsaný, a tudíž za vzniklý.²⁶

²³ Tamtéž, s. 13.

²⁴ VNUK, Tomáš. Odpovědnost a rozhodování sporů ve sportu [online]. Plzeň, 2018 [cit. 2023-03-27]. Dostupné z: <https://theses.cz/id/g21aa8/>. Diplomová práce. Západočeská univerzita v Plzni, Fakulta právnická. Vedoucí práce Mgr. Jan Lego, Ph. D., s. 5

²⁵ § 2 odstavec 1 zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů.

²⁶ § 214-226 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.

1.3.2 Sportovní spolky

V České republice je k dnešnímu dni 14 181 registrovaných sportovních spolků.²⁷ Na základě toho je zmíněn pouze jeden z nich, který je pro účely práce relevantní. Jde především o spolek Český olympijský výbor (ČOV). ČOV byl založen 18. května 1899. Jeho cílem, který vychází zejména z Olympijské charty, je snaha dostat do podvědomí občanů olympijské ideály a k tomu produkovat sportovce, kteří budou konkurenčně schopnými soupeři na olympijských hrách. ČOV patří mezi jedinou instituci, která má kompetence k řízení olympijského hnutí v České republice. Takovou pravomoc ČOV získal od Mezinárodního olympijského výboru.²⁸ ČOV si dále také klade za cíl nevěnovat se pouze vrcholovým sportům, ale je pro něj důležité, aby zastával zájmy všech sportovců. Proto vznikla tzv. Olympiáda dětí a mládeže. Jde o funkční projekt od roku 2003, jehož zájmem je přiblížení skutečných olympijských her mladým sportovcům, kteří se teprve učí brát své sportovní aktivity vážně a na základě pravidel. Projektu se zúčastňují všechny kraje, které vysílají své mladé sportovce na letní a zimní hry.²⁹

V rámci mezinárodní úrovně je pak vhodné pro tuto práci zmínit sportovní spolek IIHF.

IIHF je mezinárodní federace ledního hokeje, která byla založena v roce 1908 a je hlavním řídicím orgánem mezinárodního hokeje. Pod její správu spadá 83 asociací. Kromě vydávání směrnic a kontroly hráčských přestupů na mezinárodní úrovni IIHF provozuje několik rozvojových programů, které jsou vytvořeny s cílem přinést hokej blíže veřejnosti. Mimo její předsednictví na olympijských hrách v rámci ledního hokeje a mistrovství světa v hokeji na všech úrovních – muži, ženy, junioři a juniorky do 18 let – pořádá evropské klubové soutěže. Sídlo spolku se nachází ve švýcarském Curychu.³⁰

²⁷ Seznam sportovních organizací. Rejstřík sportu [online]. [cit. 2023-03-29]. Dostupné z: <https://rejstrikportu.cz/dashboard/public/agenda/sportOrganizace>

²⁸ Základní informace. *Olympijský tým* [online]. ©2023 [cit. 2023-03-23]. Dostupné z: <https://www.olympijskytym.cz/zakladni-informace>

²⁹ Historie ČOV. *Olympijský tým* [online]. ©2023 [cit. 2023-03-23]. Dostupné z: <https://www.olympijskytym.cz/historie-cov>

³⁰ The world governing body. *IIHF* [online]. ©2023 [cit. 2023-03-23]. Dostupné z: <https://www.iihf.com/en/statichub/4682/who-we-are>

1.4 Sportovní normy jako pravidla chování ve sportu

V této kapitole se práce zabývá právními předpisy sportovního práva a vysvětlením rozdílů mezi sportovními a právními normami. K tomu, aby byly rozdíly řádně vysvětleny je potřeba si tyto pojmy definovat.

Sportovní právo nemůžeme považovat za konvenční nezávislé právní odvětví, ale lze jej chápat jako soubor právních norem, které souvisí s danou problematikou profesionálních sportovců či organizací sportovců.³¹ Můžeme také jinak říct, že obecně sport je vykonáván na základě zaručených, předběžně stanovených podmínek a mravů. Přitom jednotlivé podmínky a mravy jsou závazným pravidlem chování *sui generis*, což znamená, že konkrétní poměry sportovců a výkon sportovních činností jsou řízeny normami.³² Právní normy, které souvisejí se sportovní činností jsou nedílným celkem několika právních odvětví. Díky tomu je nelze kodifikovat v jednom právním předpisu a v oblasti sportovního práva se, tak objevují normy veřejnoprávní či soukromoprávní povahy.³³ JUDr. Luděk Lisse. Ph.D., LL.M., MPA ve své publikaci *Sportovní právo, rozhodování sporů v oblasti sportu v ČR* přispívá názorem, že „*O normativním systému sportovního práva, lze hovořit jako o organizovaném souboru autonomních pravidel sportovních organizací obsažených v jejich zakladatelských právních jednání, jakož i v jejich navazujících vnitřních předpisech jiných sportovních organizací národních nebo nadnárodních, na které autonomní sportovní normy sportovních organizací odkazují*“³⁴

1.4.1 Právní normy

Obecně právní normy klasifikujeme jako primární pramen právního systému. Podle Aleše Gerlocha, který se především zabývá právní teorií, jsou právní normy brány jako: „*obecně závazná pravidla lidského chování, stanovená*

³¹ MAISNER, Martin, Petr DOUBRAVA, Jiří JANÁK, Barbora VLACHOVÁ a Michaela DOMBROVSKÁ. *Základy sportovního práva*. V Praze: C. H. Beck, 2019. Právní praxe. ISBN 978-80-7400-744-6, s. 5.

³² KUKLÍK, Jan. *Sportovní právo*. Praha: Auditorium, 2012. ISBN 978-80-87284-28-5, s. 37.

³³ MAISNER, Martin, Petr DOUBRAVA, Jiří JANÁK, Barbora VLACHOVÁ a Michaela DOMBROVSKÁ. *Základy sportovního práva*. V Praze: C. H. Beck, 2019. Právní praxe. ISBN 978-80-7400-744-6, s. 5.

³⁴ LISSE, Luděk. *Sportovní právo: rozhodování sporů v oblasti sportu v ČR*. V Praze: C. H. Beck, 2020. Právní praxe. ISBN 978-80-7400-789-7, s. 21.

nebo uznaná státem (resp. Mezinárodním společenstvím států), jejichž porušení stát (resp. státy vytvořené mezinárodní instituce) sankcionují.“³⁵ Příslušná právní norma má čtyři charakteristické znaky, za které považujeme závaznost, formální účinnost, obecnost a vynutitelnost. Závazností se rozumí, že norma určuje oprávnění a povinnosti, které je nutné dodržovat. K tomu, aby norma mohla vzniknout, je zapotřebí buď státní souhlas, nebo aby norma byla přímo státem vytvořena. K druhé podmínce pro vznik normy se pojí výjimka, kdy norma nemusí být nutně vytvořena státem, ale její vznik může vycházet z obyčejové tvorby. Formální účinnost charakterizuje formu právní normy, tedy to, jak norma působí na zevnějšek. V takovém případě lze říct, že jde o pramen práva. Obecností se rozumí, jakého právního okruhu se norma týká – může se týkat obecně všech, ale také pouze konkrétních subjektů. Posledním znakem právní normy je vynutitelnost, kterou se rozumí, jakým způsobem dochází k prosazování jejího dodržování. Dohled nad dodržováním právních norem je v působnosti veřejné moci prostřednictvím orgánů státu.³⁶

Kromě charakteristických znaků právních norem je zapotřebí také uvést vnitřní uspořádání právní normy. Dle české právní úpravy platí, že její uspořádání je trojčlenné. V tomto pojetí je právní norma rozdělena na hypotézu, dispozici a sankci, která se objevuje v případě porušení dispozice právní normy. Hypotéza je úsek normy, ve kterém dochází k utváření pravidel a povinností, z něhož dojde ke vzniku dispozice – a dále v případě nedodržení dispozice vznikne i sankce. Hypotéza stanoví, jaké skupiny příjemců nebo objektů se má norma týkat a kdy nastává její časová působnost. V neposlední řadě jsou v ní uvedeny právní skutečnosti, s nimiž právní norma spojuje zánik, změnu nebo vznik subjektivních práv a povinností. Obsahem dispozice je příkaz, zákaz, dovolení nějakého chování, přičemž je stanovuje ten, kdo normu vytváří. Dispozice musí být vždy u normy přítomna, jelikož jde o podstatnou část právní normy. V neposlední řadě je zde sankce, kdy k její působnosti dochází v případě porušení dispozice. Sankcí se

³⁵ GERLOCH, Aleš. *Teorie práva*. 8., aktualizované vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2021. Právnícké učebnice (Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk). ISBN 978-80-7380-838-9, s. 38.

³⁶ GERLOCH, Aleš. *Teorie práva*. 8., aktualizované vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2021. Právnícké učebnice (Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk). ISBN 978-80-7380-838-9, s. 40.

rozumí určení postihu za jednání v rozporu s povinnostmi, které stanovila dispozice.³⁷

1.4.2 Sportovní normy

Sportovní normy lze definovat jako pravidla, která nesouvisí s právem, ale jsou jádrem úprav chování sportovců v daném sportu. Mimo vytyčených požadavků pro vykonávání dané sportovní oblasti, sportovní normy vymeží, jakým způsobem se sportovec má chovat a souvisle také vymeží potencionální sankce za porušení takového chování. Jde tedy zejména o „*objektivně existující pravidlo chování v rámci toho kterého sportovní odvětví, jehož dodržování je vyžádáno v rámci výkonu takového sportovního odvětví a jehož porušení je v různém rozsahu, s různou intenzitou a s různými následky, v rámci (uvnitř) takového sportovního odvětví sankcionováno subjekty za tímto účelem zřízenými*“³⁸

Ve vztahu ke sportovním normám je také potřeba zmínit jejich legalitu a legitimitu. Zpravidla při tvorbě norem jsou zmíněné pojmy zásadním atributem k tomu, aby mohla být pokládána z formálního pohledu za právní normu. Autor v takovém případě by měl mít pravomoc k jejímu vydání, tedy musí disponovat legalitou a legitimitou, která je provedena v zákonem stanovené formě. Obecně jde o institut promulgace, kdy v případě právních norem je autorem stát. Sportovní normy jsou v tomto smyslu vytvářeny sportovními organizacemi, které pravomoci k tvorbě sportovních norem získaly na základě zásady legální licence, které je zakotvena v čl. 2 odst. 4 Ústavy České republiky a v čl. 2 odst. 3 Listiny³⁹ a zní následovně „*Každý občan může činit, co není zákonem zakázáno, a nikdo nesmí být nucen činit, co zákon neukládá.*“⁴⁰ Charakter sportovních norem lze tedy považovat za soukromoprávní, zároveň však nelze zapomenout na fakt, že mohou být sportovní normy vydávané státem, který je svrchovaným. Jinými slovy sportovní normy jsou souhrn heteronomních a autonomních norem na jejichž základě se právní poměry individuální sportovních oblastí, nevyjímaje práv a povinností sportovních organizací a sportovců upravují a jejich kontrola dodržování a následné

³⁷ Tamtéž, s. 41.

³⁸ KUKLÍK, Jan. Sportovní právo. Praha: Auditorium, 2012. ISBN 978-80-87284-28-5, s. 37

³⁹ LISSE, Luděk. Sportovní právo: rozhodování sporů v oblasti sportu v ČR. V Praze: C. H. Beck, 2020. Právní praxe. ISBN 978-80-7400-789-7, s. 23.

⁴⁰ Čl. 2 odst. 4 zákona č. 1/1993 Sb. Ústava České republiky

vynucování je prováděno prostřednictvím národních či nadnárodních sportovních organizací s pomocí státu ve zvláštních řízeních především disciplinárního rázu.⁴¹

Na základě poskytnutí zásady legální licence ze strany státu je vytvořen prostor, ve kterém sportovní organizace mající různé právní formy, získávají subjektivní oprávnění zakládat ve svém souhrnu reciproční práva a povinnosti mezi sportovními organizacemi a sportovci interní normotvorbou, jejímž následkem dochází k vydání zakladatelského právního jednání a edice vnitřních předpisů, které jako celek formují sportovní normy určité sportovní organizace. Ve výsledku dochází k tomu, že sportovní organizace ve svém pyramidovém uspořádání, vytvářejí strukturu sportovních norem uplatňovaných v celé oblasti sportu. Legalita sportovních norem je z hlediska normotvůrce zajištěna úmyslnou pasivitou státní moci na regulaci poměrů v oblasti sportu systémem heteronomním, což znamená, že stát postupuje značné množství zákonodárské činnosti nezávislé normotvorbě sportovních organizací.⁴²

1.4.3 Rozdíly mezi normami

Podle výše zmíněného se zjistilo, že sportovní normy se od právních v několika situacích liší. Zejména jde o jejich charakteristické znaky, které mají oproti právním normám jiné. Největším rozdílem je zejména jejich vztah se státem. Stát sportovní normy neakceptuje, protože je nevytváří a tím pádem nejsou ani předmětem jeho ochrany. Sportovní normy jsou vytvářeny samotnými sportovními institucemi. Sportovní instituce můžeme chápat jako národní svazy, agentury nebo mezinárodní federace. Pravidla, podle kterých se musí sportovní odvětví řídit, jsou vytvářena organizacemi, které jsou rozřazeny do hierarchického uspořádání podle jejich působnosti. Nejnižší jsou umístěny sportovní kluby, dále asociace na úrovni národní nebo regionální a nejvýše stojí mezinárodní asociace, které dohlíží na celý chod sportovních sektorů.⁴³ Tento model uspořádání lze ukázat například na ledním hokeji. V nejnižší úrovni máme například sportovní klub HC Sparta Praha, který

⁴¹ LISSE, Luděk. Sportovní právo: rozhodování sporů v oblasti sportu v ČR. V Praze: C. H. Beck, 2020. Právní praxe. ISBN 978-80-7400-789-7, s. 23.

⁴² Tamtéž, s. 23.

⁴³ KUBÍČEK, Jirí. Sport a právo. *docplayer* [online]. Brno: Masarykova univerzita, 2012 [cit. 2023-03-17]. ISBN 9788021060401. Dostupné z: <https://docplayer.cz/1435277-Sport-a-pravo-jiri-kubicek.html>, s. 14.

stanovuje pravidla pro sportovce na základě uzavřené smlouvy. Dále je národní asociací Český svaz ledního hokeje, který vytváří pravidla jednak pro sportovce, jednak i pro sportovní klub, a na pomyslném vrcholu stojí IIHF, která zajišťuje celý chod ledního hokeje a stanovuje pravidla pro všechny ostatní subjekty.

Jednu z podobností v systémech právních a sportovních norem lze najít v trestech, kterými jsou postihováni sportovci, kteří nerespektují předepsaná sportovní pravidla. Každé sportovní odvětví má orgán, který je příslušný k řešení prohřešků. Za nejčastější prohřešení sportovců proti pravidlům můžeme označit prohřešky v průběhu daného zápasu. Příklad si uvedeme na hokejovém utkání. V hokejovém utkání zastává funkci první instance sankčního orgánu rozhodčí, který zasáhne v případě, že hráč zapříčiní svým jednáním, ať už úmyslným, nebo neúmyslným, tzv. faul. Faulem se rozumí porušení sportovních pravidel. Rozhodčí po faulu přerušuje hru a vyloučí hráče ze hry na časově určený úsek, který se odvíjí od závažnosti prohřešku (2 nebo 5 minut, popřípadě vyloučení do konce utkání). V případě, že došlo k závažnějšímu provinění, dochází po odehrání zápasu k podrobnějšímu přezkoumání ze strany disciplinárního orgánu, který může hráči stanovit trest ve formě peněžité pokuty nebo pozastavení činnosti na určitý počet zápasů. Sankcionován nemusí být pouze sportovec, ale může to být i celý sportovní klub, který může dostat peněžní pokutu za chování jeho fanoušků na soutěžním utkání.

1.5 Evropské právo a sport

Vstup České republiky do Evropské unie, který se odehrál 1. 5. 2004, znamenal, že Česká republika je členským státem Evropské unie a zavázala se přidat do svého právního řádu nový prvek, a to tzv. evropské právo. Evropské právo v sobě obsahuje smlouvy, usnesení, legislativní akty a rozsudky Soudního dvoru Evropské unie. Evropská unie vnímá sport jako jeden z mnoha předmětů jejích zájmů. Sport si toto postavení vysloužil hlavně díky jeho roli ve společnosti a ekonomice, kde má důležitou úlohu.⁴⁴ Záležitosti týkající se sportu jsou uvedeny ve *Smlouvě o fungování Evropské unie*, přesněji v čl. 6. Podle zmíněného článku

⁴⁴ MAISNER, Martin, Petr DOUBRAVA, Jiří JANÁK, Barbora VLACHOVÁ a Michaela DOMBROVSKÁ. *Základy sportovního práva*. V Praze: C. H. Beck, 2019. Právní praxe. ISBN 978-80-7400-744-6, s. 9.

má Evropská unie možnost sport podporovat, koordinovat jej a přidávat určité činnosti členským státům.⁴⁵ Vztahy mezi evropským právem a právem sportovním byly dlouhodobě ve výlučné pravomoci SDEU.⁴⁶ Dalším pramenem, který se podílel na sportovně legislativním vývoji EU, je *Bílá kniha o sportu*. Bílá kniha o sportu byla vydána 11. 7. 2007 Evropskou komisí. Jde o první ucelený dokument o sportu jako o společenském fenoménu se specifickou povahou.⁴⁷ Bílá kniha je rozdělena do několika částí – Úvod, Společenská role sportu, Hospodářský rozměr sportu, Organizace sportu, Následná opatření a Závěr – a vznikla za účelem zdůraznění úlohy sportu ve společnosti.⁴⁸

K získání legislativních pravomocí, které by měly mít orgány Evropské unie v oblasti sportu, bohužel nestačila ani první kodifikace sportu na úrovni primárního práva, která byla docílena vstupem Lisabonské smlouvy v platnost. Bílou knihu a ani čl. 165 Smlouvy o fungování Evropské unie nelze v praxi nijak použít, výklad pojmů je stále vágní a aplikace v konkrétních případech tak nadále zůstává v dicsi SDEU.⁴⁹

1.5.1 Walrave a Koch – problematika sportu a evropského práva

Tento rozsudek je prvním rozsudkem, kde se SDEU vyjádřil k problematice sportu a evropského práva, sp. zn. C-36/74 ze dne 12. 12. 1974. Šlo o spor mezi pány Walravem a Kochem a Mezinárodním cyklistickým svazem. Na základě nových stanov svazu bylo nepřístupné, aby závodník a vodič byli jiné státní příslušnosti na mistrovství světa. Oba zmínění své služby nabízeli i jiným státům a zavedení takových pravidel považovali za nesoulad se smlouvou o EHS. SDEU na základě rozsudku konstatoval, že sportovní činnosti a pravidla patří do oblasti

⁴⁵ Tamtéž, s. 10.

⁴⁶ LINHARTOVÁ, Denisa. Profesionální sportovec v evropském právu – pracovník nebo poskytovatel služeb? *iurium* [online]. 14. 8. 2020 [cit. 2023-02-27]. Dostupné z: <https://www.iurium.cz/denik/denik-nazory/professionalni-sportovec-v-evropskem-pravu-pracovnik-nebo-poskytovatel-sluzeb>.

⁴⁷ RŮŽIČKA, Hynek. *Právní postavení profesionálních sportovců a profesionální sportovní smlouvy*. V Praze: C. H. Beck, 2022. Beckova edice právní instituty. ISBN 978-80-7400-895-5, s. 32.

⁴⁸ MAISNER, Martin, Petr DOUBRAVA, Jiří JANÁK, Barbora VLACHOVÁ a Michaela DOMBROVSKÁ. *Základy sportovního práva*. V Praze: C. H. Beck, 2019. Právní praxe. ISBN 978-80-7400-744-6, s. 10.

⁴⁹ LINHARTOVÁ, Denisa. Profesionální sportovec v evropském právu – pracovník nebo poskytovatel služeb? *iurium* [online]. 14. 8. 2020 [cit. 2023-02-27]. Dostupné z: <https://www.iurium.cz/denik/denik-nazory/professionalni-sportovec-v-evropskem-pravu-pracovnik-nebo-poskytovatel-sluzeb>.

komunitárního práva pouze za předpokladu, že se jedná o ekonomickou činnost. Dále rozhodl, že zákaz diskriminace se vztahuje i na pravidla, která vydávají mezinárodní sportovní asociace. V neposlední řadě konstatuje, že tento zákaz neovlivňuje pravidla se zájmem sportovním, kterými jsou například formování národních týmů, a jde o pravidla, která nemají nic společného s ekonomickou činností.⁵⁰

1.5.2 Bosman – Bosmanovo pravidlo

Dalším důležitým rozsudkem je rozsudek z roku 1995 ve věci Bosman, sp. zn. C-415/93. Tento rozsudek se stal ve fotbalovém prostředí revolučním. Jelikož jde o poměrně rozsáhlý rozsudek, je v práci vysvětlen, co nejstručněji. Jean-Marc Bosman byl profesionálním hráčem fotbalu belgické národnosti. Bosman působil v belgickém týmu, který se účastnil soutěže první ligy jako zaměstnanec a měl v tomto klubu platnou smlouvu do konce června. Na základě smlouvy byla jeho odměna stanovená na 12 000 belgických franků. Necelé dva měsíce před koncem smlouvy byla Bosmanovi ze strany klubu učiněna nabídka na prodloužení spolupráce s tím, že ale došlo ke snížení odměny o 75 %. Bosman smlouvu odmítl a byl na základě pravidel o přestupu umístěn na seznam hráčů, kteří jsou ze strany klubu uvolněni k přestupu, ale za stanovenou částku. K žádnému přestupu však nedošlo, protože cena za přestup byla až moc velká. Bosman se proto rozhodl, že sám osloví kluby a na základě toho se domluvil na smlouvě ve Francii s klubem hrajícím druhou soutěž. Po dohodnutí odstupného a délky hostování mělo dojít k předání potvrzení o přestupu, které si ovšem belgický klub nevyžádal kvůli pochybnostem o platebních schopnostech francouzského klubu. Potvrzení o přestupu bylo podmínkou k nabytí účinnosti smlouvy, k tomu však nikdy nedošlo a Bosmanovi byla pozastavena činnost. Bosman s takovým rozhodnutím nesouhlasil a začal právně jednat. Po 5 letech soudních řízení SDEU rozhodl, že profesionální hráč fotbalu je pracovník na základě čl. 39 Smlouvy o založení Evropského společenství. Z toho vyplývá, že po konci platné smlouvy s klubem se stává hráč fotbalu volným hráčem bez klubového nároku na odměnu. Hráč tedy z klubu může odejít zdarma a klub není povinen zaplatit částku za odstupné.⁵¹

⁵⁰ Rozsudek soudního dvora EU ze dne 12. 12. 1974, sp. zn. C-36/74.

⁵¹ Rozsudek soudního dvora EU ze dne 15. 12. 1995, sp. zn. C-415/93.

1.6 Sportovci individuálních a kolektivních sportů

Obyčejný člověk, který se nijak do podrobností nezabývá sportovní tematikou, si nemusí vůbec uvědomovat, jak odlišná je činnost sportovce individuálního sportu a kolektivního. Je zcela nemožné tedy tyto dvě odvětví zobecňovat.

U profesionálních sportovců vykonávajících sport, ve kterém se sportovní činnosti věnují sami, jinými slovy vykonávají sporty individuální, kterými jsou např. sjezdové lyžování, rychlobruslení, lze předpokládat, že jde o činnost projevující znaky nezávislosti. Individuální sportovci soutěží sami za sebe a zpravidla se také sami věnují tréninkové přípravě na soutěžní utkání. Pokud jde o náklady sportovce, není zde výjimka, která by individuálního sportovce od nákladů osvobodila.⁵² Největším rozdílem mezi sportovci individuálními a kolektivními je dozajista klubová organizovanost.⁵³ U kolektivních sportovců znaky samostatnosti nenajdeme. K tomu, aby mohli kolektivní sportovci trénovat a soutěžit, je zapotřebí spoluhráč.⁵⁴ Dalším důležitým faktorem je propojenost sportovce s klubem. Klub umožňuje jednotlivým sportovcům, kteří společně tvoří tým, provozovat jejich činnost, a naopak od sportovců očekává sportovní výsledky, které jsou na rozdíl od individuálních sportů přičítané klubu.⁵⁵

Existuje zde však třetí kategorie, ve které sportovci působí v tzv. resortních sportovních centrech. V současné době na území České republiky působí tři centra – OLYMP – Centrum sportu Ministerstva vnitra, VICTORIA – Vysokoškolské sportovní centrum MŠMT a Armádní sportovní centrum – DUKLA. Společně tato centra mají za cíl vychovávat a připravovat sportovce kolektivní i individuální na reprezentaci České republiky, na olympijské hry a mistrovství světa nebo Evropy.⁵⁶

⁵² KUBÍČEK, Jiří. Sport a právo. *docplayer* [online]. Brno: Masarykova univerzita, 2012 [cit. 2023-02-27]. ISBN 9788021060401. Dostupné z: <https://docplayer.cz/1435277-Sport-a-pravo-jiri-kubicek.html>, s. 101.

⁵³ EICHLEROVÁ, Kateřina, Profesionální sportovec jako podnikatel? In: PICHRT, Jan, (ed). *Sport a (nejen) pracovní právo*. Praha: Wolters Kluwer, 2014. ISBN 978-80-7478-655-6, s. 66.

⁵⁴ KUBÍČEK, Jiří. Sport a právo. *docplayer* [online]. Brno: Masarykova univerzita, 2012 [cit. 2023-02-27]. ISBN 9788021060401. Dostupné z: <https://docplayer.cz/1435277-Sport-a-pravo-jiri-kubicek.html>, s. 102.

⁵⁵ EICHLEROVÁ, Kateřina, Profesionální sportovec jako podnikatel? In: PICHRT, Jan, (ed). *Sport a (nejen) pracovní právo*. Praha: Wolters Kluwer, 2014. ISBN 978-80-7478-655-6, s. 66.

⁵⁶ Resortní sportovní centra. *Národní sportovní agentura* [online]. Nedat. [cit. 2023-02-27]. Dostupné z: <https://agenturasport.cz/resortni-sportovni-centrala/>

Na rozdíl od výše zmíněných kategorií jsou sportovci resortních sportovních center jejich zaměstnanci. Centra se sportovci uzavírají pracovní smlouvy na základě § 121–124 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.⁵⁷

⁵⁷ KUBÍČEK, Jiří. Sport a právo. *docplayer* [online]. Brno: Masarykova univerzita, 2012 [cit. 2023-02-27]. ISBN 9788021060401. Dostupné z: <https://docplayer.cz/1435277-Sport-a-pravo-jiri-kubicek.html>, s. 101.

2 Právní postavení profesionálních sportovců ledního hokeje

Důležitou částí této kapitoly je vysvětlení konkrétního postavení ve smyslu občanskoprávního, tedy že na hráče se nahlíží jako na osobu samostatně výdělečně činnou, a také ve smyslu pracovněprávním, tedy že na hráče lze teoreticky nahlížet jako na zaměstnance. K tomu je v zásadě také nutné vysvětlit postavení sportovce, který není plně svéprávný.

V kapitole se práce bude dále zabývat právním postavením sportovců obecně, jelikož právní úprava sportovce ledního hokeje se až na několik výjimek neliší. V závěru této části dojde k vymezení rozdílů v právním postavení sportovců na mezinárodní úrovni a na úrovni evropského práva.

2.1 Právní postavení profesionálních sportovců obecně

Hned v úvodu vyvstává otázka, která je pro tuto práci zásadní, a zároveň jde o otázku, na kterou se již několik let snaží nalézt právní teoretikové odpověď. Jde o otázku, jaká je povaha právního postavení, a to především jaké postavení zastává hráč profesionálního sportu v souvislosti ve vztahu ke sportovnímu klubu? Na základě teoretické a praktické úrovně a odborné literatury vzešly dva elementární pohledy. První pohled lze definovat z hlediska pracovního práva, tedy na hráče se nahlíží jako na zaměstnance v úrovni pracovněprávní, a druhý definujeme jako pohled občanskoprávní, kdy hráč působí jako podnikatel.⁵⁸

Důležitost podřazení právního postavení pod konkrétní právní odvětví je především z důvodů nemožnosti opomenutí jiných právních hledisek. Konkrétně jde o taková právní hlediska, která jsou s právním postavením sportovců spojená. Zejména jde o sektory daňového práva a práva sociálního zabezpečení.⁵⁹

Pokud vezmeme v potaz, že veškeré sporné otázky praktické roviny právního postavení sportovců, můžeme překonat za použití výkladových právních norem odpovídajícího právního odvětví, nelze souhlasit s tím, že lze relevantní

⁵⁸ RŮŽIČKA, Hynek. *Právní postavení profesionálních sportovců a profesionální sportovní smlouvy*. V Praze: C. H. Beck, 2022. Beckova edice právní instituty. ISBN 978-80-7400-895-5, s. 29.

⁵⁹ Tamtéž, s. 29

absencí právní úpravu podle budoucího zákona (de lege ferenda) nebo za použití analogie dedukovat.⁶⁰ Hynek Růžička ve své publikaci právě na tento problém upozorňuje, a to především tím, že: „*Je-li na profesionálního sportovce nahlíženo jako na OSVČ, nelze připustit analogii v tom smyslu, že na profesionála bude automaticky nahlíženo jako na podnikatele.*“⁶¹ Se stejným argumentem přichází v okolnostech právního postavení sportovce v rovině pracovněprávní, kdy dochází k určení povahy vztahu na základě dedukce ze zákona o daních z příjmu. Taková dedukce je podle něj nedostatečná, a to z důvodu, že: „*Samotný fakt, že se takový vztah závislé činnosti velmi blíží, není sám o sobě relevantním argumentem k tomu, aby bylo možno tento vztah považovat za vztah obdobný vztahu pracovněprávnímu ve smyslu zákona o daních z příjmu.*“⁶²

K dané problematice se také vyjádřil Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí sp. zn. Afs 16/2011-79 ze dne 29. 11. 2011., které patří k prvním tuzemským sportovně-právním rozhodnutím⁶³ a zároveň jedním z nejvýznamnějších v rámci kolektivních sportů, konkrétně ledního hokeje.

Jednalo se o daňový spor, kdy soud zkoumal, jestli je profesionální sportovec osobou samostatně výdělečně činnou nebo zaměstnancem pro daňové účely. Stěžovatel byl profesionálním hokejistou, který působil ve sportovním klubu HC Sparta Praha. A na straně druhé stál jako žalovaný Finanční ředitelství v Českých Budějovicích.

Skutkovým stavem bylo, že sportovci ledního hokeje nebyly uznány jeho cestovní náhrady. Sportovec totiž denně vykazoval jízdu 103 km, jelikož jeho trvalé bydliště bylo v Milevsku, ze kterého dojížděl na stadion HC Sparta Praha. Finanční orgány vycházely z toho, že sportovec vykazoval příjmy, které vyplývaly z hráčské smlouvy a k tomu vykonával jinou samostatně výdělečnou činnost, ale nedisponoval oprávněním o živnosti. Z toho důvodu bylo pravidelným pracovištěm považován zimní stadion sportovní organizace Sparta. Krajský soud obdobně jako finanční orgány dospěl ke stejnému závěru, ale v rámci rozdílného právního názoru. Krajský soud na problematiku nahlížel z hlediska, že předmětná hráčská smlouva

⁶⁰ RŮŽIČKA, Hynek. Právní postavení profesionálních sportovců a profesionální sportovní smlouvy. V Praze: C. H. Beck, 2022. Beckova edice právní instituty. ISBN 978-80-7400-895-5, s. 29.

⁶¹ Tamtéž, s. 29.

⁶² Tamtéž, s. 30.

⁶³ Tamtéž, s. 49

se obsahově podobá pracovní smlouvě. Podle krajského soudu je totiž potřeba vzít v potaz skutečný obsah právního úkonu.⁶⁴

Na základě hokejistovy kasační stížnosti Nejvyšší správní soud byl nucen vyhodnotit, jestli sportovec provozuje nezávislé povolání nebo, zda se jedná o pracovní poměr. Nejvyšší správní soudu ve svém závěru ohledně výše uvedené problematiku rozhodl takto „*činnost profesionálního sportovce není jednoduše podřaditelná pod pojmem „závislá práce“ ve smyslu zákoníku práce. Nelze proto vyloučit, resp. dokonce považovat za protiprávní, uzavírání i jiných než pracovních smluv mezi sportovci a jejich kluby.*“⁶⁵

2.2 Sportovec jako osoba samostatně výdělečně činná

Dnešní právní postavení profesionálního sportovce nebylo vždy stejné. Do roku 1989 byla jejich činnost v podstatě nemožná. Sportovci byli v této době považováni za tzv. občanské zaměstnance. V tomto smyslu však šlo pouze o fikci, jelikož sportovci neměli možnost do zaměstnání ve skutečnosti docházet, protože všechen čas zasvětili sportovní kariéře. Časem byl do právního řádu zakomponovaný institut dlouhodobého uvolnění zaměstnance organizace pro výkon činnosti ve společenské organizaci,⁶⁶ ale pouze u hokeje a fotbalu.⁶⁷ Takový institut již představoval koncepci hráčské kariéry, jakou máme dnes. Po revoluci v roce 1989 nebyli již sportovci nijak omezováni a mohli uzavírat smlouvy se sportovními kluby nebo svazy.⁶⁸

Pokud přistoupíme k současné české právní úpravě, je činnost sportovce považována jako samostatně výdělečná. Sportovec je dle české právní úpravy vnímán na základě občanského zákoníku, jako podnikatel – osoba samostatně výdělečně činnou, a ne přímo jako podnikatele. Občanský zákoník totiž nad rámec

⁶⁴ Odst. 8., Rozsudek 2 Afs 16/2011-79

⁶⁵ odst. 30, Rozsudek 2 Afs 16/2011-79

⁶⁶ RŮŽIČKA, Hynek. *Právní postavení profesionálních sportovců a profesionální sportovní smlouvy*. V Praze: C. H. Beck, 2022. Beckova edice právní instituty. ISBN 978-80-7400-895-5., s. 30

⁶⁷ KUBÍČEK, Jirí. Sport a právo. *docplayer* [online]. Brno: Masarykova univerzita, 2012 [cit. 2023-03-07]. ISBN 9788021060401. Dostupné z: <https://docplayer.cz/1435277-Sport-a-pravo-jiri-kubicek.html>, s. 99.

⁶⁸ MAISNER, Martin, Petr DOUBRAVA, Jirí JANÁK, Barbora VLACHOVÁ a Michaela DOMBROVSKÁ. *Základy sportovního práva*. V Praze: C. H. Beck, 2019. Právní praxe. ISBN 978-80-7400-744-6, s. 20.

podnikatele ještě přidává definici osoby samostatně výdělečně činné. Samotná ustanovení nalezneme v zákoně v § 420 odst. 1., kdy se taková osoba vymezuje následovně: „*Kdo samostatně vykonává na vlastní účet a odpovědnost výdělečnou činnost živnostenským nebo obdobným způsobem se záměrem činit tak soustavně za účelem dosažení zisku, je považován se zřetelem k této činnosti za podnikatele.*“⁶⁹ Dále v § 420 odst. 2: „*Pro účely ochrany spotřebitele a pro účely § 1963 se za podnikatele považuje také každá osoba, která uzavírá smlouvy související s vlastní obchodní, výrobní nebo obdobnou činností či při samostatném výkonu svého povolání, popřípadě osoba, která jedná jménem nebo na účet podnikatele.*“⁷⁰ Druhou možností, jak sportovce vnímat je dle § 2 zákona č. 455/1991 Sb. Zákon o živnostenském podnikání (živnostenský zákon) „*Živností je soustavná činnost provozovaná samostatně, vlastním jménem, na vlastní odpovědnost, za účelem dosažení zisku a za podmínek stanovených tímto zákonem.*“⁷¹ V případě živnostenského zákona se k výše zmíněnému vyjádřil Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 13. 7. 2017 sp. zn. 6 Afs 278/2016-54. Na základě rozsudku bylo Nejvyšším soudem řečeno, že „*pokud je s ohledem na nejasnost právní úpravy v zásadě možné vykonávat samostatnou činnost profesionálního sportovce dle § 7 zákona o daních z příjmů buďto jako živnostenské podnikání, nebo jako nezávislé povolání, nelze za daného právního stavu daňový subjekt nutit, aby zvolil ten způsob, který je vhodnější z hlediska fiskálních zájmů státu. Pokud stěžovatel vykonával činnost profesionálního fotbalového hráče jako živnost na základě příslušného živnostenského oprávnění, příjmy z této činnosti představují příjmy ze živnosti dle § 7 odst. 1 písm. b) zákona o daních z příjmů.*“⁷² Z rozsudku tedy vyplývá, že sportovní činnost lze také vykonávat jako nezávislé povolání, ale také jako živnost na základě živnostenského oprávnění. Sportovec ze všech možností nejčastěji volí možnost vystupovat jako OSVČ. Hlavní důvody, ze kterých těží jak sám sportovec, tak i sportovní organizace, jsou především finanční a daňové povahy. Pro klub je výhodné, že v takovém postavení je sportovec jako OSVČ povinen hradit ze svého sociální a zdravotní pojištění a pro sportovce je výhodné, že má nárok na uplatnění výdajů ve výši 60 %. V opačném případě, když

⁶⁹ § 420 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku.

⁷⁰ § 420 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku.

⁷¹ § 2. zákona č. 455/1991 Sb. Zákon o živnostenském podnikání (živnostenský zákon)

⁷² Rozsudek Nejvyššího správního soud ze dne 13. 7. 2017 sp. zn. 6 Afs 278/2016-54.

by byl sportovec v právním postavení jako zaměstnanec, musel by sociální a zdravotní pojištění platit klub. Ovšem v takovém případě by došlo ke znevýhodnění obou stran, jelikož by došlo ke zvýšení klubových výdajů a náklady klubu na každého hráče by se zvýšily zhruba o 34 %.⁷³ Na základě toho by muselo dojít k logickému snížení odměn, které profesionální sportovci za provozování své činnosti v rámci uzavřené smlouvy s klubem dostávají.

2.3 Sportovec jako zaměstnanec

Protipólem sportovce jako osoby samostatně výdělečně činné je sportovec jako zaměstnanec. Právní vztahy mezi sportovci a sportovními organizacemi, které jsou vedeny jako spolky, zůstaly nezměněné i po změně soukromého práva a vzniku spolků namísto občanských sdružení. Regulace pracovněprávních vztahů v českém právním řádě spadá do kompetence pracovního zákona.⁷⁴ Pokud bychom měli nahlížet na sportovce jako na zaměstnance, musíme v jeho činnosti spatřovat znaky závislé práce, které jsou v zákoníku práce definovány na základě ustanovení § 2 odst. 1 jako: *„Závislá práce, která je vykonávána ve vztahu nadřízenosti zaměstnavatele a podřízenosti zaměstnance, jménem zaměstnavatele, podle pokynů zaměstnavatele, a zaměstnanec ji pro zaměstnavatele vykonává osobně.“*⁷⁵ Dále jsou to znaky závislé práce na základě ustanovení § 2 odst. 2: *„Závislá práce musí být vykonávána za mzdu, plat nebo odměnu za práci, na náklady a odpovědnost zaměstnavatele, v pracovní době na pracovišti zaměstnavatele, popřípadě na jiném dohodnutém místě.“*⁷⁶ Podle § 3, aby šlo o závislou práci, je potřeba, aby byla vykonávána výhradně v základním pracovněprávním vztahu, výjimkou je závislá práce upravená na základě zvláštních právních předpisů a dále dle § 6, kdy znakem závislé práce je, že zaměstnancem je fyzická osoba, která se zavázala k výkonu závislé práce v základním pracovněprávním vztahu. Pokud osoba vykonává činnost, při které je závislá ve vztahu nadřízenosti a podřízenosti, vykonává práci

⁷³ KUKLÍK, Jan. *Sportovní právo*. Praha: Auditorium, 2012. ISBN 978-80-87284-28-5, s. 173.

⁷⁴ MAISNER, Martin, Petr DOUBRAVA, Jiří JANÁK, Barbora VLACHOVÁ a Michaela DOMBROVSKÁ. *Základy sportovního práva*. V Praze: C. H. Beck, 2019. Právní praxe. ISBN 978-80-7400-744-6, s. 21.

⁷⁵ § 2 odst. 1 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce.

⁷⁶ § 2 odst. 1 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce.

za mzdu nebo plat, jménem zaměstnavatele a dle jeho pokynů a na jeho náklady, můžeme takovou osobu považovat za zaměstnance.⁷⁷

2.4 Mladistvý sportovec

Je jasné, že sportovním činnostem se nevěnují pouze dospělí, ale i děti. Existuje mnoho případů, kdy mladistvý sportovec je již na úrovni, kterou lze brát jako úroveň profesionální. V takových případech se setkáváme s problémem v rámci nahlížení na takového sportovce jako na podnikatele či zaměstnance. Především je to z důvodu, že platná právní úprava určuje, v jakém věku je osoba svéprávná uzavírat smlouvy. Pokud se podíváme na konkrétní znění živnostenského zákona, zjistíme, že k získání oprávnění OSVČ je zapotřebí plná svéprávnost nebo případ, kdy soud nebo zákonný zástupce povolí možnost získání oprávnění, ale pouze pokud mladistvý řádně ukončí povinnou školní docházku. V rámci pracovního zákona se k uzavření pracovní smlouvy s neploletým přistupuje v případě dosažení patnáctého roku věku a opět v případě řádného ukončení základní školy.⁷⁸ Pokud dojde k uzavření takové pracovní smlouvy, je potřeba počítat se zvláštními podmínkami, které zákoník práce stanovuje ve svých ustanoveních, například § 243–247. Jde především o zákaz přidělování prací, které by převyšovaly fyzické a rozumové schopnosti, dále se zakazuje práce přes čas nebo v noci a další. Jiná právní úprava je pak u mladistvých, kteří nedovršili patnáctý rok věku.⁷⁹ Takové osoby nesmějí vykonávat pracovní činnost v intencích pracovního zákona, ale mohou pouze vykonávat činnost na základě zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, který ve svých ustanoveních uvádí, že mezi povolené výkony činnosti dítěte patří činnost kulturní, umělecká, sportovní a reklamní.⁸⁰

Mimo právní řád České republiky můžeme nalézt také mnoho mezinárodních norem, které můžeme klasifikovat na základě čl. 10 Ústavy České

⁷⁷ § 3–6 *ibid.*

⁷⁸ MAISNER, Martin, Petr DOUBRAVA, Jiří JANÁK, Barbora VLACHOVÁ a Michaela DOMBROVSKÁ. *Základy sportovního práva*. V Praze: C. H. Beck, 2019. Právní praxe. ISBN 978-80-7400-744-6, s. 25–26.

⁷⁹ § 243–247 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce.

⁸⁰ § 122 odst. 2 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti.

republiky do právního řádu České republiky. I přes četnost právních předpisů českého právního řádu, které zájmy dětí chrání, nenajdeme právní úpravu, která by právní postavení dětí ve sportovním odvětví speciálně upravovala. Právě kvůli absenci speciálních právních předpisů je součástí právního řádu Úmluva o právech dítěte, která byla odsouhlasena Federálním shromážděním České a Slovenské Federativní Republiky a ratifikována prezidenty obou republik. Úmluva byla vyhlášena ve sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí a vstoupila v platnost pro Českou republiku v roce 1990.⁸¹ Dále je to Evropská úmluva o výkonu práv dítěte, která byla vyhlášena ve sdělení Ministerstva zahraničních věcí ČR o přijetí úmluvy ve Štrasburku v roce 1996⁸² a Charta práv dítěte ve sportu, která vznikla díky vytvořenému mezinárodnímu institutu práv a dětí, a především vyplývá z čl. 31 Úmluvy o právech dítěte. Článek 31 úmluvy přesně nespecifikuje oblast sportovní, ale znění článku se takové oblasti podobá.⁸³

2.5 Právní postavení sportovce na mezinárodní úrovni a na úrovni evropského práva

Má-li být porováno, jakým způsobem jsou definována právní postavení sportovců a do jaké hloubky jsou právní vztahy sportu s uvedenými úrovněmi spojené, je zjištěno, že v lepším světle vychází právo EU a jeho prameny, které jsou v této oblasti četnější než prameny mezinárodní.⁸⁴

Za hlavní prameny práva EU ve sportovním odvětví považujeme Bílou knihu o sportu, o které jsem se již zmiňoval v podkapitole *Evropské právo a sport*. Bohužel však i tento právní dokument nijak konkrétně neupravuje právní postavení sportovců. Důvody absence takové úpravy jsou hospodářské a ekonomické, kterým

⁸¹ Sdělení č. 104/1991 Sb. – Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Úmluvy o právech dítěte.

⁸² Sdělení č. 54/2001 Sb. m. s. – Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o přijetí Evropské úmluvy o výkonu práv dětí.

⁸³ MAISNER, Martin, Petr DOUBRAVA, Jiří JANÁK, Barbora VLACHOVÁ a Michaela DOMBROVSKÁ. *Základy sportovního práva*. V Praze: C. H. Beck, 2019. Právní praxe. ISBN 978-80-7400-744-6. s. 29.

⁸⁴ RŮŽIČKA, Hynek. *Právní postavení profesionálních sportovců a profesionální sportovní smlouvy*. V Praze: C. H. Beck, 2022. Beckova edice právní instituty. ISBN 978-80-7400-895-5, s. 32.

EU i jednotlivé státy přikládají větší hodnotu. Takový zájem vychází již z historického pojetí EU a jejích cílů, které jsou převážně ekonomické.⁸⁵

Co se týká mezinárodní úrovně, tak již víme, že v rámci právního postavení sportovců je její úprava stručnější. Příčina vychází hlavně z jasného nesouladu států v názorech na otázky o statusu profesionálního sportovce. K nesouladu názorů států se přisuzují důvody především geografické, historické nebo kulturní, které má každý stát logicky jiné.⁸⁶ Nicméně říct, že na mezinárodní úrovni nedochází k žádné úpravě, není možné, protože dochází, a to v oblasti dopingové, kterou tato úroveň řadí na první místo a kterou je v rámci práce třeba si alespoň okrajově vysvětlit – čeho se taková regulace týká.

Hovoříme-li o doping, určitě si vybavíme mnohačetné ruské dopingové skandály, za které bylo Rusko vyloučeno z letních a zimních olympijských her nebo mistrovství světa ve fotbale či hokeji.⁸⁷ Za doping se převážně považuje užití zakázaných látek, které zlepšují fyzické a psychické dovednosti sportovce. Seznam látek, které jsou považovány jako látky dopingové, můžeme najít na stránkách Světové antidopingové agentury (WADA), která seznam každý rok aktualizuje.⁸⁸ Je jasné, že se jedná o jeden z nejzávažnějších problémů, se kterým se svět sportu potýká a bojuje proti němu, kdy mezi hlavní orgány řadíme Mezinárodní olympijský výbor (MOV) a již zmíněnou agenturu WADA. Dopingem dochází k porušování především obyčejového pravidla, tzv. fair play, ale mnohem důležitějším problémem doping je nezdravost pro uživatele.⁸⁹

S úmyslem vymýtit doping ze sportu vznikla Evropská antidopingová úmluva přijatá Radou Evropy v roce 1998 a následně v roce 2005 došlo Generální konferencí UNESCO k přijetí Mezinárodní úmluvy o doping ve sportu. Přestože světový kodex není součástí úmluvy a státy nejsou obligatorní k jeho dodržování na základě mezinárodního práva, došlo ze strany států k závazku jej dodržovat.⁹⁰

⁸⁵ Tamtéž, s. 32–33.

⁸⁶ Tamtéž, s. 30.

⁸⁷ Dopingové aféry. Rusko bylo vyloučeno ze dvou OH a světových akcí na dva roky. *Deník.cz* [online]. ©2023 [cit. 2023-03-23]. Dostupné z: https://www.denik.cz/ostatni_sport/dopingove-afery-rusko-oh-akce-202.html

⁸⁸ LISSE, Luděk. *Sportovní právo: rozhodování sporů v oblasti sportu v ČR*. V Praze: C. H. Beck, 2020. Právní praxe. ISBN 978-80-7400-789-7, s. 78.

⁸⁹ MAISNER, Martin, Petr DOUBRAVA, Jirí JANÁK, Barbora VLACHOVÁ a Michaela DOMBROVSKÁ. *Základy sportovního práva*. V Praze: C. H. Beck, 2019. Právní praxe. ISBN 978-80-7400-744-6, s. 116.

⁹⁰ Tamtéž, s. 116.

3 Smluvní vztahy v ledním hokeji

V této kapitole dojde k analýze smlouvy profesionálního hráče ledního hokeje a klubu, ve kterém působí. Druhá část kapitoly je věnována charakteristice a vysvětlení smluvních vztahů profesionálního hráče ledního hokeje a hráčských agentů nebo agentur, které ve sportovním prostředí figurují. Poslední část je věnována obsahu sportovní smluv uzavíraných s nezletilými sportovci a následné analýze smlouvy, která je uvedena jako *Příloha č. 2. („nezletilá smlouva“)*.

3.1 Hráčská smlouva

V první řadě práce vysvětluje, jaké jsou požadavky k tomu, aby se mohl hráč ledního hokeje zúčastnit profesionálních soutěžích seniorů. Jde o soutěže – extraliga seniorů a I. liga seniorů. Většinu podmínek, které je nutné splnit nalezneme v *Přestupním řádě pro kluby extraligy a I. ligy*. Za nejzákladnější podmínku lze považovat registrace hráče. Za registraci se považuje postup, podle kterého se zakládá hokejistův vztah s klubem. Přitom tento vztah vzniká u hráčů, kteří dovršují 20. rok věku nebo jej již dovršili, anebo u hráčů mladších, kteří mají již uzavřenou hráčskou smlouvu a dosáhli věkové hranice 16. let, která je v Přestupním řádu pevně stanovena.⁹¹

Pro účely této práce byla vybrána smlouva profesionálního hráče ledního hokeje, která je nevyplněná, a to z důvodu zachování anonymity, a bude v práci označena jako *Příloha 1 („profesionální smlouva“)*. Smlouva vychází ze vzorové podoby, kterou zpracoval ČSLH. Nad rámec smlouvy jsou pak tvořeny dodatky k příslušné smlouvě, ve kterých si hráč, popřípadě jeho agent, s klubem domlouvají další podmínky.

Hráčská smlouva se řídí dle ustanovení § 1746 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku. Jak již bylo zmíněno v předchozí kapitole, jedná se o inominátní smlouvu, tedy smlouvu, kdy lze podle ustanovení výše zmíněného: „uzavřít i takovou smlouvu, která není zvláště jako typ smlouvy upravena.“⁹²

⁹¹ Přestupní řád pro kluby extraligy a I. Ligy. *Český hokej* [online]. Český svaz ledního hokeje, z. s. 18. 6. 2022, [cit. 23. 2. 2023]. Dostupné z: <https://www.ceskyhokej.cz/data/document/file/2022-06-18-prestupni-rad-pro-kluby-extraligy-a-i.-ligy.pdf>. s. 4

⁹² §1746 odst. 2, zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku.

V úvodním ustanovení smlouvy je hráč označován jako osoba výjimečná svým talentem, schopnostmi a dovednostmi hráče ledního hokeje, přičemž vykonává svou sportovní činnost profesionálního hokejisty v postavení osoby samostatně výdělečně činné. Pokud se vrátíme zpět do Přestupního řádu pro kluby extraligy a I. ligy, tak zde najdeme definici „hráčské smlouvy“, která je vysvětlena jako odsouhlasený a registrovaný vztah řídicím orgánem ligy. V závěru definice pojmu je uváděno, že v případě nepředložení hráčské smlouvy včetně příloh a dalších možných dodatků, alespoň jednou stranou řídicímu orgánu k registraci v době jeho trvání a nejpozději do 30 dnů, kdy došlo k uzavření smlouvy, bude na celou smlouvu nahlíženo, jako by smluvní strany od smlouvy odstoupily.⁹³ Z mého pohledu se tak ČSLH dostává do postavení silnější strany nejen vůči hráči, ale i vůči klubu a je pouze možné debatovat o tom, zda je takový úmysl záměrný, či nikoliv.⁹⁴

3.1.1 Práva a povinnosti stran

V případě práva a povinnosti jednotlivých účastníků smlouvy, je zjištěno, že mezi povinnostmi klubu a hráče je markantní rozdíl. Povinnosti, které vyplývají pro klub, jsou zaplacení odměny hráči a zajištění užívání potřebné hokejové výstroje a dalšího potřebného vybavení, které hráč ke své činnosti potřebuje.

Naopak mezi povinnostmi, které vyplývají pro hráče, najdeme např. fyzickou připravenost, kterou by měl a musí nadále zlepšovat, zákaz užívání léků a drog, zdržení se veřejných vyjádření a projevů, účast na veškerých zápasech, kterých se klub účastní, předem určenou účast na trénincích, které mohou být i individuální, a v neposlední řadě je hráči zakázáno provozovat jinou výdělečnou činnost bez předchozího souhlasu, která by zasahovala do jeho schopností (nebo by je mohla omezit) plnit povinnosti plynoucí z této smlouvy.⁹⁵

Kromě povinností, které vyplývají hráči ze smlouvy, musí hráči dále plnit povinnosti, které jsou uvedeny v Příloze č. 2 – Kritéria fyzické kondice a

⁹³ Přestupní řád pro kluby extraligy a I. ligy [online]. Český svaz ledního hokeje, z. s. 18. 6. 2022, [cit. 23. 2. 2023]. Dostupné z: <https://www.ceskyhokej.cz/data/document/file/2022-06-18-prestupni-rad-pro-kluby-extraligy-a-i.-ligy.pdf>. s. 3

⁹⁴ HUSSEIN, Adam. Profesionální hráči ledního hokeje a pracovní právo. *muni* [online]. Brno, 2021 [cit. 2023-02-26]. Dostupné z: <https://is.muni.cz/th/irv3t/>. Diplomová práce. Masarykova univerzita, Právnická fakulta. Vedoucí práce Jan HORECKÝ, s. 29, 30.

⁹⁵ článek III profesionální smlouvy.

připravenosti hráče hráčské smlouvy. V příloze nalezneme taxativně dané hodnoty testování tzv. aerobního testu a testu wingate, které si může klub kdykoliv po dobu platnosti smlouvy od hráče vyžádat. V případě, že hráč nedosáhne taxativně určených hodnot, je mu snížena měsíční odměna o 20 % ode dne, kdy proběhne testování. Pokud hráč nesplní jen jednu z hodnot, je mu snížena odměna o 10 %. V neposlední řadě je až absurdní, že pokud hráč tyto testy nesplní, musí na své náklady zaplatit další testování do té doby, než testy úspěšně splní.⁹⁶

Tím však snižování odměn hráče nekončí. Ve smlouvě dále nalezneme ustanovení o zdravotní nezpůsobilosti hráče. Pokud si projdeme zmíněný článek, zjistíme, že hráči mohou být zkráceny odměny na základě tří případů. Dojde-li ke zranění hráče v průběhu soutěžního utkání nebo tréninku, je odměna krácena podle následné tabulky, která bude označena v práci jako *Tabulka 1*.

Tabulka 1: Krácení odměn zraněného hráče

1. až 4. týden	100 % základní odměny
5. až 7. týden	70 % základní odměny
8. až 10. týden	60 % základní odměny
11. týden a dále	50 % základní odměny

Zdroj: Vlastní zpracování

Pokud se hráč zraní v letní přípravě, je hráčova odměna krácena stejným způsobem, pouze vždy o týden dříve. V posledním případě, dojde-li k onemocnění hráče při plnění povinností, které mu vyplývají ze smlouvy, jsou odměny vždy kráceny o 2 týdny dříve.⁹⁷ Na závěr článek uvádí, že v případě nedostání povinností ze strany hráče kvůli jiným zdravotním důvodům než těch, které jsou uvedeny v odst. 1 a 2, nebude hráči náležet žádná odměna.⁹⁸

Klub má také možnost postoupit svá práva na hráče jinému klubu hrajícímu stejnou soutěž. Klub může takovou možnost využít opět z důvodu, že hráč podpisem smlouvy s ustanovením výslovně souhlasí.⁹⁹ V případě postoupení práv a povinností musí klub hráči písemně předem oznámit, do jakého klubu byla práva

⁹⁶ Přílohy profesionální smlouvy, odst. 1 a 2, s. 1.

⁹⁷ Článek VI, odst. 1. profesionální smlouvy.

⁹⁸ Článek VI, odst. 3. *ibid.*

⁹⁹ Článek V, odst. 1. *ibid.*

postoupena a v jaký čas.¹⁰⁰ Hráči nadále platí smlouva uzavřená s předchozím klubem a ve stejných ujednáních je dále plněna oběma stranami.¹⁰¹

Další částí smlouvy jsou tzv. zvláštní ujednání, která najdeme v článku IV smlouvy. Ustanovení vycházejí ze zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, konkrétně z § 84–90. Hráč dává výlučné svolení klubu pořizovat či použít písemnosti osobní povahy, podobizny a také pravdivé údaje, které se týkají jeho cti a důstojnosti a údaje z jeho soukromí, a to až na jeho nejužší soukromí, intimní sféru, která je vyňata. Klub s informacemi může nakládat podle svého uvážení a ty jsou především využívány ke komerčním i nekomerčním účelům. Navíc hráčem svolené využívání práv osobní povahy je klub oprávněn postupovat třetím osobám zdarma nebo za úplatu a jsou klubu k dispozici i po skončení smlouvy v době 24 měsíců.

3.1.2 Doba trvání smlouvy a její ukončení

Doba trvání smlouvy je vždy uzavřena na dobu určitou. Klub následně má ve většině případů také právo dobu trvání smlouvy prodloužit o další roky, a to i vícekrát. Opční právo může klub využít vždy před uplynutím doby trvání smlouvy a musí takový úmysl písemně oznámit hráči.¹⁰²

Ukončení smlouvy probíhá několika způsoby a je na první pohled vidět, že opět je klub ve značně výhodnějším postavení. Smlouva může zaniknout čtyřmi způsoby: a) uplynutím doby, kdy klub nemohl nebo nechtěl využít její opční právo, b) písemnou dohodou smluvních stran, c) písemnou výpovědí s uvedením důvodu, která je označena jako výpověď odůvodněná, d) písemnou výpovědí, kterou hráči dává klub bez uvedení důvodu, to tzv. neodůvodněná výpověď.¹⁰³

Písemnou výpověď odůvodněnou se rozumí to, že každá strana má právo smlouvu vypovědět v případě podstatného porušení povinností, a to i v případě, kdy byla subjektu zaslána písemná výzva, aby takové jednání napravil ve lhůtě, která nesmí být kratší než 30 kalendářních dnů od doručení výzvy. Za podstatné porušení povinností se pokládá jakákoliv povinnost vyplývající z článků III a IV smlouvy. V takovém případě může hráč ukončit smlouvu pouze tehdy, dojde-li k prodlení

¹⁰⁰ Článek V, odst. 2. ibid.

¹⁰¹ Článek V, odst. 3. ibid.

¹⁰² Článek VII, odst. 1., profesionální smlouvy

¹⁰³ Článek VII, odst. 2. ibid.

klubu s odměnou, a naopak klub může smlouvu vypovědět na základě demonstrativního výčtu důvodů vycházejících z povinností hráče.¹⁰⁴

V neposlední řadě smlouva obsahuje výpověď neodůvodněnou. Tento typ výpovědi může použít pouze klub a pouze v časově určeném úseku. Neodůvodněnou výpověď nelze dát od 8. kalendářního dne (včetně) po skončení základní části soutěže. Platnost výpovědi začíná dnem po doručení hráči a může být také použita fikce doručení, kdy v takovém případě je výpověď platná třetím dnem od odeslání.¹⁰⁵ Hráč v takovém případě je ze dne na den bez smlouvy a je nucen si hledat nové angažmá. Pro tyto případy je smlouva koncipována alespoň tak, že klubu plyne povinnost hráči zaplatit peněžní kompenzaci základní odměny, která se odvíjí od okamžiku, kdy byla výpověď podána. Smlouva uvádí dvě varianty, které lze zkombinovat na základě zbývajících trvání smlouvy. Pro přehled si ukážeme, jakou maximální a minimální kompenzaci může hráč vůči klubu požadovat. V případě maximální kompenzace má hráč právo požadovat jednorázovou kompenzaci ve výši 100 % základní odměny a k tomu adekvátní kompenzaci ve výši 20 % do konce sjednané doby trvání smlouvy. V opačném případě může mít hráč nárok na pouhých 15 % ze základní odměny ve formě jednorázové kompenzace.¹⁰⁶

Na závěr zbyla ještě jedna možnost výpovědi, která nebyla úmyslně uváděna společně s ostatními výpovědními důvody. Tato výpověď je totiž uváděna až v závěrečném ustanovení a v období koronavirové pandemie způsobila rozruch v hokejovém prostředí. Na základě tohoto ustanovení bylo možné s okamžitou platností vypovědět smluvní vztah kvůli vyšší moci. Takovou možnost v té době využil například hokejový klub Hradec Králové, který vypověděl smlouvy hned pěti hokejistů.¹⁰⁷ Proti postupu se ovšem ohradila Česká asociace hokejistů (CAIHP) v čele s Mgr. Liborem Zbořilem, která dokázala zneplatnit výpovědi dvou hráčů, kteří se na asociaci obrátili.¹⁰⁸

¹⁰⁴ Článek VII. odst. 3. ibid.

¹⁰⁵ Článek VIII, odst. 1. ibid.

¹⁰⁶ Článek VIII, odst. 2 písm. a) a b) ibid.

¹⁰⁷ Výpovědi kvůli koronaviru? Asociace hokejistů se proti nim ohradila. *Denik.cz* [online]. 2020 [cit. 2023-03-08]. Dostupné z: <https://www.denik.cz/hokej/vypovedi-kvuli-koronaviru-asociace-hokejistu-se-proti-nim-ohradila-20200319.html>

¹⁰⁸ Hradecké výpovědi hokejistům jsou neplatné, rozhodla komise. Klub se chce bránit. *IROZHLAS* [online]. 2020 [cit. 2023-03-08]. Dostupné z: <https://irozhl.as/kmv>

3.1.3 Shrnutí

Nelze pochybovat o tom, že smlouva není vyvážená. Lze říct, že klub ve většině případů zastává pozici silnější strany a je nutno podotknout, že by taková smlouva byla platná. V zájmu ledního hokeje by měla být smlouva změněna tak, aby ji šlo považovat za relevantní a strany měly rovnocenné postavení. Pro případy zkoumání neplatnosti smlouvy by určitě tato smlouva neobstála. Otázkou je, zda však někdy v budoucnosti ke změně dojde. S jistotou lze definitivně říct, že takovou změnu by sportovní kluby nepřivítaly.

3.2 Sportovní agent

Jak z práce lze poznat, je právní zakotvení sportu v českém právní řádě poněkud složité. Sportovci se proto ve velké míře i z těchto důvodů obracejí na sportovní agenty, kteří poskytují služby v daném prostředí a zastávají funkci tzv. pomocníka. Sportovní agent je v dnešní době důležitou součástí sportovního života sportovce. Jeho agendou je především vyřizování problémů nebo věcí, které se pojí s kariérou sportovce. Tím se sportovec oprostí od administrativních, organizačních, právních a finančních záležitostí a je schopen se plně soustředit na své výkony ve sportu.¹⁰⁹

Historicky první agenti, kteří vykonávali toto zaměstnání, pocházeli z konce devatenáctého století, a toto zaměstnání bylo vykonáváno primárně lidmi z řad pracovníků sportovních klubů, jejichž předmětem práce bylo shánění nových nadaných sportovců.¹¹⁰ Z této funkce se pak vytvořili novodobí agenti, kteří začali pomáhat sportovcům, namísto klubům. Zaměstnání ve smyslu hledání nových talentů je v dnešní době stále aktuální a takovéto osoby se nazývají skauti. Sportovní skaut pochází z anglického slova „scout“. Skaut pracuje pro profesionální sportovní klub. Jeho náplní práce je docházení na zápasy a tréninky, kde pozoruje sportovce a vyhodnocuje jejich dovednosti a schopnosti. Jeho cílem je najít talentované hráče, o kterých podává zprávy a hodnocení trenérům a

¹⁰⁹ MAISNER, Martin, Petr DOUBRAVA, Jiří JANÁK, Barbora VLACHOVÁ a Michaela DOMBROVSKÁ. *Základy sportovního práva*. V Praze: C. H. Beck, 2019. Právní praxe. ISBN 978-80-7400-744-6, s. 38.

¹¹⁰ Tamtéž, s. 38.

generálnímu manažerovi týmu, ve kterém pracuje, z důvodu, aby takový hráč mohl být následně podepsán.¹¹¹

Zpět ke sportovním agentům. Aktivita agentů eskalovala především díky televizním stanicím, které začaly svádět boje o práva na sportovní přenosy. Sport začal být komerčně zajímavý. Televizní publikum vzrůstalo, a tím zákonitě vzrůstaly příjmy sportovních klubů, které vlastnily práva na vysílání sportovních zápasů. Tím, že sportovní kluby získávaly větší příjmy, bylo namístě, aby i sportovci měli větší peněžité odměny. Množství peněz, které se ve sportu pohybuje, se stále rozrůstá, což můžeme spatřovat na dnešních platech nejlepších sportovců v jejich sportovních odvětvích nebo na přestupních částkách, které kluby platí za hráče. Činnost agentů na zvyšující jev neměla žádný vliv. Agenti pouze využívají takového jevu. Spolu s narůstajícím množstvím financí se pojí větší konkurence mezi agenty a svádění bojů o hráče.¹¹² K tomu, aby si své sportovce udrželi, potřebují co nejlepší reference. Reference především získávají na základě uzavřených smluv, ve kterých pro své klienty vyjednali co nejlepší podmínky a odměny, nebo na základě množství klientů, které patří pod jejich správu.

3.2.1 Povinnosti sportovního agenta

Pro širokou veřejnost je pojem sportovní agent stále brán jako osoba, které se přiživuje na úspěších sportovce a jeho výdělků. Takový názor je však poněkud nepřesný, ale vychází z pochopitelných důvodů. Agenti si své obchodní znalosti, metody práce a postupy získané dlouholetými zkušenostmi chrání a nijak je neprezentují na veřejnosti.¹¹³ Pro účely této práce nastíníme některé z mnoha záležitostí, které agent pro své klienty zařizuje. Jak jsme si již řekli, agent je sportovcův pomocník. V tomto vztahu jde tedy hlavně o potřeby sportovce. Za hlavní předmět spolupráce, a tedy i za hlavní potřeby sportovce, se považuje jednání o nových smlouvách hráče, a to ať už se současným, nebo novým sportovním klubem, nebo vyřizování reklamních nabídek. A jelikož agent s hráčem spolupracuje již od jeho mládí, tak si s hráčem často vytváří úzké pouto a není mu

¹¹¹ What does a sports scout do? *CareerExplorer* [online]. ©2023 [cit. 2023-03-08]. Dostupné z: <https://www.careerexplorer.com/careers/sports-scout/>

¹¹² MAISNER, Martin, Petr DOUBRAVA, Jiří JANÁK, Barbora VLACHOVÁ a Michaela DOMBROVSKÁ. *Základy sportovního práva*. V Praze: C. H. Beck, 2019. Právní praxe. ISBN 978-80-7400-744-6, s. 38.

¹¹³ Tamtéž, s. 39.

pouze nápomocen ve sportovní kariéře, ale snaží se mu radit i v ostatních životních situacích. Mezi další úkoly agenta patří snažit se vést klienty k řádnému hospodaření s financemi, které hráč vydělá, a to především z důvodu velkého obnosu financí, které za svou činnost hráč získá již v mladém věku. Agent se v tomto případě snaží, aby měl hráč i po konci kariéry dostatek peněz na kvalitní život.¹¹⁴

3.2.2 Odměna sportovního agenta

Agenti si za svoje činnosti, které hráčům nabízejí a hráči je využívají, nárokují odměny. Odměna agenta vychází z uzavřené smlouvy hráče s klubem a dále také z jednotlivých bonusů, které vyplývají ze smlouvy nebo za zprostředkované reklamy. Důležité je ovšem zdůraznit, že agent má nárok na odměnu pouze z profesionální smlouvy. Jde tedy o vztah agenta s profesionálním sportovcem. Jinak to funguje ve vztahu agenta a amatérského sportovce. Agenti totiž často uzavírají smlouvy se sportovci, kteří jsou talentovaní, a ještě nejsou bráni jako profesionálové. V hokejovém prostředí se to především týká mladistvých, kdy se agenti v prvních letech o hráče starají a nenárokují si za to odměny. V jistém slova smyslu jde o velké riziko agenta, který nemůže předpovědět budoucnost hráče, a může se stát, že hráč nikdy neuzavře profesionální smlouvu. Agent v těchto případech pouze spoléhá na své poznávací schopnosti při hledání talentu ve sportovcích.¹¹⁵

3.2.3 Regulace agentů

Existují státy, ve kterých je oproti českému právnímu řádu právní úprava činnosti sportovního agenta uzákoněna ve zvláštních předpisech. Zvláštní předpisy v českém právním řádu absentují a právní úprava je tedy na úrovni obecných předpisů, které upravují podnikání. Výjimkou jsou pravidla pro vykonávání funkce sportovního agenta, která stanovují Český svaz ledního hokeje a Fotbalová asociace České republiky.¹¹⁶

¹¹⁴ Tamtéž, s. 40.

¹¹⁵ MAISNER, Martin, Petr DOUBRAVA, Jiří JANÁK, Barbora VLACHOVÁ a Michaela DOMBROVSKÁ. *Základy sportovního práva*. V Praze: C. H. Beck, 2019. Právní praxe. ISBN 978-80-7400-744-6, s. 41.

¹¹⁶ Tamtéž, s. 41.

Sportovní agent je v hokejovém prostředí veden jako zprostředkovatel činnosti. Agent může zažádat o udělení tzv. certifikátu hráčského zprostředkovatele (agenta), oficiálně zapsaného u ČSLH. Pravomoc k udělení certifikátu náleží výkonnému výboru ČSLH. Certifikát může získat fyzická i právnická osoba, která v žádosti předloží ověřený výpis z obchodního nebo živnostenského rejstříku, čestné prohlášení o bezúhonnosti a podepsaný kodex ČSLH. Poslední podmínkou k získání certifikátu je uhrazení poplatku, který je pro právnické osoby ve výši 10 000 Kč a pro fyzické osoby 5 000 Kč. Certifikát zaniká v případě, že zprostředkovatel činnosti (agent) neobnovil roční platnost certifikátu, není bezúhonný nebo jednal v rozporu s kodexem či nezákonně nebo neeticky. Sportovní agenti nemají povinnost certifikát vlastnit, jelikož není závazný k výkonu jejich funkce. Jde pouze o zvýšení kredibility agenta pro hráče, jeho rodiče nebo kluby.¹¹⁷

3.3 Sportovní smlouvy nezletilých

V rámci odborného názvosloví není nutné, nýbrž požadované, aby tito sportovci, kteří nejsou z právního hlediska plně svéprávní, díky nedosažené zletilosti, se označovali za profesionální sportovce. Lépe řečeno, aby jejich smlouvy, které uzavírají nenesly název profesionální smlouva. Především z důvodu komplikovaného diferencování, zda jde o výkon profesionálního sportu či nikoliv. Mnohdy může dojít k absenci některých prvků, které se za normálních podmínek vyžadují, aby mohlo jít o profesionální výkon sportu.¹¹⁸

Samotnou zákonodárnou úpravu profesionálních sportovních smluv uzavíraných s nezletilými sportovci a v rámci této práce, tedy profesionální smlouvu s nezletilými sportovci ledního hokeje můžeme stejně, jako u uzavíraných smluv dospělých spatřovat ve dvou rovinách, a to v občanskoprávní a pracovněprávní. Především se jedná o regulaci na základě § 31 a násl. Občanský zákoník, § 243 a násl. Zákoník práce a § 121 a násl. zákon o zaměstnanosti, z procesního hlediska, jde o § 466 a násl. zákon o zvláštních řízení soudních.

¹¹⁷ Hráčští agenti. *Český hokej* [online]. ©2023 [cit. 2023-03-20]. Dostupné z: <https://www.ceskyhokej.cz/cesky-hokej/hracsti-agenti>

¹¹⁸ RŮŽIČKA, Hynek. *Právní postavení profesionálních sportovců a profesionální sportovní smlouvy*. V Praze: C. H. Beck, 2022. Beckova edice právní instituty. ISBN 978-80-7400-895-5, s. 158.

Podstatnou věcí je, zda sjednaná sportovní smlouva s mladistvým není v rozporu se zákonnými podmínkami § 31 občanského zákoníku¹¹⁹, který stanovuje, že „*Má se za to, že každý nezletilý, který nenabyl plné svéprávnosti, je způsobilý k právním jednáním co do povahy přiměřeným rozumové a volní vyspělosti nezletilých jeho věku.*“¹²⁰ Podle ustanovení je nutné si stanovit, zda je nezletilý tedy způsobilý uzavřít smlouvu, především stanovit si, zda je jeho rozumová vyspělost dostatečná k tomu vyhodnotit účinky vlastního jednání. V rámci sjednání sportovní smlouvy s nezletilým jsou také významné § 32 a 33 občanského zákoníku. První zmíněný paragraf říká „*Udělil-li zákonný zástupce nezletilému, který nenabyl plné svéprávnosti, ve shodě se zvyklostmi soukromého života souhlas k určitému právnímu jednání nebo k dosažení určitého účelu, je nezletilý schopen v mezích souhlasu sám právně jednat, pokud to není zákonem zvlášť zakázáno; souhlas může být následně omezen i vzat zpět.*“¹²¹ Druhý zmíněný paragraf pak říká „*Udělil-li zákonný zástupce nezletilého, který nenabyl plné svéprávnosti, souhlas k samostatnému provozování obchodního závodu nebo k jiné obdobné výdělečné činnosti, stává se nezletilý způsobilý k jednáním, jež jsou s touto činností spojena. K platnosti souhlasu se vyžaduje přivolení soudu.*“¹²² Z toho vyplývá, že také závisí na typu sportovní smlouvy, z hlediska právního jednání, které je v souladu se zvyklostmi soukromého života nebo souvisí se souhlasem, který je nutný v případě, že se jedná o samostatnou výdělečnou činnost. Důležité tedy je, aby šlo o právní jednání, které je ve shodě se zvyklostmi soukromého života. Zpravidla o takové jednání nejde v případech darování významné části svého majetku. V případech uzavření sportovní smlouvy by taková shoda měly být shledána.¹²³

3.3.1 Smlouva s nezletilým sportovcem

Tato podkapitola je věnována analýze hokejové hráčské smlouvě uzavřené s nezletilým sportovcem, která je v práci označena jako *Příloha č. 2 („nezletilá smlouva“)*.

¹¹⁹ Tamtéž, s. 158-159.

¹²⁰ § 31, zákon č. 89/2012 Sb., Zákon občanský zákoník

¹²¹ § 32 odst. 1. ibid.

¹²² § 33 odst. 1, zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník

¹²³ RŮŽIČKA, Hynek. Právní postavení profesionálních sportovců a profesionální sportovní smlouvy. V Praze: C. H. Beck, 2022. Beckova edice právní instituty. ISBN 978-80-7400-895-5, s. 159.

Pokud by měl dojít k porovnání obsahu smlouvy nezletilého sportovce a obsahu smlouvy profesionálního sportovce ledního hokeje, dojde se k závěru, že se nijak závažně neliší. Největším rozdílem je však především reálný poměr, či lépe řečeno typ sportovního poměru. Rozdíly můžeme spatřit zejména v účasti rodičů nebo zákonných zástupců, kteří společně s nezletilým hráčem podepisují smlouvu.¹²⁴

Další rozdíly najdeme v právech a povinnostech účastníků, kdy oproti profesionální smlouvě je klub povinen mimo zapůjčení potřebného vybavení hráči, také povinen zajistit hráči ubytování a stravu v rozsahu jednoho či dvou jídel denně po celou dobu trvání a dále i stravu, hráče v případě venkovního utkání. Ve smlouvě nezletilého sportovce můžeme také najít ustanovení o odměně, které není však povinností a záležitostí, zda takové podmínky jsou většinou prostřednictvím agenta vyjednány. Odměna se zpravidla pohybuje od 2 000 Kč do 10 000 Kč.¹²⁵ Dále se klub zavazuje přiměřeně přispívat na náklady, které souvisí s hráčovu přípravou a jeho zúčastněním v utkání a ostatních činnostech v zájmu klubu. V takovém případě se především rozumí zajištění nákladů na dopravu, zdravotní péči či regeneraci. Další klubovou povinností je zabezpečit sportovní rozvoj hráče způsobem, kdy umožňuje hráči trénovat a snaží se jej metodicky vést k výkonu sportovní činnosti. Posledním ustanovením, které zavazuje klub je „*Hráč má právo uzavřít individuální sponzorské a reklamní smlouvy pouze se souhlasem Klubu. Klub se zavazuje zahájit jednání s Hráčem o vyslovení souhlasu k uzavření takových smluv, a to neprodleně poté, kdy bude Hráčem o nabídce takových smluv informován. Klub může odmítnout souhlas pouze, pokud by uzavření takových smluv bránilo jiné závazky Klubu anebo z jiných závažných důvodů.*“¹²⁶

Co se týče povinností hráče, se ve smlouvě objevuje ustanovení, které souvisí s faktem, že nezletilí sportovci ve většině případů musejí studovat, jelikož nemají splněnou povinnou školní docházku nebo již studují střední školy. V současné době již několik sportovních organizací do smlouvy pro nezletilé vkládají ustanovení, podle kterého je sportovec povinen docházet do školního zařízení, kterým jsou základní školy, střední školy či učiliště. V ostatních

¹²⁴ Tamtéž, s. 163.

¹²⁵ Tamtéž, s. 164.

¹²⁶ Článek IV., nezletilá smlouva

ustanoveních se povinnosti nijak oproti smlouvě profesionálního sportovce nemění.¹²⁷

Uzavřené ujednání s nezletilým sportovcem stejně jako ujednání profesionálního sportovce obsahuje odlišné možnosti ukončení smlouvy. Rozdíly nenajdeme v základních možnostech, jako jsou uplynutí doby, výpověď či dohoda obou stran. Oproti profesionální smlouvě se však ve smlouvě nezletilého sportovce neobjevuje neodůvodněná výpověď či výpověď na základě vyšší moci. Naopak se ve smlouvě pro nezletilého vyskytují možnosti ukončení smlouvy na základě podepsání nové hráčské smlouvy nebo statutární hráčské smlouvy, kterou se myslí standardní profesionální smlouva. Poslední možností je pak případ, kdy klub pozbude právní způsobilosti či přestane provozovat svou sportovní činnost. Výpovědní lhůta je pro všechny možnosti stejná a je stanovena na tři měsíce.¹²⁸

Ve smlouvě nezletilého sportovce také najdeme zvláštní ustanovení, která opravňuje klub vymezit si odstupné za postoupení práv hráče jinému klubu.¹²⁹ Odstupné je speciálně upraveno na základě tzv. tabulky odstupného. Existence tabulky odstupného v České republice sahá do minulého století, které byly vytvořené v 90. letech.¹³⁰ Jedná se o systém, který stanovuje výši finanční částky každého hráče. Tabulkové odstupné je vymezeno v předpisech sportovního svazu. Pokud má sportovní klub zájem nabídnout hráči, na kterého nevlastní práva smlouvu, je povinen zaplatit mateřskému klubu hráče, tzn. klubu, který vlastní práva hráče odstupné v podobě finanční částky. Výše částky se vymezuje podle několika kritérií. Zejména jde o věk hráče, odehraný počet zápasů, počet kanadských bodů v sezóně a počet účastí v reprezentačních utkáních.¹³¹ Výši odstupného lze najít v čl. 9 přestupní řád mimo klubu extraligy a I. Ligy. Odstupné je rozdělené do dvou kategorií na základě toho, zda hráč dovršil, dovrší 20. rok věku či je starší anebo hráč dovršil, dovrší 19. rok věku či je mladší. Přičemž stanovené odstupné pro hráče ve věku 20 a více je pro II. ligu seniorů ve výši

¹²⁷ Článek. IV. ibid.

¹²⁸ Článek VII odst. 1 ibid.

¹²⁹ Článek. VII. bod 3. ibid.

¹³⁰ Bříza: Spor s rodiči o výchovné je přirozený, ale rušit se nemůže. Český hokej má jiné problémy. Aktuálně.cz [online]. ©2023 [cit. 2023-03-27]. Dostupné z: <https://sport.aktualne.cz/hokej/extraliga/briza-spor-s-rodici-o-vychovne-je-prirozeny-ale-rusit-se-nem/r~34e2858c6be611e784840025900fea04/>

¹³¹ RŮŽIČKA, Hynek. Právní postavení profesionálních sportovců a profesionální sportovní smlouvy. V Praze: C. H. Beck, 2022. Beckova edice právní instituty. ISBN 978-80-7400-895-5, s. 173-174.

430 500 Kč. Stanovené odstupné na nadcházející sezónu 2023/2024 je pro hráče ve věku 19. a méně v extralize juniorů pro ročník 2004, 2005,2006 ve výši 500 000 Kč, 400 000 Kč, 300 000 Kč. V extralize dorostu za hráče ročníku 2007 bude muset být zaplacená částka 225 000 Kč, ročník 2008 částka 150 000 Kč.¹³²

¹³² Přestupní řád mimo kluby extraligy a I. Ligy. Český hokej [online]. Český svaz ledního hokeje, z. s. 18. 6. 2022 [cit. 23. 2. 2023]. Dostupné z: <https://www.ceskyhokej.cz/data/document/file/2022-06-18-prestupni-rad-pro-kluby-extraligy-a-i.-ligy.pdf>. s. 9-10

4 Rozdíly právní úpravy v hokeji v USA

Poslední kapitola práce se především zabývá podrobnějším porovnáním právní úpravy hokejistů v USA. Dále také tím, jakou má zavedenou právní úpravu Slovensko, Francie nebo Dánsko. Americkou úprava byla vybrána z důvodu toho, že je diametrálně odlišná oproti české. V Evropě existuje mnoho možností, jak sportovní právo upravovat, a mezi ty nejběžnější patří, že sport je řízený státem, nebo je naopak řízen soukromoprávními subjekty, a nikoliv státem, přičemž intervence státu jsou pouze omezené. Tyto dvě metody právě fungují ve Francii a Dánsku.

4.1 USA

Má-li se práce zabývat právní úpravou hokejistů ve Spojených státech amerických, je nutné nejdříve specifikovat základní rozdíl, kterým je především to, že na rozdíl od České republiky jsou práva hokejistů v USA upravena na základě pracovního práva. Na takový rozdíl, ale navazují další odlišnosti, a to je především samotný americký právní systém, který je jedinečný. Ve Spojených státech amerických nalezneme totiž federální vládní systém, díky kterému rozlišujeme pravomoci jednotlivých států a federální vlády.¹³³ Z toho vyplývá, že zaměstnanci se neřídí jediným zákonem, protože existují zákony federální a zákony 51 států, což znamená, že každý stát může mít v některých záležitostech odlišnou právní úpravu.¹³⁴

Další odlišnost jsou spatřeny v tom, že až na jedinou výjimku jsou všechny státy v jurisdikci obecného práva. To znamená, že tvorba státního pracovního práva je přičítána státním soudům, které ho zpracovaly po částech, a nikoliv se nejedná o činnosti sborů z oblasti zákonodárné moci. V některých případech je až překvapující, jaká obecná a zásadní pravidla byla přijata právě soudy. Z tohoto

¹³³ Vládní systém. *Velvyslanectví USA v České republice* [online] Nedat. [cit. 2023-03-20]. Dostupné z: <https://cz.usembassy.gov/cs/our-relationship-cs/politika-historie/vladni-system/>

¹³⁴ SCHILLER, Reuel E. Regulating the Workplace: Three Models of Labor and Employment Law in the United States. In: University of California, Hastings College of the Law [online]. 2012, [cit. 2023-03-20].

Dostupné z: https://repository.uclastings.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=2254&context=faculty_scholarship. s. 1

hlediska je možné vidět, jak velkou míru volnosti dostávají soudy při interpretaci zákonů.¹³⁵

4.1.1 Základní vymezení

Pokud se bude vycházet z předešlé kapitoly, kde došlo ke krátkému vysvětlení, jakým způsobem jsou pracovní vztahy v Americe upraveny, je také důležité zmínit konkrétní úpravu pracovních vztahů sportovců.

V této oblasti práva je nejvíce používána teorie, která se nazývá „at-will employment“. Tato teorie vznikla z obvyčejového pracovního práva a byla uznána drtivou většinou států. Základním principem této teorie je možnost ukončení pracovního vztahu jakoukoliv stranou bez udání důvodů a dále také bez jakýchkoliv sankcí. Z toho tedy vyplývá, že nejen zaměstnanci mohou podat výpověď bez následků, ale také zaměstnavatelé mohou propustit zaměstnance, kdykoliv budou chtít. Existují však vzácné situace, kdy jsou zaměstnanci v lepším postavení při vyjednávání podmínek a jsou schopni si určit podmínky jiné. V těchto případech se jedná právě o výjimečně kvalifikované zaměstnance, kterými jsou například sportovci.¹³⁶

Jelikož je práce zaměřena právě na sportovce ledního hokeje, bude se proto zabývat pouze sportovci hrající nejvyšší hokejovou soutěž, a to NHL. Právě z toho důvodu se práce bude zabývat právem kolektivního vyjednávání, podle kterého jsou právní vztahy v NHL řešeny. Konkrétně jde o zákon o národních pracovních vztazích, který vzešel z federálního zákona.¹³⁷

4.1.2 Kolektivní práva

V kontextu ekonomické a ideologické konfrontace byl postupně a autonomně zaveden nový systém pracovních vztahů. Takový systém byl vytvořen mimo existující pracovní právo. Systém nazývaný kolektivní práva, nebo můžeme také říct kolektivní vyjednávání, se poprvé v oblasti hokeje objevil v roce 2005, kdy

¹³⁵ Tamtéž, s. 2.

¹³⁶ SCHILLER, Reuel E. Regulating the Workplace: Three Models of Labor and Employment Law in the United States. *University of California, Hastings College of the Law* [online]. 2012, [cit. 2023-03-20].

Dostupné z: https://repository.uchastings.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=2254&context=faculty_scholarship. s. 2

¹³⁷ HUSSEIN, Adam. Profesionální hráči ledního hokeje a pracovní právo [online]. Brno, 2021, [cit. 2023-03-20]. Dostupné z: <https://is.muni.cz/th/irv3t/>. Diplomová práce. Masarykova univerzita, Právnická fakulta. Vedoucí práce Jan HORECKÝ. s. 68

vešla v platnost tzv. „collective bargaining agreement“ (CBA). CBA byla dohoda, která byla vytvořena po jednáních mezi NHL a NHLPA. Došlo k tomu kvůli napjatým vztahům v devadesátých letech, které vygradovaly až do první stávky v historii profesionálního hokeje, která zapříčinila tzv. „lockout“ neboli výluky. Další výluka přišla v sezóně 2004–2005, kdy došlo ke kompletnímu zrušení celé sezóny i play-off.¹³⁸

CBA byla podepsána 12. ledna 2013 s platností na deset let, přičemž v roce 2020 došlo k prodloužení smlouvy na další čtyři roky.¹³⁹ Tato kolektivní smlouva stanovila většinu pracovních podmínek pro všechny hráče NHL bez rozdílu na sportovní organizace, za kterou hrají. K tomu také přímo reguluje jednání o individuálních pracovních smlouvách mezi hráči a organizacemi na základě zavedených norem pokrývajících různé aspekty pracovních poměrů.¹⁴⁰

4.1.3 Práva a povinnosti

Mimo CBA dohodu, kterou jsou zavázáni všichni hráči NHL, se dále podepisuje tzv. „Standard players contract“ (SPC), který upravuje vztahy mezi hráčem a klubem. V této smlouvě můžeme najít ustanovení, která upravují především roční odměnu, kterou je klub povinen hráči vyplatit. Dále se hráč zavazuje klubu:

- poskytovat své služby ve všech zápasech ligy, ale také v zápasech mezinárodních nebo exhibičních zápasech,
- účastnit se klubového přípravného kempu v dobré fyzické kondici,
- spolupracovat a podílet se na propagačních aktivitách klubu,
- dbát na správné chování na ledě, ale i mimo něj v souladu

¹³⁸ FOURNIER, Mathieu a Dominic ROUX. Labor Relations in the National Hockey League: A Model of Transnational Collective Bargaining. *Marquette* [online]. Marquette Sports Law Review, 2009, [cit.2023-03-20].

Dostupné z: <https://scholarship.law.marquette.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1012&context=sportslaws>. s. 148

¹³⁹ COLLECTIVE BARGAINING AGREEMENT. *NHLPA* [online] ©2023 [cit. 2023-03-20]. Dostupné z: <https://www.nhlpa.com/the-pa/cba>

¹⁴⁰ FOURNIER, Mathieu a Dominic ROUX. Labor Relations in the National Hockey League: A Model of Transnational Collective Bargaining. *Marquette* [online]. Marquette Sports Law Review, 2009, [cit.2023-03-20].

Dostupné z: <https://scholarship.law.marquette.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1012&context=sportslaws>. s. 148

s nejvyššími standardy poctivosti, morálky a fair play.¹⁴¹

Veškerá práva a povinnosti jsou zakotveny v NHL CBA, která obsahuje řadu podmínek. Mezi takové podmínky patří především entry draft (vstupní draft), kontrola na drogy nebo dopingové látky, platové stropy (maximální rozpočet klubu), maximální doba trvání smlouvy, minimální a maximální odměna, free agency (postavení hráče na volném trhu), počet zápasů v sezóně, začátek a konec sezóny, postoupení práv hráče jinému klubu nebo do nižší soutěže a mnoho dalších práv a povinností, které zavazují hráče nebo klub.¹⁴²

Jelikož jde o poměrně rozsáhlý dokument, není možné nastínit celý jeho obsah, a proto si podrobněji vysvětlíme pouze některé pasáže.

Jednou z důležitých a zajímavých úprav je například ochrana hráčů, kteří jsou označováni jako mladiství. NHL je velice specifická v tom, že oproti ostatním ligám je možné nastoupit k zápasu až po dovršení 18. roku věku.¹⁴³ To však není vše, mladistvý musí být draftován klubem a musí mu být nabídnuta smlouva v době trvání tří let a s maximální odměnou 925 000 \$. Pokud hráč dovršil 18. rok věku nebo 19. rok věku a byl draftován, není možné, aby současný klub postoupil jeho práva ve smyslu hostování jinému klubu, aniž by hráči učinil nabídku vykonávat svou činnost v klubu, ve kterém byl draftován.¹⁴⁴

Další ze zajímavých úprav je různorodost smluv, u kterých lze případně sjednat speciální podmínky. Jedná se především o smlouvy jednocestné (one-way deal) a dvoucestné (two-way deal). Dvoucestné smlouvy znamenají, že hráči mají dvě různé mzdy, které se odvíjejí od toho, zda hrají nejvyšší soutěž NHL, nebo nižší soutěž AHL. U jednocestných smluv dostávají hráči pouze jednu odměnu.¹⁴⁵ Ohledně speciálních sjednaných podmínek, které nemají všichni hráči, ale jen ti nejlepší, jde především o tzv. no-trade clause (zákaz postoupení práv do jiného

¹⁴¹ Collective Bargaining Agreement Between National Hockey League and National Hockey League Player's Association. *nhlpa* [online] 2013 [cit. 2023-03-21]. Dostupné z: https://cdn.nhlpa.com/img/assets/file/NHL_NHLPA_2013_CBA.pdf, s. 310-321

¹⁴² Collective Bargaining Agreement Between National Hockey League and National Hockey League Player's Association. *nhlpa* [online] 2013 [cit. 2023-03-21]. Dostupné z: https://cdn.nhlpa.com/img/assets/file/NHL_NHLPA_2013_CBA.pdf, s. 16, 28, 71, 100, 180, 245, 282, 286.

¹⁴³ Collective Bargaining Agreement Between National Hockey League and National Hockey League Player's Association. *nhlpa* [online] 2013, [cit. 2023-03-21]. Dostupné z: https://cdn.nhlpa.com/img/assets/file/NHL_NHLPA_2013_CBA.pdf s. 16

¹⁴⁴ Tamtéž, s. 21.

¹⁴⁵ Tamtéž, s. 16., s. 6, 8.

týmu NHL) nebo no-move clause (zákaz postoupení práv do jiného týmu hrajícího AHL).¹⁴⁶

4.1.4 Skončení smlouvy

Klub je oprávněn rozvázat vztah s hráčem na základě písemného upozornění hráče a za podmínky, že klub umístí hráče na tzv. waiver list (seznam hráčů k dispozici pro ostatní kluby) a žádný klub o hráče neprojeví zájem, pokud se hráč proviní (i) svým jednáním, odmítá nebo zanedbává dodržování pravidel klubu, která upravují trénink a chování hráče, pokud by takové provinění, odmítnutí nebo nedbalost představovalo podstatné porušení SPC, anebo (ii) hráč nesplní, odmítne nebo zanedbá poskytování svých služeb na základě uzavřené smlouvy nebo jakýmkoli jiným podstatným způsobem ji porušuje.¹⁴⁷

Pokud dojde k uplynutí smlouvy hráče s klubem a hráč odehrál sedm sezón v NHL nebo dosáhl 27. roku věku a neuzavřel smlouvu novou se současným klubem, stává se tzv. unrestricted free agent (volný hráč). V takovém momentě je hráč oprávněn jednat a podepsat novou smlouvu s jakýmkoliv klubem a klub předcházející nemá právo od hráče nebo klubu, který s hráčem uzavřel novou smlouvu, vyžadovat sankce, omezení či kompenzace.

4.2 Slovensko

Sportovní právo na Slovensku se ještě před několika lety potýkalo se stejnou problematikou, s jakou se potýká sportovní české právo. Absence speciální právní úpravy v rámci sportovních vztahů byla substituována občanským a obchodním zákoníkem, navíc dále nebylo přesně vymezeno financování sportu a ani samotné právní postavení sportovců. To vše se změnilo s kodifikací sportovního práva, kdy došlo k tvorbě zákona č. 440/2015 Z. z., o športe a o zmene a doplnení niektorých

¹⁴⁶ Tamtéž, s. 48.

¹⁴⁷ Collective Bargaining Agreement Between National Hockey League and National Hockey League Player's Association. *nhlpa* [online] 2013, [cit. 2023-03-21]. Dostupné z: https://cdn.nhlpa.com/img/assets/file/NHL_NHLPA_2013_CBA.pdf. čl. 14. přílohy č. 1

zákonov,¹⁴⁸ kterému předcházela záměr o vytvoření legislativního zákona z roku 2004, který ale nebyl nikdy přijat, a dále návrh z roku 2007.¹⁴⁹

4.2.1 Základní vymezení

Jako v každém jiném státě i na Slovensku došlo k popularizaci sportu a následnému ekonomickému vzrůstu. V rámci toho bylo nutné definovat pojmy, které jsou se sportem spojeny. Slovenská právní úprava tyto pojmy v zákoně definuje následovně – za vrcholový sport se považuje „*soustavná příprava sportovce s cílem dosáhnout vrcholného sportovního výsledku v soutěži a jeho účast na mezinárodních soutěžích nebo v nejvyšších národních soutěžích.*“¹⁵⁰ Za další významné pojmy jsou považovány „resortní sportovní střediska“ a „sport pro všechny“ nebo „příslušnost ke sportovní organizaci“. Za resortní sportovní střediska zákon považuje státní rozpočtovou organizaci nebo státní příspěvková organizace. Střediska zajišťují především přípravu vrcholových sportovců, kteří byli na základě návrhu daného sportovního svazu nebo ministerstva školství přiřazeni do těchto středisek. Mimo přípravu resortní sportovní střediska zajišťují také zdravotní péči. Sportem pro všechny se rozumí sport, který je provozován jak organizovaně, tak neorganizovaně především pro veřejnost, s cílem vytvořit sociální, kulturní nebo zdravotní přínos sportu. V neposlední řadě zde máme příslušnost ke sportovní organizaci, která je v zákoně taxativně určena.¹⁵¹

Mezi další významné pojmy je nutné zařadit i „soutěž“, „významná soutěž“ a „pravidla soutěže“. Pojem soutěž je v zákoně definován jako řízené vykonávání sportu na základě určených pravidel, která vytvořila sportovní organizace, která má zájem na získání sportovních výsledků nebo srovnání sportovního výkonu. Významné soutěže jsou (i) mezinárodní soutěže v působnosti Mezinárodního olympijského výboru a Mezinárodního paralympijského výboru, (ii) mezinárodní soutěže v působnosti Mezinárodního výboru sportu neslyšících, Mezinárodního hnutí speciálních olympiád, Mezinárodní federace univerzitního sportu

¹⁴⁸ JURKA, Helena. *Právní úprava profesionálního sportu v České republice a zahraničí*. Praha: Wolters Kluwer, 2018. Právo prakticky. ISBN 978-807552-883-4, s. 12.

¹⁴⁹ GÁBRIŠ, Tomáš, Pracovnoprávní status športovcov v projekte nového slovenského zákona o športe. In: PICHRT, Jan, (ed). *Sport a (nejen) pracovní právo*. Praha: Wolters Kluwer, 2014. ISBN 978-80-7478-655-6, s. 129–137.

¹⁵⁰ § 3 písm. b), zákon č. 440/2015 Z. z., o športe a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

¹⁵¹ § 3 písm. c, e, k, ibid.

a Mezinárodní federace školního sportu a (iii) mistrovství světa, mistrovství Evropy, světový pohár a jiné světové soutěže. Za pravidla soutěže jsou označena takové pravidla, která stanovuje pořadatel pro danou soutěž, a jde především o (i) podmínky účasti jednotlivců nebo podmínky účasti družstev v soutěži, (ii) sportovní pravidla, podle kterých se bude soutěžit, a (iii) způsob řešení sporů vzniklých v souvislosti s účastí v soutěži.¹⁵²

Současná zákonná úprava kategorizuje sportovce do tří různých odvětví. Jde o profesionální, amatérské a neorganizované sportovce.¹⁵³ Profesionálové jsou spjati se smlouvou o profesionálním vykonávání sportu, ve které jsou stanoveny podmínky, které je ve smlouvě nutné zohlednit.¹⁵⁴ Profesionální sportovci vykonávají svou sportovní činnost, jak jsme již mohli průřezem této práce zjistit, především z ekonomických důvodů, tedy jde o jejich jediný zdroj příjmů.

Zmiňovaný zákon, který upravuje sport, prošel v roce 2020 důležitou změnou, kdy došlo k novelizaci kategorizace sportovců. V předešlé právní úpravě se sportovci rozlišovali na základě toho, zda byly spatřeny znaky závislé práce, či nikoliv, tedy zda osoba je samostatně výdělečně činná. V rámci toho bylo dle důvodové zprávy objasněno, že sportovci nesplňují náležitosti k tomu, aby mohli vystupovat jako osoby samostatně výdělečně činné, a to především z důvodu, že v takovém postavení dochází k nerovnoměrným smluvním vztahům, hlavně k absenci autonomie vůle sportovce. Na základě toho byla vytvořena novela, podle které sportovci provozují svou činnost pro užitek sportovní organizace, se kterou uzavřeli smlouvu, nebo na základě smlouvy v intencích slovenského občanského¹⁵⁵ nebo obchodního zákoníku,¹⁵⁶ jako osoba samostatně výdělečně činná. Novela s sebou přináší novou právní úpravu, kdy je možné se rozhodnout, zda se jedná o zaměstnání, nebo o živnost. Pokud se však podíváme na § 102 odst. 4 zákona o sportu, zjistíme, že dochází k rozporu se samotnou novelou. Samotné ustanovení nám totiž říká, že sportovní kluby jsou povinny upravit se sportovci, kteří splňují znaky závislé práce, smluvní vztahy. Kluby měly takovou povinnost do konce roku 2018. V momentě skončení lhůty se automaticky začaly smlouvy mezi sportovními

¹⁵² § 3 písm. g, h, i, ibid.

¹⁵³ § 4 odst. 1, zákon č. 440/2015 Z. z., o športe a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

¹⁵⁴ § 35 ibid.

¹⁵⁵ § 51, zákon č. 40/1964 Zb., občiansky zákonník, v znení neskorších predpisov.

¹⁵⁶ § 269 odst. 2, zákon č. 513/1991 Zb., obchodný zákonník, v znení neskorších predpisov.

kluby a sportovci se znaky závislé práce považovat za smlouvy o profesionálním vykonávání sportu.¹⁵⁷ Z čehož plyne, že sportovci by měli být považováni pouze za zaměstnance.

4.2.2 Práva a povinnosti sportovců podle slovenské úpravy

Zákonem došlo k zakotvení nejen obecných pojmů nebo definice osoby sportovce a dalších, ale také právních vztahů při sportovní činnosti, které v souhrnu tvoří práva a povinnosti plynoucí pro sportovce či sportovní organizace. Tato ustanovení jsou základem při sjednávání smlouvy o profesionálním vykonávání sportu. Souvisle s ustanoveními zákona o sportu figurují ustanovení občanského zákoníku, která zastávají subsidiární funkci.

K zisku zmiňovaných práv a povinností, které vycházejí ze smluvních vztahů, se zákon o sportu vyjádřil s podmínkou, že sportovec musí být způsobilý k právnímu jednání. Podle zákona je sportovec schopen nabývat práva a zavazovat se k povinnostem od 15. roku věku. Přestože zákon stanovuje sportovce způsobilým od 15. let, je nutná kontrasignace zákonného zástupce ve formě písemného souhlasu ve smlouvě, a to do 18. roku věku.¹⁵⁸

Zákon dále specifikuje primární povinnosti sportovce provozujícího činnost dle smlouvy o profesionálním vykonávání sportu. Komplexní výčet nalezneme v § 32 zákona a lze si všimnout, že se jedná v podstatě o stejné povinnosti, které se objevují v hráčské smlouvě českého hokejisty (hráčská účast na zápasech, fyzická připravenost, dodržování pokynů klubu, nevykonávání nebezpečné činnosti a další).¹⁵⁹

Kromě základních povinností sportovce jsou v zákoně zakotveny také povinnosti sportovních organizací, v ustanovení § 33, a jde především o následující:

- *„zabezpečit soustavnou přípravu sportovce na soutěž a účast sportovce na soutěži pod vedením trenéra s požadovanou odbornou způsobilostí,*
- *vyplácet sportovci dohodnutou mzdu,*

¹⁵⁷ § 102 odst. 4, zákon č. 440/2015 Z. z., o športe a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

¹⁵⁸ § 31, zákon č. 440/2015 Z. z., o športe a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

¹⁵⁹ § 32 *ibid.*

- vytvářet vhodné podmínky na vykonávání sportu,
- umožnit sportovnímu reprezentantovi účast na sportovní reprezentaci,
- zabezpečit v souvislosti s vykonáváním sportu zdravotní péči, regeneraci a odpočinek sportovce,
- umožnit sportovci přípravu na zaměstnání, jak jde o žáka střední školy nebo studenta vysoké školy.¹⁶⁰

V rámci ustanovení je možné spatřit rozdílnou úpravu oproti úpravě v České republice, ve které právní předpisy pro sportovní organizace chybí.

Ještě než se dostaneme k samotné smlouvě sportovce a sportovní organizace, podíváme se na to, že jsou v zákoně také upraveny tzv. předsmulovní vztahy, které v zásadě umožňují sportovní organizaci se domáhat: „*absolvování lékařské prohlídky, jejíž náklady nese sportovní organizace, za účelem ověření zdravotní způsobilosti sportovce k provozování sportu.*“¹⁶¹ Mimo to dále zakládají povinnosti hráčům informovat klub v momentech, kdy dochází ze strany sportovce k nemožnosti vykonávat sportovní činnost nebo kdy hrozí újma klubu na základě nějaké skutečnosti.¹⁶²

Smlouva o profesionálním vykonáváním sportu je uvedena v zákoně v ustanovení § 35, čili z toho vyplývá, že není možné se nijak odklonit od zákona a vztahy mezi sportovci a kluby se řídí pouze a jen na základě zákona o sportu.¹⁶³

Smlouva je považována za platnou za podmínek, kdy před jejím sjednáním je předložena v písemné formě a její obsah zahrnuje podstatné náležitosti, které jsou uvedeny v pozdějších ustanoveních zákona. Jedná se o stanovení trvání smlouvy, mzdy či mzdových podmínek, vyměření délky dovolené, identifikace druhu sportu, který sportovec vykonává, den nabytí účinnosti smlouvy a den, kterým sportovec

¹⁶⁰ §33 ibid.

¹⁶¹ § 34 odst. 1, zákon č. 440/2015 Z. z., o športe a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

¹⁶² § 34 odst. 4 ibid.

¹⁶³ ČOLLÁK, Jaroslav. Zmluvné typy podľa „nového zákona o športe“: ideový návrh konceptu, systematiky a ucelenosti zmlúv ponúknutých športovej obci alebo – jednota naprieč celým slovenským športom. *ucps* [online]. UČENÁ PRÁVNICKÁ SPOLOČNOSŤ, o. z. 6. 1. 2016 [cit. 23.3.2023].

Dostupné z: http://www.ucps.sk/zmluvne_typy_podla_noveho_zakona_o_sporte_idea_konceptu_j_aro_slav_colla

započíná vykonávání sportovní činnosti, přičemž takový den nastává až po dni, kdy nabude účinnost smlouvy.¹⁶⁴

Zákon dále umožňuje smluvním stranám ve smlouvě sjednat mimo obsahové náležitosti další podmínky, především stanovení délky výpovědní lhůty, místa, ve kterém sportovec regulérně vykonává svou sportovní činnost, ve smyslu vyplacení cestovních náhrad, sankcí za porušení smluvních povinností či rozsah mlčenlivosti. Smlouva může také obsahovat podmínky, kdy je možné stanovit si jakým způsobem a v jaké míře bude sportovní organizace nahrazovat hráči jeho výdaje spojené s jeho činností nebo může dojít ke stanovení rozhodného práva a jazyka smlouvy v případech uzavření smlouvy s cizinci.¹⁶⁵

U některých z výše zmíněných podmínek si můžeme všimnout podobnosti s českým zákoníkem práce, a to především v ustanoveních o výměře dovolené, mlčenlivosti či stanovení cestovních náhrad. Největší podobnost je možné zaznamenat u ustanovení o mzdách sportovců, které jsou ve slovenském zákonu o sportu subsidiárně podřízeny slovenskému zákoníku práce.

Mimo vyplývajících podmínek pro uzavření smlouvy o profesionálním vykonávání sportu zákon ve svých ustanoveních upravuje pojem „dočasné hostování sportovce“. Tento pojem je definován v § 43 a upravuje postupy o případném hostování hráče, kdy je tento krok možný pouze v případě písemné dohody mezi hráčem a klubem, ve kterém má platnou smlouvu a klubem, který si nárokuje využití hráčských služeb. Zákon v těchto případech stanovuje, aby došlo ke sjednání změny ustanovení smlouvy. Zejména takové ustanovení je z pohledu právní ochrany hráče velice důležité, jelikož není tak narušena autonomie vůle sportovce.¹⁶⁶

V neposlední řadě zákon také v samostatném ustanovení podrobně upravuje dovolenou sportovce. V ustanovení jsou přesně vytýčeny podmínky, které zakládají právní vztah v podobě zaměstnavatele a zaměstnance. Sportovní organizace jako zaměstnavatel je povinna sportovci jako zaměstnanci stanovit dovolenou, na kterou

¹⁶⁴ § 35 odst. 3, zákon č. 440/2015 Z. z., o športe a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

¹⁶⁵ § 35 odst. 4 ibid.

¹⁶⁶ §43, zákon č. 440/2015 Z. z., o športe a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

má sportovec právo. Především jde o rozsah dovolené či jakým způsobem je čerpání dovolené sportovci umožněné. Čerpání dovolené určuje sportovní organizace a zákon preferuje, aby ji sportovec mohl čerpat v mimosoutěžním období na základě stanovených předpisů sportovního svazu nejde ovšem o závaznou podmínku. Nejzásadnější je zejména platný nárok sportovce na mzdu i po dobu trvání dovolené. Ustanovení také dále zohledňuje mateřskou či rodičovskou dovolenou.¹⁶⁷

4.2.3 Skončení smlouvy

Smluvní vztah vyplývající z uzavřené smlouvy o profesionálním vykonávání sportu zaniká dle zákona „(i) uplynutím doby, na kterou byla sjednána¹⁶⁸ (ii) smrtí či prohlášením za mrtvého sportovce¹⁶⁹ (iii) zánikem sportovní organizace bez právního nástupce“¹⁷⁰

V rámci stejného ustanovení jsou stanoveny možnosti ukončení smlouvy a to dohodou, výpovědí nebo okamžitým ukončením.¹⁷¹ Jednotlivé možnosti ukončení smluvního vztahu jsou následně podrobněji interpretovány v samostatných ustanoveních, čímž dochází k zamezení nesprávné realizaci práva.

Ukončení smlouvy o profesionálním vykonáváním sportu dohodou je možné v situaci, kdy se smluvní strany dohodnou. Dohoda musí mít písemnou podobu a sportovec má také nárok do dohody zahrnout důvody ukončení smlouvy. V takovém případě smluvní vztah zaniká dnem, který je v dohodě sjednán, přičemž takový den nastává až po dni, kdy nabude účinnost dohody o ukončení smlouvy. U výpovědi je též nutná písemná podoba, a navíc stanovená povinnost doručení druhé smluvní straně. Výpovědní důvody je třeba skutkově vymezit, aby nedošlo k potencionální záměně s jinými důvody a nelze je a posteriori měnit. Pokud jedna

¹⁶⁷ §44, ibid.

¹⁶⁸ §38 odst. 1 písm. a zákon č. 440/2015 Z. z., o športe a o zmene a doplnení niektorých zákonov

¹⁶⁹ §38 odst. 1 písm. b ibid.

¹⁷⁰ §38 odst. 1 písm. c ibid.

¹⁷¹ §38 odst. 2 ibid.

ze smluvních stran podá straně druhé výpověď začne běžet výpovědní lhůta, která je stanovena na jeden měsíc, pokud sportovní předpisy sportovního svazu nebo kolektivní smlouva neurčí jinak. Po uplynutí výpovědní lhůty smluvní vztah zaniká. V případě okamžitého ukončení smlouvy jsou formální i obsahové náležitosti stejné jako u výpovědi, přičemž důvody jsou natolik závažné, že smluvní vztah lze ukončit okamžitě, například sportovec užil dopingové látky. Okamžité ukončení smlouvy mohou smluvní strany využít ve lhůtě jednoho měsíce od okamžiku, kdy se o závažném porušení smlouvy dozvěděly.¹⁷²

4.2.4 Kolektivní práva

Do zákona o sportu byla implementována také kolektivní práva. Sportovci vykonávající svou sportovní činnost na základě platně uzavřené smlouvy a jsou oprávněni se odborově sdružovat za účelem dosažení ochrany svých hospodářských a sociálních zájmů a souvisle s tím jsou oprávněni kolektivně vyjednávat, prostřednictvím odborových organizací. Sportovci mají možnost v kolektivních smlouvách sjednávat podmínky, které jsou oproti podmínkám, které upravuje zákon, předpisy sportovních organizací nebo předpisy svazů výhodnější. Důležité ovšem je, aby zákon takové podmínky výslovně nezakazoval nebo aby z jeho ustanovení nevyplývala nemožnost se od nich odchýlit. Dojde-li ke změně ve znění kolektivní smlouvy jsou takové změny zveřejněny.¹⁷³

4.3 Francie

Francie je státem, který před 10 lety sdružoval skoro celých 16 mil. registrovaných sportovců, více než 160 tisíc federací, které jsou přidružené k federacím národním a celkově vykazoval spotřebu související se sportem ve výši 36 mld. eur. Jde také o stát, kde na sportovní federace při výkonu jejich činností v oblasti sportu, který vykonávají, samostatně dohlíží stát. Federace se řídí podle předepsaného zákona a stát je oprávněn zasáhnout, pokud dojde k jeho rozporu. Za hlavní pramen práva ve sportovním odvětví se považuje zákon „Code du sport“.

¹⁷² §39-42 ibid.

¹⁷³ §45, zákon č. 440/2015 Z. z., o športe a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Nutné je dodat, že se nejedná o jediný právní předpis, ale Code du sport je všeobecným právním předpisem, který zaštiťuje celé sportovní odvětví, a dále se na tento zákon napojují další speciální předpisy.¹⁷⁴

Největším rozdílem od české právní úpravy sportu je existence tzv. profesionální ligy. Profesionální liga je chápána jako právnická osoba, jejíž úkolem je podpora veřejného zájmu o konkrétní sport, ale také to, aby vedla danou soutěž. Vznik zapříčinil především názor, že pro nejvyšší soutěže je potřeba jistá lepší právní úprava, a k tomu, aby byla liga označena jako profesionální, je zapotřebí souhlas. Samotné sportovce zákon pak označuje za sportovce vykonávající tzv. sport na vysoké úrovni a sport profesionální. Takoví sportovci jsou podporováni ze strany státu, a to z důvodu získání sportovních výsledků. Sportovci takové označení mohou získat pouze na základě souhlasu komise, která o zařazení sportovce do seznamu rozhoduje dle předepsaných kritérií.¹⁷⁵

4.4 Dánsko

Na území Dánska a v jeho právním systému je sport řešen podle tzv. skandinávského modelu. Stát se nijak nezapojuje a veškerou iniciativu přenechává soukromý subjektům. Naopak oproti Francii se Dánsko nesnaží rozlišovat vrcholové sportovce od ostatních, ale jeho cílem je zastřešovat celý sport. Do sportu se také promítá úzká spolupráce s dalšími odvětvími společnosti. Zajímavostí je především systém financování, který funguje způsobem, kdy stát přerozděluje finance určené sportu do jednotlivých nevládních organizací a jako hlavní finanční prostředek k tomu využívá daně. Za zmíněné nevládní organizace můžeme zmínit například The national olympic committee and sports confederation of Denmark (DIF). Jedná se o federaci, pod kterou se hlásí 1,9 mil. členů, více než 60 sportovních federací a přes 9 tisíc klubů. Jedná se o hlavní subjekt figurující v dánské organizaci sportu, který stojí za správou sportovní politiky a již zmíněnému procesu rozdělování financí. Sport je v Dánsku upravován převážně pravidly, jež si samy stanovují nevládní organizace v rámci zákona, a pokud jde o samotnou legislativní úpravu, tak zjistíme, že chybí. Existují pouze právní předpisy, ve

¹⁷⁴ JURKA, Helena. *Právní úprava profesionálního sportu v České republice a zahraničí*. Praha: Wolters Kluwer, 2018. Právo prakticky. ISBN 978-807552-883-4, s. 8–9.

¹⁷⁵ Tamtéž, s. 9.

kterých jsou vymezeny základní funkce a vztahy sportu. Dánsko společně s DIF vytvořilo za účelem podpory svých profesionálních sportovců politický program, který byl nazván „Team Danmark“. Tento program byl vytvořen jako dohled nad fungování profesionálního sportu a také umožňuje státu přenést své strategické záměry do suverénního sportovního odvětví. Pro přehled program má součinnost s téměř 30 federacemi a pokrývá kolem 1000 nadaných sportovců. Cílem je právě podpora těchto nadaných sportovců především ve formě poskytnutí peněžních prostředků. Do programu mohou vstoupit sportovci nebo týmy, kteří se na minulém mistrovství světa nebo olympiádě umístili níže jak na 9. místě. Současně mají daní sportovci také možnost využít certifikované odborníky.¹⁷⁶

4.5 Shrnutí

Pokud zohledníme všechny rozdílné zahraniční právní úpravy, zjistíme, že současná právní úprava v České republice je absolutně zastaralá. Zákodáři by měli zvážit, zda současný stav není třeba regulovat do podoby, který se v zahraničí objevuje. Důležitou otázkou však je, jakou právní úpravu by bylo vhodné vybrat. Z praktického hlediska by pravděpodobně nejlépe v České republice fungoval systém, který do svého právního řádu ukotvila Slovenská republika. Slovenská zákonná úprava je názorným příkladem, jak zřejmý zákon může být. Mezi hlavní změny by především měly patřit změny v oblasti vymezení postavení sportovců nebo stanovení pravomocí státu v oblasti sportu.

¹⁷⁶ JURKA, Helena. *Právní úprava profesionálního sportu v České republice a zahraničí*. Praha: Wolters Kluwer, 2018. Právo prakticky. ISBN 978-807552-883-4, s. 11-12

5 Doporučení de lege ferenda

Možný postup úpravy právního postavení sportovců byl okrajově nastíněn v předešlé kapitole. Tato kapitola na téma navazuje a snaží se jej podrobněji nastínit v podobě doporučení de lege ferenda.

Pokud dojde k vyhodnocení aktuální situace sportovního práva v České republice a zohlednění komparaci právní úpravy v zahraničí je v závěru zjištěno, že situace je kritická. Za hlavní problematické faktory lze považovat deficit ve finančních prostředcích, neangažovanost státu, a především neregulérní postavení smluvních stran. Dohromady tyto oblasti již začínají limitovat řádný chod sportovního systému.¹⁷⁷

Zákonodárci jsou si existujících problémů vědomi a po několika letech pasivity přišli s novelou zákona o podpoře sportu. Pro sportovní české prostředí je novela posunem směrem vpřed. Schválená novela zákona o podpoře sportu začne být účinná 1. 4. 2023. Novelou dojde k reorganizaci struktury Národní sportovní agentury (NSA), kdy dojde k nahrazení stávajícího monokratického uspořádání, kdy existoval jednočlenný řídicí orgán. Na místo toho by měl vzniknout kolektivní řídicí orgán – rada agentury.¹⁷⁸ Novelou bude do zákona dále implementován institut „Národní rozhodčí soud pro sport“, který se bude zaměřovat na rozhodování sporů s dopingem či disciplinárních prohřešků sportovců nebo členů sportovních organizací. Na základě novely došlo k přidání ustanovení v oblasti „úkolů ostatních orgánů státní správy“, kdy nově bude Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy (MŠMT) financovat a zajišťovat lepší podmínky pro výchovu mladých sportovců v podobě financování školního a vysokoškolského sportu ze státního rozpočtu a dotací. Dále na podpoře sportu se bude podílet také Ministerstvo pro místní rozvoj (MMR), které zajistí podmínky lepší sportovní infrastruktury. V rámci novely také dojde k rozvoji státní politiky a stanovení priorit v určitých oblastech podpory sportu a souvisle s tím bude nově součástí plánu také školní a vysokoškolský sport.

¹⁷⁷ JURKA, Helena. Právní úprava profesionálního sportu v České republice a zahraničí. Praha: Wolters Kluwer, 2018. Právo prakticky. ISBN 978-807552-883-4. s. 73

¹⁷⁸Občanští demokraté: Schváleno! Novela zákona o podpoře sportu významně zlepší fungování Národní sportovní agentury. ODS [online]. 14. prosince 2022 [cit. 2023-03-27]. Dostupné z: <https://www.ods.cz/clanek/23874-obcansti-demokrate-schvaleno-novela-zakona-o-podpore-sportu-vyznamne-zlepsi-fungovani-narodni-sportovni-agentury>

¹⁷⁹V zásadě bude novelou upravena většina ze zmíněných problémů, ale přesto zastávám názor, že by se mělo jednat o novelu ráznější, a to především i z důvodu, že zůstane neupravená oblast právního postavení sportovců.

5.1 Regulace právního postavení sportovců a právní ochrany

Má-li se práce zabývat otázkou regulace právního postavení sportovců a právní ochrany je namístě vyřešit jakým způsobem ji regulovat. Možností regulace, jak již víme, je několik. Takové možnosti najdeme především v zahraniční právní úpravě. Ve Spojených státech amerických je dbáno zvláště na razantním kolektivním vyjednávání a značné autonomie vůle při sjednávání smluvních vztahů. Naopak na Slovensku vznikl zvláštní předpis, který subsidiárně spolupracuje se zákoníkem práce.

V zásadě by mělo dojít ke sdružení obou zmíněných zahraničních úprav, přičemž by se zákonodárci měli zaměřit více na slovenskou úpravu, především z důvodu již existujícího zákona o podpoře sportu, který by mohl být pouze upraven do podoby, kdy by fungoval jako *lex specialis* k zákoníku práce. Právě JUDr. Helena Jurka, LL.M. ve své publikaci *Právní úprava profesionálního sportu v České republice a zahraničí* zastává názor, že využít slovenské úpravy by bylo na místě a mělo by dojít *„použití zákoníku práce v případech, kde se to jeví být vhodné a žádoucí, k čemuž by měl sloužit taxativní výčet zákona. Ostatní specifické aspekty sportovních vztahů by bylo vhodné zohlednit ve zvláštním předpise, který by odlišností těchto vztahů dostatečně reflektoval a modifikoval jinak nekonformním ustanovením zákoníku práce.“*¹⁸⁰ V souvislosti s *lex specialis* je, ale nutné definovat, co všechno by zahrnoval a v jakém rozsahu by se normy zákoníku práce uplatňovaly na sportovní vztahy.¹⁸¹

Co se týče americké právní úpravy, určitě by bylo na místě zakotvit do právní úpravy institut kolektivních smluv, kdy odborové organizace ve prospěch sportovců zajišťují zásadu autonomní vůle. O takovém využití především uvažují

¹⁷⁹ Zákon č. 49/2023 Sb., Zákon, kterým se mění zákon č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

¹⁸⁰ JURKA, Helena. *Právní úprava profesionálního sportu v České republice a zahraničí*. Praha: Wolters Kluwer, 2018. *Právo prakticky*. ISBN 978-807552-883-4. s. 76

¹⁸¹ Tamtéž, s. 76

z důvodu existence spolku CAIHP, což je česká asociace hokejistů, která hájí práva hokejistů. V návaznosti využití americké právní úpravy by mohlo dojít k transformaci spolku na odborovou organizaci, která by pro sportovce sjednávala výhodnější podmínky.

K samotné otázce konkrétní regulace. Regulace by se měla především týkat právní ochrany sportovců, která je nejvíce alarmující, novým zákonem by mělo dojít ke stanovení dovolené, stanovení minimální mzdy, stanovení místa výkonu práce či předčasné ukončení smlouvy. Stanovení minimální mzdy by stejně jako u zaměstnance měla být aplikována na sportovce. Je pochopitelné, že sportovci, kteří nejsou na dostatečné úrovni, by měli být odměňováni v závislosti minimální mzdy, v takových případech je možná aplikace zkráceného pracovního úvazku. Stanovení minimální mzdy se, ale především týká profesionálních sportovců, kteří například hrají hokejovou soutěž I. ligy a jejich výkon je srovnatelný s výkonem práce na hlavní pracovní poměr. U těchto případů právě neexistuje důvod, proč by minimální mzda neměla být stanovena. Základní odměna by pro takové případy měla být vymezena smlouvou. Dalším institutem, který lze změnit je délka dovolené, která by měla být specifikována zákonem. Čerpání dovolené by mělo být stejně jako ve slovenském zákoně o športu¹⁸² nebo by mohlo být zakotveno v předpisech federace, kdy by došlo ke přesnému specifikování doby dovolené. Takové přesné specifikování dovolené by mohlo být po ukončení sezóny. JUDr. Helena Jurka, LL.M. ve své publikaci zdůrazňuje ohledně stanovení dovolené, že *„část bude, pro ochranu soukromého života sportovců, připadat na vánoční svátky, kdy je evropským standardem, že jsou sportovci poskytnuty minimálně 3 dny souvislého volna. Tato pravidla jsou důležitá zejména proto, že pracovní doba by měla být zvláštním předpisem upravena autonomně a na sportovce by se neměla vztahovat ustanovení týkající se práce přesčas, ve svátek a v sobotu a v neděli“*¹⁸³ Také by mělo dojít k úpravě ujednání mladých sportovců, kteří by měli využívat specifické ochrany. V takovém případě by se mělo přichýlit i k ochraně sportovců, kteří dosáhli zletilosti jako je například na Slovensku¹⁸⁴ nebo v NHL. Mělo by dojít

¹⁸² Srov. § 44 zákona o športe

¹⁸³ JURKA, Helena. Právní úprava profesionálního sportu v České republice a zahraničí. Praha: Wolters Kluwer, 2018. Právo prakticky. ISBN 978-807552-883-4. s. 79.

¹⁸⁴ Srov. § 4 odst. 5 zákona o športe

tedy k vymezení věkového limitu.¹⁸⁵ V neposlední řadě by bylo namísto vyřešit již zmiňované postavení profesionálních sportovců vůči sportovním klubům, kdy takové postavení není rovnocenné a profesionální sportovci jsou v pozici slabší strany. K problematice se vyjadřuje JUDr. Hynek Růžička ve své publikaci, který přichází s názorem ohledně zdravotní nezpůsobilosti sportovce, kdy *„je nutnost ponechání dostatečné výše základní odměny nepochybná. V základní odměně by měly být reálně, a nikoliv jen pro forma, zahrnuty rovněž kompenzace za poskytování osobnostních práv či za smlouvou zakázané činnosti. Byť profesionální sportovní smlouvy zpravidla uvádějí, že odměna zahrnuje určité kompenzace, lze o faktičnosti takového ujednání (i s ohledem na výslednou výši odměn a poměr ke kompenzovaným omezením) důvodně pochybovat“*¹⁸⁶

Právní řád České republiky je nucen v oblasti sportu regulovat i ostatní právní odvětví, který s ním souvisí. K tomu také nasvědčuje rozhodnutí nejvyššího správního soudu již ve zmíněném sporu sportovce ledního hokeje, který byl nastíněn v kapitole o právním postavení profesionálních sportovců. Jestliže bychom předpokládali, že v budoucnosti dojde ke změně postavení sportovců na základě, kterého bude na sportovce nahlíženo jako na zaměstnance, dojde ke změně oblasti daní. Sportovec za současného právní stavu vykonává nezávislou činnost a je oprávněn redukovat základ daně výdajů až do 60 %. To však v případě závislé činnosti je neakceptovatelné. Oblast daní není jedinou oblastí, které by musela projít regulací. Změna by se také dotýkala pole působnosti sociálního zabezpečení a zdravotního pojištění. Z toho vyplývá, že sportovní organizace by měly větší výdaje a sportovcům by byly zkrácené odměny.¹⁸⁷

¹⁸⁵ JURKA, Helena. Právní úprava profesionálního sportu v České republice a zahraničí. Praha: Wolters Kluwer, 2018. Právo prakticky. ISBN 978-807552-883-4. s. 82.

¹⁸⁶ RŮŽIČKA, Hynek. Právní postavení profesionálních sportovců a profesionální sportovní smlouvy. V Praze: C. H. Beck, 2022. Beckova edice právní instituty. ISBN 978-80-7400-895-5. s. 180.

¹⁸⁷ HUSSEIN, Adam. Profesionální hráči ledního hokeje a pracovní právo. *muni* [online]. Brno, 2021 [cit. 2023-02-26]. Dostupné z: <https://is.muni.cz/th/irv3t/>. Diplomová práce. Masarykova univerzita, Právnická fakulta. Vedoucí práce Jan HORECKÝ. s. 82-83.

Závěr

V práci jsem si dal za cíl především zhodnotit a zanalyzovat současnou právní úpravu sportu konkrétněji právní úpravu profesionálních sportovců ledního hokeje. K tomu abych bylo možné stanovený cíl splnit bylo nutné definovat různé pojmy, instituty, ale také vztahy, které se do pojetí práva a sport spadají. Především se jednalo o základní pojmosloví, kdy v práci došlo k určení rozdílů mezi právními a sportovními normami. Dále jaké v České republice máme sportovní spolky a co je jejich činností nebo jak na sport nahlíží evropské právo a jak jej upravuje. Důležitým zjištěním byly rozsudky SDEU, které zajistily mnoha sportovcům úspěšnou sportovní kariéru. Na mysli mám konkrétně rozsudek Bosman. V druhé kapitole bylo pojednáváno o stěžejním tématu této práce, tedy o právním postavení sportovce. Vysvětlili jsme si obě právní varianty vnímání sportovce z hlediska práva, přičemž je pravděpodobnější varianta v pracovní právní úrovni. V další kapitole jsem v rámci analýzy sportovních smluv sportovců poukázal na jednu ze zásadních problematik. Sportovní smlouvy konkrétně v hokeji jsou z mého pohledu závažným problémem, zejména z důvodu, že sportovci je ponechána minimální ochrana. V kapitole byli představeni také sportovní agenti a jejich činnosti, které vykonávají za odměny pro sportovce.

Na základě všeho zjištěného jsem dospěl k závěru, že profesionální sportovci ledního hokeje ve velké míře vykazují znaky závislé práce, ale je nemožné, aby se jejich činnost řídila v pracovní právní rovině, jelikož současná právní úprava není na takovou změnu řádně připravena. Navzdory četných nevýhod současného právního postavení sportovce je třeba konstatovat, že takové právní postavení má i své přednosti.

V práci jsem také mohl zjistit, jakým způsobem je otázka právního postavení sportovců řešena v zahraničních právních řádech nebo literatuře. Na základě toho jsem dospěl k závěru, že by novelizace zákona značně sportovnímu prostředí prospěla. Samozřejmě je nutné, ale uvážit potřebné změny, které by byly nutné provést, a to nejen v oblasti pracovního práva. Ke komplexnímu možnému řešení dané problematiky jsem v práci nepřistupoval v zásadě z důvodu, že koncept, který by záležitosti spojené s nemožností se řídit dle pracovního práva vyřešil,

přesahuje rozsah této práce a pouze jsem se snažil okrajově nastínit možnost, jak problematiku lze vyřešit. Práci je nutné pokládat za teoretický koncept, který především nastiňuje problémy v současné právní úpravě České republiky.

V neposlední řadě bych rád zmínil, že nová právní úprava nebo novelizace stávající právní úpravy je určitě možná a jsem přesvědčen, že je na místě. Samozřejmě, ale musí být brány v potaz již vzniklé vztahy, které nelze změnit či absolutně zrušit a nahradit novými. Přikláním se tedy spíše k možnosti, kdy by došlo k regulaci jistých právních vztahů, a nijak by nedošlo k poškození základní práva stran.

Resumé

The aim of the thesis was to evaluate and analyze the current legal regulation of sports, more specifically the legal regulation of professional ice hockey athletes. Based on the findings, I concluded that professional ice hockey athletes to a large extent show the signs of dependent work, but it is impossible for their activity to be governed by labor law, as the current legislation is not properly prepared for such a change. In my thesis I was also able to find out how the question of the legal status of athletes is resolved in foreign legal systems or literature. Based on this, I concluded that amending the law would greatly benefit the sports environment. Of course, it is necessary to consider the necessary changes that would have to be made, not only around labor law. The work must be regarded as a theoretical concept, which primarily outlines the problems in the current legislation of the Czech Republic.

Finally, I would like to mention that a new legal regulation or an amendment of the existing legal regulation is certainly possible, and I am convinced that it is appropriate. Of course, but existing relationships that cannot be changed or absolutely canceled and replaced with new ones must be considered. I am therefore more inclined to the possibility that certain legal relationships would be regulated, and the fundamental rights of the parties would not be harmed in any way.

Seznam použitých zdrojů

Monografie

GERLOCH, Aleš. *Teorie práva*. 8., aktualizované vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2021. Právnické učebnice (Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk). ISBN 978-80-7380-838-9.

JURKA, Helena. *Právní úprava profesionálního sportu v České republice a zahraničí*. Praha: Wolters Kluwer, 2018. Právo prakticky. ISBN 978-807552-883-4.

KUBÍČEK, Jiří. Sport a právo. docplayer [online]. Brno: Masarykova univerzita, 2012 [cit. 2023-02-27]. ISBN 9788021060401. Dostupné z: <https://docplayer.cz/1435277-Sport-a-pravo-jiri-kubicek.html>

KUKLÍK, Jan. *Sportovní právo*. Praha: Auditorium, 2012. ISBN 978-80-87284-28-5.

LISSE, Luděk. *Sportovní právo: rozhodování sporů v oblasti sportu v ČR*. V Praze: C. H. Beck, 2020. Právní praxe. ISBN 978-80-7400-789-7.

MAISNER, Martin, Petr DOUBRAVA, Jiří JANÁK, Barbora VLACHOVÁ a Michaela DOMBROVSKÁ. *Základy sportovního práva*. V Praze: C. H. Beck, 2019. Právní praxe. ISBN 978-80-7400-744-6.

OLIVOVÁ, Věra. *Sport a hry ve starověkém světě*. Praha: ARTIA, 1998. ISBN 59-085-88.

RŮŽIČKA, Hynek. Právní postavení profesionálních sportovců a profesionální sportovní smlouvy. V Praze: C. H. Beck, 2022. Beckova edice právní instituty. ISBN 978-80-7400-895-5.

TÁBORSKÝ, František. *Sportovní hry: základní pravidla – organizace – historie*. Praha: GRADA, 2004. ISBN 80-247-0875-2.

Sborníky

EICHLEROVÁ, Kateřina, Profesionální sportovec jako podnikatel? In PICHRT, Jan, (ed). *Sport a (nejen) pracovní právo*. Praha: Wolters Kluwer, 2014. ISBN 978-80-7478-655-6.

GÁBRIŠ, Tomáš, Pracovnoprávní status športovcov v projekte nového slovenského zákona o športe. In: PICHRT, Jan, (ed). *Sport a (nejen) pracovní právo*. Praha: Wolters Kluwer, 2014. ISBN 978-80-7478-655-6.

Odborné články

ČOLLÁK, Jaroslav. Zmluvné typy podľa „nového zákona o športe“: ideový návrh konceptu, systematiky a ucelenosti zmlúv ponúknutých športovej obci alebo – jednota naprieč celým slovenským športom. *ucps* [online]. UČENÁ PRÁVNICKÁ SPOLOČNOSŤ, o. z. 6. 1. 2016 [cit. 23. 3. 2023]. Dostupné z: http://www.ucps.sk/zmluvne_typy_podla_noveho_zakona_o_sporte_idea_konceptu_jaroslav_colla

DVOŘÁK, František. Organizační struktura a postavení sportovních spolků v ČR. *FTVS* [online]. 2016 [cit. 2023-03-23]. Dostupné z: https://ftvs.cuni.cz/FTVS-677-version1-14112016_organizacni_struktura.pdf

FOURNIER, Mathieu a Dominic ROUX. Labor Relations in the National Hockey League: A Model of Transnational Collective Bargaining. *Marquette* [online]. *Marquette Sports Law Review*, 2009 [cit. 2023-03-20]. Dostupné z: <https://scholarship.law.marquette.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1012&context=sportslaws>

LINHARTOVÁ, Denisa. Profesionální sportovec v evropském právu – pracovník nebo poskytovatel služeb? *iurium* [online]. 14. 8. 2020 [cit. 2023-02-27]. Dostupné z: <https://www.iurium.cz/denik/denik-nazory/profesionalni-sportovec-v-evropskem-pravu-pracovnik-nebo-poskytovatel-sluzeb>

SCHILLER, Reuel E. Regulating the Workplace: Three Models of Labor and Employment Law in the United States. University of California, Hastings College of the Law [online]. 2012 [cit. 2023-03-20]. Dostupné z: https://repository.uchastings.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=2254&context=faculty_scholarship

Internetové zdroje

Bříza: Spor s rodiči o výchovné je přirozený, ale rušit se nemůže. Český hokej má jiné problémy. Aktuálně.cz [online]. ©2023 [cit. 2023-03-27]. Dostupné z: <https://sport.aktualne.cz/hokej/extraliga/briza-spor-s-rodici-o-vychovne-je-prirozeny-ale-rusit-se-nem/r~34e2858c6be611e784840025900fea04/>

Collective Bargaining Agreement Between National Hockey League and National Hockey League Player's Association. *nhlpa* [online] 2013 [cit. 2023-03-21]. Dostupné z: https://cdn.nhlpa.com/img/assets/file/NHL_NHLPA_2013_CBA.pdf

COLLECTIVE BARGAINING AGREEMENT. NHLPA [online] ©2023 [cit. 2023-03-20]. Dostupné z: <https://www.nhlpa.com/the-pa/cba>

Dopingové aféry. Rusko bylo vyloučeno ze dvou OH a světových akcí na dva roky. *Deník.cz* [online]. ©2023 [cit. 2023-03-23]. Dostupné z: https://www.denik.cz/ostatni_sport/dopingove-afery-rusko-oh-akce-202.html

Historie ČOV. *Olympijský tým* [online]. ©2023 [cit. 2023-03-23]. Dostupné z: <https://www.olympijskytym.cz/historie-cov>

Hráčští agenti. Český hokej [online]. ©2023 [cit. 2023-03-20]. Dostupné z: <https://www.ceskyhokej.cz/cesky-hokej/hracsti-agenti>

Hradecké výpovědi hokejistům jsou neplatné, rozhodla komise. Klub se chce bránit. *IROZHLAS* [online]. 2020 [cit. 2023-03-08]. Dostupné z: <https://irozhl.as/kmv>

Občanští demokraté: Schváleno! Novela zákona o podpoře sportu významnělepší fungování Národní sportovní agentury. ODS [online]. 14. prosince 2022 [cit. 2023-03-27]. Dostupné z: <https://www.ods.cz/clanek/23874-obcansti-demokrate->

[schvaleno-novela-zakona-o-podpore-sportu-vyznamne-zlepsi-fungovani-narodni-sportovni-agentury](#)

Přestupní řád mimo kluby extraligy a I. Ligy. Český hokej [online]. Český svaz ledního hokeje, z. s. 18. 6. 2022 [cit. 23. 2. 2023]. Dostupné z: <https://www.ceskyhokej.cz/data/document/file/2022-06-18-prestupni-rad-pro-kluby-extraligy-a-i.-ligy.pdf>.

Přestupní řád pro kluby extraligy a I. Ligy. Český hokej [online]. Český svaz ledního hokeje, z. s. 18. 6. 2022 [cit. 23. 2. 2023]. Dostupné z: <https://www.ceskyhokej.cz/data/document/file/2022-06-18-prestupni-rad-pro-kluby-extraligy-a-i.-ligy.pdf>

Resortní sportovní centra. Národní sportovní agentura [online]. Nedat. [cit. 2023-02-27]. Dostupné z: <https://agenturasport.cz/resortni-sportovni-centrala/>

Seznam sportovních organizací. Rejstřík sportu [online]. [cit. 2023-03-29]. Dostupné z: <https://rejstrik sportu.cz/dashboard/public/agenda/sportOrganizace>

The world governing body. *IIHF* [online]. ©2023 [cit. 2023-03-23]. Dostupné z: <https://www.iihf.com/en/statichub/4682/who-we-are>

Vládní systém. *Velvyslanectví USA v České republice* [online] Nedat. [cit. 2023-03-20]. Dostupné z: <https://cz.usembassy.gov/cs/our-relationship-cs/politika-historie/vladni-system/>

Výpovědi kvůli koronaviru? Asociace hokejistů se proti nim ohradila. *Deník.cz* [online]. 2020 [cit. 2023-03-08]. Dostupné z: <https://www.denik.cz/hokej/vypovedi-kvuli-koronaviru-asociace-hokejistu-se-proti-nim-ohradila-20200319.html>

What does a sports scout do? CareerExplorer [online]. ©2023 [cit. 2023-03-08]. Dostupné z: <https://www.careerexplorer.com/careers/sports-scout/>

Základní informace. *Olympijský tým* [online]. ©2023 [cit. 2023-03-23]. Dostupné z: <https://www.olympijskytym.cz/zakladni-informace>

Právní předpisy

Zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky

Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.

Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce.

Zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti.

zákona č. 455/1991 Sb. Zákon o živnostenském podnikání (živnostenský zákon)

Zákon č. 49/2023 Sb., Zákon, kterým se mění zákon č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

Zákon č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů.

Zákon č. 40/1964 Zb., občiansky zákonník, v znení neskorších predpisov.

Zákon č. 513/1991 Zb., obchodný zákonník, v znení neskorších predpisov.

Zákon č. 440/2015 Z. z., o športe a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Judikatura

Rozsudek soudního dvora EU ze dne 12. 12. 1974, sp. zn. C-36/74.

Rozsudek soudního dvora EU ze dne 15. 12. 1995, sp. zn. C-415/93.

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 11. 2011, sp. zn. 2 Afs 16/2011-78

Rozsudek Nejvyššího správního soud ze dne 13. 7. 2017 sp. zn. 6 Afs 278/2016-54.

Ostatní právní zdroje

Sdělení č. 104/1991 Sb. – Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Úmluvy o právech dítěte.

Sdělení č. 54/2001 Sb. m. s. – Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o přijetí Evropské úmluvy o výkonu práv dětí.

Kvalifikační práce

HUSSEIN, Adam. Profesionální hráči ledního hokeje a pracovní právo. *muni* [online]. Brno, 2021 [cit. 2023-02-26]. Dostupné z: <https://is.muni.cz/th/irv3t/>. Diplomová práce. Masarykova univerzita, Právnická fakulta. Vedoucí práce Jan HORECKÝ.

VNUK, Tomáš. Odpovědnost a rozhodování sporů ve sportu [online]. Plzeň, 2018 [cit. 2023-03-27]. Dostupné z: <https://theses.cz/id/g21aa8/>. Diplomová práce. Západočeská univerzita v Plzni, Fakulta právnická. Vedoucí práce Mgr. Jan Lego, Ph. D

Seznam tabulek

Tabulka 1: Krácení odměn zraněného hráče	39
--	----

Příloha č. 1 Hráčská smlouva profesionálního hokejisty

HRÁČSKÁ SMLOUVA

Níže uvedeného dne, měsíce a roku uzavírají:

.....

IČO:

se

sídlem:

.....

.....

zapsaná v obchodním rejstříku vedeném, oddíl vložka

.....

zastoupená:

.....

.....

na straně jedné (dále jen jako „Klub“)

a

profesionální hráč ledního hokeje pan,

narozen:

bytem:

.....

.....

zastoupen:

.....

.....

na straně druhé (dále jen jako „Hráč“)

společně dále také jako „Smluvní strany“ a jednotlivě jako „Smluvní strana“

tuto

2. HRÁČSKOU SMLOUVU

(dále jen jako „Smlouva“)

dle ustanovení § 1746 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb.,
občanský zákoník (dále jen jako „občanský zákoník“)

I.

Úvodní ustanovení

1. Potřeba přesného a úplného vymezení vzájemných práv a povinností Smluvních stran v rámci vzájemné spolupráce vede k uzavření této Smlouvy.

2. Klub provozuje svou sportovní činnost jako účastník hokejové soutěže „Extraligy ledního hokeje“ (dále jen jako „**ELH**“), respektive „I. ligy ledního hokeje“ (dále jen jako „**I. liga**“), ELH a I. liga společně dále také jako „**Liga**“, a usiluje o splnění svých sportovních cílů a o prosazení na poli ledního hokeje. Za tímto účelem se Hráč zavazuje vykonávat pro Klub činnost spojenou s jeho postavením profesionálního hokejisty, tj. zejména, nikoliv však pouze, hrát lední hokej ve všech zápasech Klubu, ke kterým byl Klubem nominován, účastnit se všech tréninků Klubu, Klubem určených soustředění a léčení, jakož i všech dalších akcí Klubu, na které byl Klubem určen a které souvisí s výše uvedenými cíli Klubu, a Klub se Hráči za to zavazuje platit odměnu dle této Smlouvy.
3. Hráč, jakožto osoba výjimečná svým talentem, schopnostmi a dovednostmi hráče ledního hokeje, vykonává svou sportovní činnost profesionálního hokejisty v postavení osoby samostatně výdělečně činné.

.....
Hráč

.....
Klub

II. Odměna

1. Při splnění všech podmínek uvedených v této Smlouvě náleží Hráči za činnost vykonávanou dle této Smlouvy základní odměna specifikovaná v Příloze č. 1 této Smlouvy, která je její nedílnou součástí (dále jen jako „**Základní odměna**“). Hráč podpisem této Smlouvy bere na vědomí a souhlasí s tím, že Základní odměna zahrnuje i odměnu za veškerá svolení udělená Hráčem v čl. IV této Smlouvy.
2. V případě, že Hráč splní podmínky uvedené v Příloze č. 1 této Smlouvy, náleží mu za výkon činnosti dle této Smlouvy další odměny specifikované v této Příloze č. 1 této Smlouvy, a to ve výši určené v této Příloze č. 1.
3. Za plnění předmětu této Smlouvy mohou být Hráči na základě rozhodnutí Klubu poskytnuta další peněžité a/nebo nepeněžité plnění.
4. Odměny Hráče dle odst. 1, 2 a 3 tohoto článku, pokud není v Příloze č. 1 dohodnuto jinak, jsou splatné měsíčně vždy do každého dne kalendářního měsíce následujícího po měsíci, za který náleží. Smluvní strany se dohodly, že odměny (peněžní) budou Hráči zasílány na bankovní účet č.:
....., vedený u Je-li nebo stane-li se Hráč plátcem daně z přidané hodnoty (dále jen jako „**DPH**“), Smluvní strany berou na vědomí a souhlasí s tím, že všechna peněžítá plnění sjednaná v této Smlouvě jsou uvedena bez DPH a jako taková budou navýšena o DPH dle příslušných právních předpisů, pokud není v Příloze č. 1 dohodnuto jinak.
5. V případě, že Hráč nebude působit v Klubu po celou dobu trvání této Smlouvy (příp. po celé období rozhodné pro určení Základní odměny (je-li Základní odměna sjednána nikoliv na celé období trvání Smlouvy, ale např. čtvrtletně a Hráč přestane v Klubu působit během tohoto čtvrtletí)), obdrží jen odpovídající poměrnou část sjednané Základní odměny. Toto ustanovení se použije obdobně i (i) v případě, kdy Hráč nebude schopen plnit své povinnosti

plynoucí z této Smlouvy pro příslušným disciplinárním orgánem mu uložený trest zákazu (zastavení) činnosti, kterou vykonává Hráč dle této Smlouvy (doba, kdy Hráč není schopen plnit své povinnosti plynoucí z této Smlouvy pro uložený trest zákazu (zastavení) činnosti a během které tedy Hráči nenáleží Základní odměna, přitom začíná běžet dnem, kdy příslušný disciplinární orgán rozhodne o uložení trestu zákazu (zastavení) činnosti Hráči a končí dnem, kdy bude odehráno poslední utkání, do kterého není Hráč oprávněn nastoupit pro uložený trest zákazu (zastavení) činnosti; v případě, že bude počátek doby, kdy Hráč není schopen plnit své povinnosti plynoucí z této Smlouvy pro uložený trest zákazu (zastavení) činnosti, spadat na konec jedné sezóny (sezónou se rozumí období od 1. 5. roku do 30. 4. roku následujícího – dále jen jako „Sezóna“) a konec této doby bude spadat již na začátek následující Sezóny, pak za dobu od posledního utkání Klubu v Sezóně, ve kterém nemohl Hráč nastoupit pro trest zákazu (zastavení) činnosti uložený mu v této Sezóně, do prvního utkání Klubu v následující Sezóně, ve kterém Hráč stále nemohl nastoupit pro trest zákazu (zastavení) činnosti uložený mu v předcházející Sezóně, nedochází k poměrnému snížení Základní odměny Hráče, tj. Základní odměna za tuto dobu Hráči náleží), jakož i (ii) v případě, kdy svým povinnostem z této Smlouvy nebude schopen dostat Klub z důvodu vyšší moci (zejména válka, živelní pohroma, přerušení Ligy, které se Klub účastní, atd.).

6. V případě, že v souladu s touto Smlouvou dojde k postoupení práv a povinností Klubu z této Smlouvy na klub Ligy, které se v době uzavření této Smlouvy účastnil klub, kterým byla tato Smlouva uzavřena, nebo na klub vyšší soutěže, zůstávají sjednaná Základní odměna, jakož i další odměny dle odst. 2 tohoto článku zachovány.
7. V případě, že byla tato Smlouva uzavřena klubem, který se v době jejího uzavření účastnil ELH, a následně dojde v souladu s touto Smlouvou k postoupení práv a povinností Klubu z této Smlouvy na klub nižší soutěže, než je ELH, může být Hráči po dobu, po kterou bude působit v takové nižší soutěži, vyplácena Základní odměna snížená až na 20 % Základní odměny, pokud není v Příloze č. 1 dohodnuto jinak.
8. V případě, že byla tato Smlouva uzavřena klubem, který se v době jejího uzavření účastnil I. ligy, a následně dojde v souladu s touto Smlouvou k postoupení práv a povinností Klubu z této Smlouvy na klub nižší soutěže, než je I. liga, může být Hráči po dobu, po kterou bude působit v takové nižší soutěži, vyplácena Základní odměna snížená až na 50 % Základní odměny, pokud není v Příloze č. 1 dohodnuto jinak.

.....

Hráč

.....

Klub

9. Pokud není v Příloze č. 1 dohodnuto jinak, nemá případný sestup Klubu do nižší soutěže, nebo postup Klubu do vyšší soutěže vliv na výši Základní odměny.
10. Hráč bere na vědomí, že odměny sjednané dle této Smlouvy podléhají zdanění podle daňových předpisů.
11. V případě, že na základě Memoranda o dohodě mezi National Hockey League (dále jen jako „NHL“) a zúčastněnými svazy, ligami a týmy Mezinárodní federace ledního hokeje (dále jen jako „IIHF“) uzavřeného mezi NHL na jedné straně a mimo jiné Českým svazem ledního hokeje z.s. (dále jen jako „ČSLH“) na druhé straně dne 6. 4. 2022, případně na základě jakékoli v budoucnu uzavřené dohody o odchodu hráčů do NHL, Hráč uzavře smlouvu s klubem NHL v průběhu účinnosti této Smlouvy, je Hráč povinen vrátit Klubu veškerou odměnu a veškerá peněžitá plnění (viz odst. 1, 2 a 3 tohoto článku), na které mu dle této Smlouvy vznikl nárok počínaje 1. 5. Sezóny, během které uzavřel smlouvu s klubem NHL.

Dluh Hráče uvedený v tomto odstavci je splatný 10. den ode dne uzavření smlouvy mezi Hráčem a klubem NHL.

III.

Práva a povinnosti účastníků

A. Klub je povinen zejména:

1. Platit Hráči ve sjednané výši a ve sjednaném čase odměny dle této Smlouvy.
2. Zajistit Hráči k bezplatnému užívání potřebnou výstroj, výzbroj, náčiní a ostatní vybavení nezbytné k provozování činnosti podle této Smlouvy (tím není dotčeno ujednání obsažené v čl. VII odst. 7 této Smlouvy).

B. Hráč je povinen zejména:

1. Hrát podle této Smlouvy lední hokej ve všech zápasech Ligy, které se Klub účastní, zápasech All Stars, mezinárodních zápasech, exhibicích a jiných zápasech Klubu, ke kterým byl nominován, podle svých nejlepších schopností, a to pod vedením a řízením Klubu, nejsou-li zde objektivní důvody, které mu toto neumožňují (zejména zdravotní nezpůsobilost – zdravotní způsobilost a zdravotní nezpůsobilost Hráče budou posuzovány dle podmínek uvedených v čl. VI odst. 4 této Smlouvy).
2. Nastoupit v dobré fyzické kondici a připravenosti odpovídající úrovni Ligy, které se Klub účastní, do Klubového tréninkového kempu v místě a čase stanovenými Klubem a v takové fyzické kondici a připravenosti se udržovat po celou dobu trvání této Smlouvy. Kritéria fyzické kondice a připravenosti jsou uvedena v Příloze č. 2 této Smlouvy, která je její nedílnou součástí.
3. Účastnit se Klubem určených tréninků, včetně individuálních, Klubem určených soustředění a regenerací, jakož i dalších akcí Klubu a Ligy, které se Klub účastní, sledujících zvýšení prosperity Klubu a Ligy, které se Klub účastní, a směřujících k jejich (Klubu a Ligy, které se Klub účastní) propagaci, k nimž byl Klubem určen (včetně tzv. mediálních dnů Klubu a Ligy, které se Klub účastní, společenských, promotion a jiných akcí marketingového partnera Ligy, které se Klub účastní, reklamních partnerů Klubu a Ligy, které se Klub účastní), nejsou-li zde objektivní důvody, které mu toto neumožňují (zejména zdravotní nezpůsobilost – zdravotní způsobilost a zdravotní nezpůsobilost Hráče budou posuzovány dle podmínek uvedených v čl. VI odst. 4 této Smlouvy). Obsah a formu sportovní přípravy určuje Klub.
4. Zdržet se veškerého jednání, které je v rozporu s oprávněnými zájmy Klubu a Ligy, a to z důvodu, že je veřejně známou osobou spojenou s Klubem a Ligou, které se Klub účastní.
5. Zdržet se veřejných vyjádření i projevů (např. fotografií, videí apod.) (tj. zejména v jakýchkoli médiích) o Klubu a/nebo jeho partnerech (zejména marketingových a reklamních), jakož i o Lize a/nebo partnerech Ligy, které se Klub účastní (zejména marketingových a reklamních), jež by mohly jakýmkoli způsobem poškodit dobré jméno, image nebo věrohodnost Klubu, Ligy, které se Klub účastní, a/nebo uvedených partnerů nebo také divácký zájem o Ligu, které se Klub účastní.
6. Dodržovat soutěžní, přestupní, disciplinární a jiné řady soutěží, kterých se Klub účastní, jakožto i pravidla ledního hokeje. Hráč podpisem této Smlouvy výslovně potvrzuje, že se s těmito řady a pravidly seznámil před podpisem této Smlouvy.

Hráč	Klub
7.	Neužívat léky či jiné léčebné prostředky bez předchozího souhlasu lékaře Klubu. Neužívat dopingové prostředky a na požádání Klubu či jiného oprávněného orgánu se podrobit antidopingové zkoušce.
8.	Neúčastnit se, a to ani prostřednictvím třetí osoby, sázkových a obdobných soutěží, loterií a akcí, majících vztah k utkáním Klubu a/nebo výsledkům takových utkání.
9.	Nepřijímat bez předchozího souhlasu Klubu peněžité a/nebo nepeněžité plnění od třetích osob, která mají nebo by mohla mít souvislost s utkáními Klubu a/nebo s výsledky takových utkání.
10.	Neposkytovat informace o činnosti Klubu, které by mohly být využity v rozporu s oprávněnými zájmy Klubu. Tyto povinnosti má Hráč i po skončení této Smlouvy, jakož i po dobu případného postoupení práv a povinností Klubu z této Smlouvy jinému klubu.
11.	Zlepšovat své fyzické a psychické, jakož i hokejové schopnosti a dovednosti.
12.	Neprovozovat bez předchozího písemného souhlasu Klubu žádné další sporty, a to ani rekreačně, zejména fotbal, basketbal, házenou, hokejbal, box, sjezdové lyžování, florbal, in-line hokej a další sporty, které by mohly být na újmu jeho schopnosti plnit povinnosti plynoucí z této Smlouvy. Tento souhlas nebude Klubem bezdůvodně odprávněn.
13.	Neprovozovat bez předchozího písemného souhlasu Klubu žádnou jinou výdělečnou činnost, která by omezovala či jinak zasahovala nebo mohla omezit či jinak zasáhnout do jeho schopnosti plnit povinnosti plynoucí z této Smlouvy.
14.	V případě, že Hráč nebude schopen dostat svým povinnostem podle této Smlouvy ze zdravotních důvodů, je povinen se podrobit zdravotní péči a rehabilitaci ve spolupráci s Klubovým lékařem.
15.	Hráč je oprávněn během doby trvání této Smlouvy jednat s jinými kluby, hráči, agenty, či jinými osobami, oprávněnými jednat za kluby, o svých současných nebo budoucích službách pouze prostřednictvím svého zástupce (tzv. agenta). Sám Hráč může osobně jednat s uvedenými osobami o skutečnostech popsanych v předcházející větě pouze po předchozím písemném souhlasu Klubu; tento předchozí písemný souhlas Klubu Hráč nepotřebuje, jestliže jedná v hokejové Sezóně, během které končí tato Smlouva.

IV.

Zvláštní ujednání

1. Hráč touto Smlouvou uděluje Klubu výlučné (výhradní) svolení jakýmkoli technickým způsobem pořídít, rozšiřovat, veřejně zpřístupnit a/nebo používat podpisy, písemnosti osobní povahy, podobizny, obrazové snímky, obrazové, zvukové a jiné záznamy a/nebo zobrazení přenesená pro použití v počítačové/digitální podobě týkající se Hráče nebo jeho projevů osobní povahy; takovéto použití však nesmí být v rozporu s oprávněnými zájmy Hráče. Hráč dále uděluje Klubu výlučné (výhradní) svolení k pořizování, zpracovávání a distribuování jakoukoli formou a/nebo technologií statistických dat týkajících se působení Hráče v Klubu

(zejména statistických dat týkajících se působení Hráče v utkáních Klubu). Hráč dále uděluje Klubu výlučné (výhradní) svolení společně se shora uvedeným nebo samostatně použít jeho jméno(a) a příjmení, pravdivé údaje týkající se jeho cti a důstojnosti, jakož i údaje z jeho soukromí s výjimkou nejužšího soukromí - intimní sféry.

2. Svolení podle odst. 1 tohoto článku uděluje Hráč ke všem účelům, které přímo nebo nepřímo souvisí s ledním hokejem a popularitou Hráče, k účelům provedení reklamy, k účelům propagace samotného Hráče, Klubu a jeho vlastní činnosti, propagace Ligy, které se Klub účastní, ledního hokeje obecně, jakož i k výrobě, propagaci a prodeji výrobků (produktů), her, služeb a názvů třetích osob s využitím společenského postavení a známosti Hráče, jakožto osoby výjimečné svým talentem, schopnostmi a dovednostmi v ledním hokeji. Svolení podle odst. 1 tohoto článku se uděluje ke komerčním i nekomerčním účelům. Pro vyloučení pochybností uvádí Smluvní strany, že svolení podle odst. 1 tohoto článku zahrnuje i výlučné (výhradní) právo na využití uvedených osobnostních práv Hráče v souvislosti s výrobou a/nebo prodejem a/nebo jinou formou distribuce tzv. hokejových kartiček a/nebo samolepek, na kterých bude Hráč zobrazován v souvislosti s jeho působením v Klubu, a to včetně výlučného (výhradního) práva na výrobu, prodej a jiné formy distribuce těchto hokejových kartiček a/nebo samolepek a/nebo tiskovin (samolepková alba, knihy, časopisy, publikace či sběratelská alba) s využitím hokejových kartiček a/nebo samolepek.

- |
Hráč |
Klub |
|---------------|--|
| 3. | Svolení dle odst. 1 a 2 tohoto článku Hráč uděluje na dobu trvání této Smlouvy. Hráč tak podpisem této Smlouvy bere na vědomí a souhlasí s tím, že svolení, které Klubu udělil v odst. 1 a 2 tohoto článku, se vztahuje na celou dobu trvání této Smlouvy, přičemž ještě po dobu 24 měsíců následujících po skončení této Smlouvy má Klub právo používat jméno a příjmení, podpisy, písemnosti osobní povahy, podobizny, obrazové snímky, obrazové, zvukové a jiné záznamy a/nebo zobrazení přenesená pro použití v počítačové/digitální podobě týkající se Hráče nebo jeho projevu osobní povahy, pořízené či učiněné po dobu trvání této Smlouvy, a to v rozsahu vymezeném v odst. 1 a 2 tohoto článku a za účelem vymezeným v odst. 2 tohoto článku. Hráč dále souhlasí s tím, že může být Klubem (potažmo třetími osobami (viz následující odstavce 4 a 5)) využit v archivních záběrech (fotografie, videa), a to výhradně v souvislosti s jeho působením v Klubu. Tímto ujednáním není žádným způsobem dotčeno ani omezeno právo Hráče uzavřít po skončení této Smlouvy novou hráčskou smlouvu, jíž Hráč udělí svolení v rozsahu tohoto článku novému klubu. |
| 4. | Oprávnění, které Klub získává podle tohoto článku, je Klub oprávněn vykonávat samostatně a/nebo prostřednictvím třetích osob (např. řídicího orgánu Ligy, které se Klub účastní, marketingového partnera Ligy, které se Klub účastní, smluvních partnerů Klubu a Ligy, které se Klub účastní). Klub je oprávněn získané oprávnění nebo jeho část zdarma či za úplatu výhradně i nevýhradně postoupit třetím osobám (jež toto oprávnění mohou vykonávat taktéž pouze pro účely uvedené v odst. 2 tohoto článku). |
| 5. | Shora uvedenou výlučností (výhradností) není dotčeno ani omezeno právo třetích osob zakotvené obecně závaznými právními předpisy (zejména § 88 odst. 2 a § 89 občanského zákoníku) ani právo Hráče udělit ČSLH výlučné (výhradní) svolení jakýmkoli technickým způsobem pořídit, rozšiřovat, veřejně zpřístupnit a/nebo používat, a to k jakýmkoliv účelům, jméno(a) a příjmení Hráče, jeho podpisy, písemnosti osobní povahy a podobizny, obrazové snímky, obrazové, zvukové a jiné záznamy a/nebo zobrazení přenesená pro použití v počítačové/digitální podobě týkající se Hráče nebo jeho projevu osobní povahy, to vše v souvislosti s působením Hráče v jakémkoliv reprezentačním výběru České republiky v ledním hokeji, včetně práva ČSLH takto získané oprávnění nebo jeho část zdarma či za úplatu |

výhradně či nevýhradně postoupit třetí osobě (třetím osobám). Jiným osobám než uvedeným v předchozí větě může Hráč udělit svolení k pořízení, rozšiřování, veřejnému zpřístupnění a/nebo použití písemností osobní povahy, podobizen, obrazových snímků, obrazových, zvukových a jiných záznamů a/nebo zobrazení přenesených pro použití v počítačové/digitální podobě týkajících se Hráče, jakož i jeho projevů osobní povahy, jména a příjmení, údajů týkajících se soukromí, cti a důstojnosti Hráče pouze na základě předchozího písemného souhlasu Klubu (pro vyloučení pochybností uvádí Smluvní strany, že předchozí písemný souhlas Klubu není potřebný, pokud jde o pořízení, rozšiřování, veřejné zpřístupnění a/nebo použití písemností osobní povahy, podobizen atd. (viz výše) k jiným účelům než účelům popsaným výše v tomto článku IV této Smlouvy).

V.

Postoupení práv a povinností Klubu

1. Klub je oprávněn postoupit svá práva a povinnosti plynoucí z této Smlouvy jinému hokejovému klubu, s čímž Hráč podpisem této Smlouvy výslovně souhlasí. Takové postoupení práv a povinností musí být v souladu s předpisy a řády ČSLH.
2. Takové postoupení práv a povinností plynoucích z této Smlouvy musí Klub Hráči oznámit písemně předem s uvedením místa (včetně názvu hokejového klubu) a času, kde a kdy má Hráč nastoupit.
3. Po dobu postoupení práv a povinností Klubu plynoucích z této Smlouvy na jiný hokejový klub plní Hráč své povinnosti a vykonává svá práva dle této Smlouvy vůči hokejovému klubu, jemuž byly práva a povinnosti plynoucí z této Smlouvy postoupeny. Smluvní strany zároveň pro případ postoupení práv a povinností Klubu plynoucích z této Smlouvy dle tohoto článku Smlouvy vylučují použití ustanovení § 1899 občanského zákoníku.

VI.

Zdravotní nezpůsobilost Hráče

1. Pokud není v Příloze č. 1 dohodnuto jinak, náleží Hráči, nebude-li schopen plnit své povinnosti plynoucí z této Smlouvy ze zdravotních důvodů, jejichž příčinou jsou skutečnosti uvedené níže pod písm. a), b) a/nebo c) tohoto odstavce, Základní odměna v následující výši:
 - a) v případě, že se Hráč zraní v utkání Klubu nebo na tréninku Klubu nebo v přípravě na utkání Klubu:

1. - 4. týden	-	100 % Základní odměny,
5. - 7. týden	-	70 % Základní odměny,
8. - 10. týden	-	60 % Základní odměny,
11. - týden	-	50 % Základní odměny;

.....
Hráč

.....
Klub

- b) v případě, že se Hráč zraní v letní přípravě Klubu:

1. - 3. týden	-	100 % Základní odměny,
4. - 6. týden	-	70 % Základní odměny,

- 7. - 10. týden - 60 % Základní odměny,
- 11. - týden - 50 % Základní odměny;

c) v případě onemocnění, které Hráči vznikne při plnění povinností dle této Smlouvy:

- 1. - 2. týden - 100 % Základní odměny,
- 3. - 5. týden - 80 %
Základní odměny,
- 6. - 8. týden - 60 % Základní
odměny,
- 9. - týden - 50 % Základní odměny.

2. V případě, že Hráč nebude schopen po návratu z reprezentační akce jakéhokoliv reprezentačního výběru České republiky v ledním hokeji (dále jen jako „**Reprezentační akce**“) dostát svým povinnostem dle této Smlouvy v důsledku karantény nařízené Hráči v souvislosti s jeho účastí na Reprezentační akci, nebo v důsledku jeho zdravotní nezpůsobilosti způsobené zraněním v utkání hraném v rámci Reprezentační akce nebo na tréninku v rámci Reprezentační akce nebo v přípravě na utkání v rámci Reprezentační akce, náleží Hráči Základní odměna vždy ve shodné výši jako v případech uvedených pod písm. a) odst. 1 tohoto článku.
3. Nebude-li Hráč schopen plnit své povinnosti plynoucí z této Smlouvy (i) ze zdravotních důvodů, které nejsou uvedeny v odst. 1 a 2 tohoto článku a/nebo (ii) z důvodů fyzické či psychické nepřipravenosti Hráče a/nebo (iii) z jiných důvodů zaviněných Hráčem, nenáleží Hráči žádná Základní odměna ani odměna dle čl. II odst. 2 a 3 této Smlouvy, a to po celou dobu, po kterou není z těchto důvodů schopen plnit své povinnosti plynoucí z této Smlouvy; v těchto případech je Klub oprávněn tuto Smlouvou vypovědět. Tímto ustanovením není dotčeno právo Klubu na postup podle ostatních ustanovení této Smlouvy.
4. Zdravotní způsobilost Hráče a příčiny jeho eventuální zdravotní nezpůsobilosti posuzuje lékař Klubu. Nesouhlasí-li Hráč nebo Klub s jeho posouzením, předloží vše neprodleně nezávislému specialistovi (znalci), který zdravotní způsobilost či nezpůsobilost Hráče a příčiny této zdravotní nezpůsobilosti Hráče posoudí s konečnou platností. Smluvní strany se zavazují považovat jeho názor v této věci za konečný.
5. Týdnem se pro účely této Smlouvy rozumí každé období na sebe navazujících 7 dnů.

VII.

Doba trvání Smlouvy a její ukončení

1. Tato Smlouva se uzavírá na dobu určitou, a to od do Klub má právo prodloužit dobu trvání této Smlouvy (tzv. opční právo), a to tak, že nejpozději před uplynutím doby trvání této Smlouvy písemně sdělí Hráči, že uplatňuje své opční právo. V takovém případě se doba trvání této Smlouvy prodlužuje o Opční právo může Klub uplatnit maximálně ... krát.
2. Tato Smlouva zaniká:
 - a) uplynutím doby, na kterou byla uzavřena (tím se rozumí i uplynutí doby trvání Smlouvy prodloužené uplatněním opčního práva Klubem dle odst. 1 tohoto článku poté, co Klub již znovu nevyužil nebo nemohl využít opční právo),
 - b) písemnou dohodou Smluvních stran, a to sjednaným dnem,

- c) písemnou výpovědí s uvedením důvodu (důvodů) výpovědi dle odst. 3, 4 a 5 tohoto článku (dále jen jako „**Odůvodněná výpověď**“),
- d) písemnou výpovědí ze strany Klubu bez uvedení důvodu (důvodů) výpovědi dle čl. VIII této Smlouvy (dále jen jako „**Neodůvodněná výpověď**“).

.....
Hráč

.....
Klub

3. Odůvodněnou výpovědí tato Smlouva zaniká dnem následujícím po dni doručení písemné Odůvodněné výpovědi druhé Smluvní straně. V případě jakýchkoli nejasností ohledně doručení Odůvodněné výpovědi zasláné druhé Smluvní straně doporučeným dopisem se má za to, že byla doručena druhé Smluvní straně třetího dne ode dne odeslání. Odůvodněná výpověď musí být písemná a musí v ní být uveden její důvod. Odůvodněnou výpověď lze dát pouze z důvodů uvedených v odst. 4 a 5 tohoto článku.
4. Kterákoliv Smluvní strana může tuto Smlouvu vypovědět v případě, že druhá Smluvní strana podstatně poruší povinnost vyplývající pro ni z této Smlouvy a v tomto porušování pokračuje i poté, co byla písemně vyzvána k jejímu splnění, příp. k odstranění negativních následků takového porušení povinnosti (tj. pokračováním v porušování povinnosti se pro tyto účely rozumí i neodstranění negativních následků porušení povinnosti) v přiměřené lhůtě, která nesmí být kratší než 30 kalendářních dnů ode dne doručení takové výzvy, a na možnost výpovědi byla výslovně upozorněna; podstatným porušením povinnosti se pro účely této Smlouvy rozumí zejména každé jednotlivé porušení kterékoliv povinnosti uvedené v čl. III a IV této Smlouvy. Jde-li o takové podstatné porušení povinnosti, kde z charakteru tohoto porušení je vyloučeno, aby povinná Smluvní strana mohla dodatečně splnit porušenou povinnost, příp. odstranit negativní následky takového porušení (např. Hráč užije dopingové prostředky apod.), může oprávněná Smluvní strana tuto Smlouvu vypovědět, aniž by musela být splněna podmínka, že druhá Smluvní strana pokračuje v porušování i poté, co jí byla zaslána výzva uvedená v 1. větě tohoto odstavce (tj. v těchto případech nemusí být druhé Smluvní straně výzva zasílána), a aniž by oprávněná Smluvní strana musela druhou Smluvní stranu na možnost výpovědi upozorňovat.
5. Kterákoliv Smluvní strana může tuto Smlouvu dále vypovědět v případech výslovně stanovených touto Smlouvou (zejména čl. VI odst. 3 této Smlouvy a čl. X odst. 2 této Smlouvy).
6. Při skončení této Smlouvy se další uplatnění Hráče řídí platnými předpisy a řády ČSLH a IIHF.
7. Po zániku této Smlouvy, bez ohledu na důvod zániku Smlouvy, je Hráč povinen vrátit Klubu nejpozději do 10 dnů od zániku Smlouvy veškerou výstroj, vybavení atd., které od Klubu obdržel (viz čl. III písm. A odst. 2 této Smlouvy).
8. V případě, že po skončení této Smlouvy uzavře Hráč hráčskou smlouvu s jiným klubem v rámci ČSLH, má Klub nárok na finanční prostředky, jejichž výši stanoví předpisy ČSLH.
9. Při porušení povinností plynoucích z této Smlouvy může druhá Smluvní strana požadovat jejich plnění. Tím není dotčeno právo na náhradu škody a na zaplacení smluvní pokuty.

VIII.

Neodůvodněná výpověď ze strany Klubu a kompenzace Základní odměny

1. Klub je oprávněn dát Hráči Neodůvodněnou výpověď kdykoliv kromě období od 8. kalendářního dne (včetně) po skončení tzv. základní (dlouhodobé) části Ligy do konce příslušné Sezóny. Dá-li Klub Hráči Neodůvodněnou výpověď, zaniká tato Smlouva dnem následujícím po dni doručení Neodůvodněné výpovědi Hráči. V případě jakýchkoli nejasností ohledně doručení Neodůvodněné výpovědi Hráči doporučeným dopisem se má za to, že byla Hráči doručena třetího dne ode dne odeslání. Neodůvodněná výpověď musí být písemná.
2. Dá-li Klub Hráči Neodůvodněnou výpověď, je povinen zaplatit Hráči kompenzaci Základní odměny (dále jen jako „Kompenzace“), a to:
 - a) jednorázovou Kompenzací odpovídající níže uvedené části Základní odměny, na kterou by, nebýt Neodůvodněné výpovědi, vznikl Hráči nárok do konce Sezóny, v níž byla Neodůvodněná výpověď Hráči dána:
 - (i) 15 %, pokud Klub doručí Hráči Neodůvodněnou výpověď alespoň 7 kalendářních dnů (včetně) před prvním soutěžním utkáním Ligy,
 - (ii) 40 %, pokud Klub doručí Hráči Neodůvodněnou výpověď v období od 6. kalendářního dne (včetně) před prvním soutěžním utkáním Ligy do 25. 1. (včetně) příslušné Sezóny,
 - (iii) 100 %, pokud Klub doručí Hráči Neodůvodněnou výpověď v období od 26. 1. (včetně) příslušné Sezóny do 7. kalendářního dne (včetně) po skončení tzv. základní (dlouhodobé) části Ligy této Sezóny,

.....

Hráč	Klub
------	------

přičemž tuto Kompenzaci je Klub povinen Hráči zaplatit nejpozději do 10 dnů ode dne, ve kterém byla Hráči doručena Neodůvodněná výpověď; a

- b) Kompenzací odpovídající 20 % Základní odměny, na kterou by, nebýt Neodůvodněné výpovědi, vznikl Hráči nárok za dobu od 1. dne Sezóny následující po Sezóně, v níž byla Neodůvodněná výpověď Hráči doručena, do konce
 - (i) sjednané doby trvání Smlouvy, nebo
 - (ii) kalendářního měsíce, v němž Hráč uzavřel hráčskou smlouvu s kterýmkoli klubem Ligy nebo s klubem ČSLH, který se se souhlasem ČSLH účastní profesionální zahraniční soutěže seniorů v ledním hokeji, nebo
 - (iii) kalendářního měsíce, v němž byl Hráči IIHF schválen transfer do zahraničí, anebo
 - (iv) kalendářního měsíce, v němž Hráč nastoupil k prvnímu utkání jakékoli zahraniční soutěže, k účasti v níž se vyžaduje schválení transferu IIHF,

přičemž tato Kompenzace je splatná v termínech, v nichž by byla splatná Základní odměna, z níž se Kompenzace počítá.

IX. Smluvní pokuty

1. Pro případ porušení povinností vyplývajících z této Smlouvy si Smluvní strany mohou v dodatku (příloze) k této Smlouvě sjednat smluvní pokuty.

2. Smluvní pokuty, sjednané touto Smlouvou, hradí povinná Smluvní strana nezávisle na tom, zda a v jaké výši vznikne druhé Smluvní straně v této souvislosti škoda, kterou může oprávněná Smluvní strana uplatňovat a vymáhat samostatně (tj. oprávněná Smluvní strana je oprávněna požadovat náhradu škody způsobené porušením povinností, na kterou se vztahuje smluvní pokuta, a současně je oprávněna domáhat se náhrady škody přesahující smluvní pokutu).
3. Smluvní strany činí nesporným, že jejich pohledávky, které vzniknou na základě této Smlouvy nebo na základě porušení této Smlouvy, jsou vzájemně započitatelné. Bude-li Hráči uložena smluvní pokuta dle této Smlouvy, není tím dotčeno právo Klubu uložit Hráči disciplinární opatření v rámci vlastní disciplinární pravomoci Klubu, kterou Hráč podpisem této Smlouvy uznává.

X.

Závěrečná ustanovení

1. Jestliže některé ustanovení této Smlouvy je nebo se stane neplatným nebo se stane ve vztahu Smluvních stran jinak neúčinným, neznamená neplatnost ani neúčinnost tohoto ustanovení neplatnost ani neúčinnost této Smlouvy jako celku ani jednotlivých jejích jiných ustanovení, pokud lze takové neplatné či neúčinné ustanovení oddělit v souladu se zákonem od ostatního obsahu této Smlouvy. Smluvní strany se zavazují, že bez zbytečného odkladu poté, co důvod takovéto neplatnosti či neúčinnosti zjistí, nahradí na základě vzájemných jednání zahájených kteroukoli z nich takovéto neplatné nebo neúčinné ustanovení jiným platným a účinným ustanovením, které bude podle jejich dohody nejméně odpovídat podstatě a smyslu původního ustanovení.
2. Nemožnost Klubu dostát svým povinnostem plynoucím z této Smlouvy (i) z důvodu vyšší moci, (ii) z důvodu přerušení Ligy, které se Klub účastní, a/nebo (iii) z důvodu ztráty oprávnění Klubu ke sportovní činnosti, jež vykonává ke dni uzavření této Smlouvy, je pro Klub důvodem k výpovědi této Smlouvy. Pro účely této Smlouvy se vyšší mocí rozumí událost, která není způsobena žádnou ze Smluvních stran, je nepředvídatelná v době uzavření této Smlouvy, nevyhnutelná, mimo kontrolu Smluvních stran a která způsobuje, že plnění povinností není možné. Za vyšší moc se považují zejména epidemie, ozbrojené konflikty a přírodní katastrofy, a to pouze za podmínky, že splňují požadavky v předchozí větě.
3. Pokud má podle této Smlouvy učinit jedna Smluvní strana druhé Smluvní straně písemné oznámení či podání, činí tak doporučeným dopisem, zaslaným na adresu sídla Klubu, nebo bydliště Hráče, které jsou uvedeny v úvodu této Smlouvy, nebo osobním předáním proti podpisu druhé Smluvní strany.

.....

Hráč

.....

Klub

4. Klub nebo Hráč jsou povinni před tím, než proti druhé Smluvní straně zahájí soudní nebo jiné řízení ve věci týkající se platnosti této Smlouvy, jejího dodržování a plnění, využít smířčího řízení před Smířčí komisí zřízenou dle Přestupního řádu ČSLH pro kluby extraligy a I. ligy.
5. Všechna předchozí ujednání, ke kterým došlo mezi Smluvními stranami před uzavřením této Smlouvy a která se nestala jejím obsahem, pozbývají uzavřením této Smlouvy platnosti.
6. V Příloze č. 1 této Smlouvy jsou specifikovány Základní odměna Hráče a další odměny Hráče dle čl. II odst. 2 této Smlouvy. V Příloze č. 2 jsou stanovena kritéria fyzické kondice a

přípravenosti Hráče. Jakékoliv další změny, úpravy a doplnění této Smlouvy nejsou povoleny, s výjimkou uvedenou v čl. IX odst. 1 této Smlouvy. Tato Smlouva rovněž nesmí být upravována, doplňována a měněna Přílohou č. 1 a Přílohou č. 2, pokud není shora dohodnuto jinak. Všechny přílohy a dodatky této Smlouvy musí být učiněny písemně a musí být oběma Smluvními stranami podepsány.

7. Tato Smlouva podléhá v plném znění, včetně všech příloh a dodatků, registraci řídicím orgánem příslušné Ligy a bez této platně zaregistrované Smlouvy nemůže Hráč startovat v příslušné Lize.
8. Smluvní strany si tímto vzájemně prohlašují a stvrzují svými podpisy, že si Smlouvu řádně zvážily, její celý text přečetly a pochopily a že ji uzavírají opravdu o své vůli. Rovněž tak prohlašují, že jim nejsou známe žádné skutečnosti, které by mohly tuto Smlouvu, jakkoliv zneplatnit, učinit neúčinnou nebo zmařit její účel.
9. Smlouva je sepsána a podepsána ve 3 (slovy: třech) vyhotoveních, z nichž každé má platnost originálu. Jedno vyhotovení Smlouvy obdrží Hráč, jedno Klub a jedno vyhotovení obdrží právnická osoba, která, resp. jejíž orgán, tuto Smlouvu registruje.
10. Smluvní strany se zavazují vzájemně respektovat své oprávněné zájmy související s touto Smlouvou a poskytnout si veškerou nutnou součinnost, kterou lze spravedlivě požadovat k tomu, aby bylo dosaženo účelu této Smlouvy, zejména učinit veškeré právní a jiné úkony k tomu nezbytné.
11. Tato Smlouva nabývá platnosti dnem podpisu oběma Smluvními stranami a účinnosti dnem registrace dle odst. 7 tohoto článku.

Přílohy: č. 1 – Odměna Hráče

č. 2 – Kritéria fyzické kondice a připravenosti Hráče

V, dne

Hráč:
.....

Klub:

Zástupce Hráče:

Klub:
.....

Příloha č. 2

k Hráčské smlouvě, uzavřené dne

Kritéria fyzické kondice a připravenosti Hráče

Hráč je povinen se kdykoliv po dobu platnosti smlouvy podrobit fyzickému testování na základě rozhodnutí hlavního trenéra formou Maximálního aerobního testu a Wingate testu. Místo testu a datum určí Klub. Hráč je dále povinen splňovat na začátku předzávodního období a v celém průběhu závodního období následující hodnoty uvedených testů:

- a) Maximální aerobní test: minimálně 57 V_{O2} / kg (ml)
- b) Wingate: maximální anaerobní výkon: minimálně 14,5
watt / kg váhy anaerobní kapacita: minimálně 350 joul / kg

Při nesplnění obou požadovaných hodnot Maximálního aerobního testu a Wingate testu může být Hráči snížena základní měsíční odměna o 20% ode dne, kdy proběhlo testování. Při nesplnění jedné z těchto požadovaných hodnot může být Hráči snížena základní měsíční odměna o 10% ode dne, kdy proběhlo testování. V těchto případech si každý další test hradí Hráč na vlastní náklady do té doby, než splní požadované hodnoty. Místo testu určí Klub. Na 100% odměny má Hráč nárok ode dne, kdy splní požadované hodnoty. V případě dlouhodobého zranění Hráče určí trenér termín, kdy Hráč musí splnit požadované hodnoty Maximálního aerobního testu a Wingate test

Příloha č. 2 Hráčská smlouva nezletilého sportovce

HRÁČSKÁ SMLOUVA

společnost

Zastoupená

IČ:

(dále jen „Klub“)

na straně jedné

a

hráč ledního hokeje

narozen

bytem

(dále jen „Hráč“)

zastoupený svými zákonnými zástupci (rodiči)

na straně druhé

a rodiče Hráče:

matka

jméno

bydliště

otec

jméno

bydliště

na straně třetí

(všechny strany dále také jen jako „smluvní strany“)

uzavírají níže uvedeného dne, měsíce a roku ve smyslu § 1746 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, tuto

SMLOUVU

I.

Úvodní ustanovení

1. Smluvní strany se dohodly, že tuto smlouvu uzavírají ve smyslu § 1746 odst. 2 občanského zákoníku jako smlouvu, která není jako typ smlouvy zákonem upravena. Tato smlouva není smlouvou nájemní ani smlouvou o koupi najaté věci. Touto smlouvou je upraven právní vztah mezi Klubem a Hráčem a dále mezi Klubem a rodiči Hráče a vymezuje jejich vzájemná práva a povinnosti.

II.

Postavení smluvních stran

1. Klub provozuje svou sportovní činnost jako účastník hokejových soutěží. Klub se stává podle této smlouvy oprávněným a výlučným uživatelem fyzických a psychických schopností Hráče v oblasti ledního hokeje.
2. Hráč, jakožto osoba výjimečná svým talentem, schopnostmi a dovednostmi hráče ledního hokeje, vykonává svou sportovní činnost amatérského hokejisty ve prospěch Klubu.

III.

Předmět Smlouvy

1. Předmětem smlouvy je závazek Klubu poskytnout a zabezpečit, v rámci svých možností, Hráči podmínky za účelem zajištění jeho nejlepšího sportovního výkonu na straně jedné a závazek Hráče vykonávat ve prospěch Klubu sportovní činnost s maximálním využitím svých psychických a fyzických schopností, to vše za podmínek stanovených dále touto smlouvou (dále jen předmět smlouvy).

IV.

Práva a povinnosti účastníků

A. Klub je povinen:

1. Zapůjčit Hráči do užívání potřebnou výstroj, výzbroj, náčiní a ostatní vybavení v rámci možností Klubu – v návaznosti na uzavřené smluvní vztahy s dodavatelem hokejové výstroje a výzbroje, za účelem zajištění výkonu sportovní činnosti Hráče podle této smlouvy.
2. Zajistit Hráči ubytování po dobu trvání této smlouvy.
3. Zajistit Hráči stravování v rozsahu 1 jídlo denně po dobu trvání této smlouvy.
4. V zájmu zajištění své činnosti nést přiměřené náklady spojené s přípravou Hráče a s jeho účastí na utkáních a na ostatních jednáních a činnostech konaných v zájmu Klubu. Těmito náklady se rozumí zejména náklady Klubu na dopravu na sportovní soutěže, zdravotní péči, regeneraci a rehabilitaci a jiné s tím související činnosti.
5. Zabezpečit odborný sportovní rozvoj Hráče zejména organizováním jeho sportovní činnosti, trenérským a metodickým vedením k výkonu sportovní činnosti dle této smlouvy.
6. Hradit ze svého náklady spojené s odborným sportovním rozvojem Hráče, a to zejména náklady spojené s organizováním sportovní činnosti Hráče, provozováním sportovišť Klubu, zajišťováním trenérů a jiných výkonných osob klubu, účastí Hráče v jednotlivých soutěžích.
7. Zajistit Hráči stravování v době, kdy se Hráč aktivně účastní venkovního mistrovského utkání.
8. Umožnit Hráči uzavření hráčské smlouvy s jiným klubem ledního hokeje za předpokladu předchozí dohody Klubu s tímto jiným klubem o odstupu za hráče a termínech jeho úhrady a dle pravidel platných pro přestupy v rámci ČR, IIHF a mimo IIHF.

9. Hráč má právo uzavřít individuální sponzorské a reklamní smlouvy pouze se souhlasem Klubu. Klub se zavazuje zahájit jednání s Hráčem o vyslovení souhlasu k uzavření takových smluv, a to neprodleně poté, kdy bude Hráčem o nabídce takových smluv informován. Klub může odmítnout souhlas pouze, pokud by uzavření takových smluv bránilo jiné závazky Klubu anebo z jiných závažných důvodů.

B. Hráč je povinen:

10. Hráč má povinnost se vzdělávat a pravidelně docházet do školního zařízení, do které je přihlášen (např. střední škola, učiliště).
11. Hrát podle této smlouvy hokej ve všech zápasech, ke kterým byl nominován, a to podle svých nejlepších schopností, pod vedením a řízením Klubu a dle pokynů Klubu.
12. Zúčastňovat se tréninků, soustředění a zápasů Klubu, k nimž byl nominován a Klubem uvolněn, a to v místě a čase stanoveném Klubem. Hráč je rovněž povinen zúčastňovat se takového programu uvedeného v tomto bodě této smlouvy i v jiném mužstvu nebo klubu, do něhož bude vyslán na hostování dle pokynů trenéra, včetně reprezentačních výběrů nebo dle pokynů Klubu. V případě, že tato povinnost Hráče nastane v době, kdy Hráč navštěvuje střední školu či učiliště nebo jiné školní zařízení, je její plnění vázáno na předchozí souhlas Hráče.
13. Předložit ke konzultaci zdravotní nálezy Klubu v případě své zdravotní nezpůsobilosti, která mu brání plnit povinnosti dle této smlouvy a podrobit se zdravotní péči a rehabilitaci vždy ve spolupráci s Klubem.
14. Případnou neúčast na trénincích nebo utkáních řádně a včas omluvit předem u příslušného trenéra.
15. Zdržet se jakéhokoliv chování a jednání, které by bylo na újmu zájmům Klubu a poškozovalo jeho dobré jméno.
16. Neúčastnit se tréninkových jednotek ani jiných akcí souvisejících s činností tuzemských i zahraničních klubů bez předchozí písemné dohody s Klubem.
17. Respektovat ustanovení soutěžních, přestupních a disciplinárních řádů soutěží, kterých se Klub účastní, jakož i pravidel ledního hokeje.
18. Neužívat dopingové prostředky a na požádání Klubu, či jiného oprávněného orgánu se podrobit dopingové zkoušce. V případě pozitivního nálezu dopingových a omamných látek u hráčů se rodiče Hráče zavazují nést právní odpovědnost za škody způsobené Klubu. Klub je odpovědný za všechny prostředky, které poskytne Hráči v rámci přípravy, tréninku a soutěžních utkáních dle této smlouvy.
19. Nepřijímat bez předchozího písemného souhlasu jakákoliv peněžité a nepeněžité plnění od třetích osob, která mají nebo by mohla mít souvislost s výsledky hokejových utkání Klubu.
20. Zlepšovat své fyzické a psychické, jakož i hokejové schopnosti a dovednosti.
21. Nejednat s žádnými jinými kluby, hráči či agenty, či jinými osobami oprávněnými jednat za kluby o Hráčových současných nebo budoucích službách bez předchozího písemného souhlasu Klubu. V případě možnosti uzavření smlouvy Hráče s agentem, je Hráč povinen takovou skutečnost písemně oznámit Klubu včetně veškerých spojení na agenta. V případě, že taková smlouva již existuje, je Hráč povinen tuto skutečnost písemně oznámit Klubu včetně veškerých spojení na agenta.

V.
Zdravotní nezpůsobilost hráče

1. Nebude-li Hráč schopen dostát svým závazkům dle této smlouvy ze zdravotních důvodů, které povedou k ukončení sportovní činnosti Hráče, nebude Klub požadovat žádná plnění vyplývající z této smlouvy.

VI.
Důsledky porušení povinností stanovených touto smlouvou

1. Při podstatném a opakovaném neplnění povinností a závazků podle této smlouvy jednou ze stran může druhá smluvní strana tuto smlouvu ukončit výpovědí. To však jen poté, co byla strana neplnící své povinnosti a závazky z této smlouvy písemně vyzvána k nápravě v dostatečně přiměřeně dlouhé lhůtě a na možnost ukončení smlouvy výpovědí výslovně upozorněna.
2. Při porušení závazků z této smlouvy, může druhá smluvní strana požadovat jejich plnění. Tím není dotčeno právo na uplatnění případné náhrady škody a ušlého zisku. Výše náhrady škody bude stanovena na základě rozsahu porušení této smlouvy a nesmí přesáhnout základní hodnotu odstupného stanovenou Přestupním řádem ČSLH, schváleno konferencí ČSLH dne 20. 6. 2020, jehož bod VI. – Odstupné.

VII.
Ukončení smlouvy

1. Tato smlouva končí:
 - a) uplynutím doby, na kterou byla uzavřena
 - b) dohodou obou účastníků
 - c) písemnou výpovědí smlouvy pouze za podmínek uvedených v čl. VI. této smlouvy
 - d) podepsáním nové hráčské nebo statutární hráčské smlouvy Hráčem
 - e) pokud Klub ztratí právní způsobilost nebo přestane provozovat svou sportovní činnost.
2. V případě výpovědi činí výpovědní lhůta tři měsíce a její běh počíná prvního dne kalendářního měsíce následujícího po měsíci, v němž byla výpověď doručena druhé straně.
3. Klub si vyhrazuje právo stanovit výši odstupného za uvolnění Hráče do jiného hokejového klubu. Odstupné je povinen zaplatit klub, který Hráče převezme.
4. Při ukončení smlouvy se další uplatnění Hráče řídí platnými předpisy a řády ČSLH a Mezinárodní hokejové federace (dále jen „IIHF“).
5. Klub si vyhrazuje právo stanovit výši odstupného za uvolnění Hráče do zahradničí v době platnosti této smlouvy.
 - Odstoupení od smlouvy v kategorii U17 CZK
 - Odstoupení od smlouvy v kategorii U20 CZK
5. Pokud Hráč přestane hrát v době platnosti této smlouvy hokej, a to z jakéhokoliv důvodu, včetně zdravotní a psychické nezpůsobilosti a nepřipravenosti, zavazuje se tímto Hráč nehrát hokej či jinak se účastnit všech zápasů ligové soutěže, nižších soutěží, zápasů All Stars, mezinárodních zápasů, exhibičních a jiných zápasů ostatních klubů, a to po dobu 12 kalendářních měsíců od ukončení této smlouvy, nedohodnou-li se smluvní strany jinak.
6. Výpovědí této smlouvy není dotčeno právo na případné uplatnění náhrady škody, včetně ušlého zisku. Škoda Klubu v takovém případě odpovídá zejména nákladům na získání nového hráče, nákladům na získání nové výstroje, výzbroje a ostatního vybavení, pokud odcházející Hráč Klubu tyto zapůjčené věci Klubu nevrátí.

VIII.
Závěrečná ustanovení.

1. Tato smlouva se uzavírá na dobu určitou od do
2. Platnost této smlouvy končí uplynutím dohodnuté doby, pokud se smluvní strany nedohodnou na jejím prodloužení nebo předčasném ukončení.
3. Pojištění proti úrazům, k nimž dojde v rámci sportovní činnosti organizované Klubem a proti trvalým následkům takových úrazů zajišťuje Klub prostřednictvím pojistné smlouvy uzavřené v souladu s platnými předpisy a řády ČSLH.
4. Tato smlouva nabývá platnosti a účinnosti dnem podpisu všemi smluvními stranami.
5. Nemožnost dostát závazkům z důvodu vyšší moci (válka, živelná pohroma apod.), jakož i z důvodu přerušení soutěže či ztráty oprávnění Klubu k činnosti, je pro Klub důvodem k výpovědi smlouvy.
6. Pokud má podle této smlouvy učinit jedna smluvní strana druhé smluvní straně písemné oznámení či podání, činí tak doporučeným dopisem, zaslaným na adresu sídla Klubu, nebo bydliště Hráče, které jsou uvedeny v záhlaví této smlouvy nebo osobním předáním proti podpisu.
7. V případě sporů z této smlouvy se smluvní strany zavazují předložit spor nejprve smířčímu řízení. Nepodaří-li se věc vyřešit smírem do 60-ti dnů od podání návrhu smířčímu orgánu, může se kterákoliv smluvní strana domáhat ochrany svých práv u obecného soudu v ČR.
8. Všechna předchozí ujednání, ke kterým došlo před uzavřením této smlouvy a která se nestala jejím obsahem, pozbývají podpisem této smlouvy platnosti.
9. Jakékoliv změny nebo dodatky této smlouvy musí být učiněny písemně a oběma smluvními stranami podepsány. Tím se stávají součástí této smlouvy.
10. Smluvní strany prohlašují, že v případě neplatnosti některého odstavce či článku této smlouvy nepozbývá platnosti celá smlouva.
11. Smluvní strany prohlašují, že tato smlouva byla sepsána podle projevů jejich svobodné a vážné vůle.
12. Zákonní zástupci Hráče i Hráč výslovně prohlašují, že souhlasí se zpracováním a evidencí osobních údajů Hráče podle zák.č. 101/2000Sb., o ochraně osobních údajů, v účinném znění, zároveň souhlasí s využitím rodného čísla Hráče podle zákona č.133/2000Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech, v účinném znění.

V, dne

Hráč:

Klub:

(zákonní zástupci)

rodiče Hráče:
otec

.....
matka